

Ontvouwde Openbaring

Vierde hoofdstuk

1. Na deze dingen zag ik, en zie, een deur geopend in de hemel; en de eerste stem die ik gehoord had, evenals van een bazuin sprekende met mij, zei: Klim hier op en Ik zal u tonen de dingen die moeten geschieden na dezen.
2. En terstond werd ik in de geest; en zie, een troon gesteld in de hemel en op de troon Eén zittende.
3. En Die zat, was in het aanzien de steen jaspis en sardius gelijk en een regenboog rondom de troon, in het aanzien van een smaragd gelijk.
4. En om de troon vierentwintig tronen en op de tronen zag ik vierentwintig ouderen zittende, omkleed met witte klederen en zij hadden op hun hoofden gouden kronen.
5. En vanuit de troon gingen voort: bliksemen en donderslagen en stemmen en zeven lampen van vuur brandende voor de troon, welke zijn de zeven geesten Gods.
6. En in de aanblik van de troon een glazen zee, kristal gelijk en in het midden van de troon en om de troon vier levende wezens, vol ogen van voren en van achteren.
7. En het eerste wezen was een leeuw gelijk en het tweede wezen een kalf gelijk en het derde wezen had het aangezicht zoals een mens en het vierde wezen was een vliegende arend gelijk.
8. En de vier levende wezens, ieder voor zichzelf, hadden zes vleugels rondom en deze waren van binnen vol ogen en zij hadden niet rust dag en nacht, zeggende: Heilig, heilig, heilig, de Heer God almachtig, Die was en Die is en Die komen zal.
9. En wanneer de levende wezens gaven heerlijkheid en eer en dankzegging Hem Die op de troon zat, Die leeft tot in de eeuwen der eeuwen.
10. Zo vielen de vierentwintig ouderen neder voor Hem Die op de troon zat en zij aanbaden Hem Die leeft tot in de eeuwen der eeuwen en zij wierpen hun kronen voor de troon, zeggende:
11. Waardig zijt Gij, te ontvangen de heerlijkheid en de eer en de mogendheid omdat Gij alle dingen hebt geschapen en zij door Uw wil zijn en geschapen zijn.

ONTVOUWING

258. Eerder in nr. 5 is erop gewezen, dat in dit profetische Boek niet wordt gehandeld over de opeenvolgende staten van de christelijke Kerk van haar aanvang tot haar einde, zoals het tot nu toe werd geloofd, maar dat er wordt gehandeld over de staat van de Kerk en van de hemel in de laatste tijden, wanneer er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, dat wil zeggen, wanneer er een nieuwe Kerk in de hemelen en op aarde zal zijn, dus wanneer er het gericht zal zijn.

Een nieuwe Kerk in de hemelen wordt gezegd, omdat de Kerk daar evenzeer is als op aarde, zie het werk ‘Hemel en Hel’ nrs. 221 tot 227.

Omdat hierover in dit Boek wordt gehandeld, is daarom in het eerste hoofdstuk gehandeld over de Heer, Die de Rechter is en in het tweede en derde hoofdstuk over hen die van de Kerk en die niet van de Kerk zijn, dus over hen die in de vorige hemel zijn, die moet worden afgeschaft en over hen die in de nieuwe zijn, die moet worden geformeerd.

Dat onder de zeven Kerken, waarover in die beide hoofdstukken is gehandeld, allen die in de Kerk zijn en eveneens alle dingen van de Kerk, worden verstaan, zie eerder de nrs. 256, 257. In dit vierde hoofdstuk nu wordt gehandeld over de ordening van alle dingen, voornamelijk in de hemelen, voor het gericht; daarom werd nu een troon in de hemel gezien en daaromheen vierentwintig tronen, waarop vierentwintig ouderen en verder vier levende wezens nabij de troon, te weten cherubim.

Dat met die dingen de ordening wordt beschreven van alle dingen voor het gericht en tot het gericht, zal men zien in de ontvouwing van dit hoofdstuk.

Men moet weten dat er voordat er enige verandering ontstaat, alle dingen tevoren moeten worden geordend en voorbereid tot wat gebeuren zal; want alle dingen worden door de Heer vooruitgezien en volgens het vooruitzien beschikt en er wordt daarin voorzien.

Onder de troon dus, in het midden van de hemel, wordt het gericht verstaan en onder Degene Die daarop zat, de Heer; onder de vierentwintig tronen waarop de vierentwintig ouderen zaten, worden alle waarheden in samenvatting verstaan, vanuit welke en volgens welke het gericht plaatsvindt; en onder de vier levende wezens, namelijk cherubim, wordt verstaan de Goddelijke voorzienigheid van de Heer, opdat niet de eerdere hemelen door de aanzienlijke toekomstige verandering schade zouden lijden en opdat daarna alle dingen volgens de orde zouden geschieden, namelijk opdat de innerlijk bozen zouden worden gescheiden van de innerlijk goeden en dezen tot de hemel zouden worden verheven, eerdergenoemden echter in de hel geworpen.

259. Vers 1. Na deze dingen zag ik, en zie, een deur geopend in de hemel; en de eerste stem die ik gehoord had, evenals van een bazuin sprekende met mij, zei: Klim hier op en Ik zal u tonen de dingen die moeten geschieden na dezen.

Na deze dingen zag ik, betekent het verstand verlicht; en zie, een deur geopend in de hemel, betekent de verborgenheden van de hemel onthuld; en de eerste stem, die ik gehoord had, betekent de onthulling nu ten aanzien van de toekomstige gebeurtenissen; evenals van een bazuin sprekende met mij, betekent helder en klaarblijkend; zei: Klim hier op, betekent de verheffing van het gemoed en de aandacht; en Ik zal u tonen de dingen die moeten geschieden na dezen, betekent het onderricht ten aanzien van de dingen die in de laatste tijd van de Kerk zullen plaatsvinden.

260. Na deze dingen zag ik; dat dit betekent het verstand dat verlicht is, staat vast uit de betekenis van zien, namelijk verstaan; dat zien betekent verstaan, is omdat het gezicht van het oog overeenstemt met het gezicht van het gemoed, dat van het verstand is; die overeenstemming is daarvandaan, dat het verstand geestelijke dingen ziet en het gezicht van het oog natuurlijke dingen.

Geestelijke dingen zijn de waarheden vanuit het goede en natuurlijke dingen zijn de objecten in verschillende vormen; de waarheden vanuit het goede, dus de geestelijke dingen, worden in de hemel even duidelijk gezien als de objecten voor het oog, maar toch met veel verschil. Die waarheden immers worden verstandelijk gezien, dat wil zeggen, doorvat, dit gezicht of deze doorvatting zodanig als zij is, kan niet met menselijke woorden beschreven; het kan alleen daardoor begrepen worden, dat daarin is een instemming en een bevestiging vanuit het binnenste dat het zo is.

Er zijn immers bevestigende redenen in overvloed, die zich als een eenheid vertonen in het verstandelijk gezicht; dit ene is als het ware het besluit vanuit vele delen, die bevestigende redenen zijn aan het Licht van de hemel, dat het Goddelijk Ware is of de Goddelijke Wijsheid voortgaande uit de Heer en die werkt in iedere engel volgens de staat van de opneming; dit is het geestelijk gezicht of het verstand.

Omdat dit gezicht werkt op het gezicht van de ogen bij de engelen en de ware dingen van het verstand vertoont in overeenstemmende vormen, die in de hemel niet ongelijk verschijnen aan de vormen in de natuurlijke wereld, die objecten worden genoemd, wordt daarom met zien in de letterlijke zin van het Woord, aangeduid verstaan.

Hoedanig de schijnbaarheden in de hemel zijn en dat die overeenstemmen met de objecten van het innerlijk gezicht van de engelen, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 170 tot 176.

Dat in het Woord niet wordt gezegd verstaan, maar zien, heeft als oorzaak, dat het Woord in zijn laatsten natuurlijk is en het natuurlijke is de basis waarop de geestelijke dingen worden gefundeerd, daarom zou het Woord, indien het in de letterlijke zin ook geestelijk was, geen

basis hebben, dus zou zijn zoals een huis zonder fundament, hierover zie men het werk ‘Hemel en Hel’ nrs. 303 tot 310.

Dat in het Woord zien betekent verstaan, staat vast uit de volgende plaatsen, bij Jesaja: ‘Die tot de zienden zeiden: Ziet niet; en tot hen die het gezicht hebben: Ziet voor ons niet rechte dingen; spreekt voor ons vleierijen, ziet inbeeldingen’, (Jesaja 30:10)

Bij dezelfde: ‘De ogen der zienden zullen niet toeluiken en de oren der horenden zullen luisteren’, (Jesaja 32:3).

Bij dezelfde: ‘Blinden, schouwt al ziende; al ziende grote dingen, bewaart gij niet’, (Jesaja 42:18,20).

Bij dezelfde: ‘De priester en de profeet dwalen onder de zienden, zij waggelen in het gericht’, (Jesaja 28:7).

En elders: ‘Ziende zien zij niet en horende horen zij niet’, (Mattheüs 13:13-15; Markus 4:11,12; 8:17,18; Jesaja 6:9,10; Ezechiël 12:2) en nog in zeer vele andere plaatsen en het is niet nodig deze aan te voeren, omdat het eenieder bekend is dat zien verstaan betekent, ook vanuit het aanvaarde spraakgebruik overal; men zegt immers: Ik zie dat dit zo is of niet zo is; waarmee wordt bedoeld: Ik versta.

260 [a]. En zie, een deur geopend in de hemel; dat dit betekent de verborgenheden van de hemel onthuld, staat vast uit de betekenis van de deur, namelijk het binnenlaten, zie nr. 208; hier het naar binnen zien, dat het binnen laten van het gezicht is; en het gezicht wordt in de hemel binnengelaten, wanneer het gezicht van de ogen van het lichaam wordt verzwakt en dan het gezicht van de ogen van de geest wordt verlicht.

Door dit gezicht werden alle dingen gezien die door de profeten zijn gezien; dat een deur geopend in de hemel, hier betekent de verborgenheden van de hemel onthuld, is omdat dan de dingen verschijnen die in de hemelen zijn en voor de profeten de dingen die de verborgenheden van de Kerk zijn.

Hier de verborgenheden ten aanzien van de dingen die gaan gebeuren, omstreeks het Laatste Gericht en al deze dingen zijn nog niet onthuld, en zij konden ook niet worden onthuld voordat het Gericht voltrokken is en niet dan alleen door iemand in de wereld aan wie het uit de Heer gegeven is om die dingen te zien en aan wie tevens de geestelijke zin van het Woord is onthuld; alle dingen immers die in dit profetische Boek zijn geschreven, zijn aangaande het Laatste Gericht geschreven, maar door uitbeeldingen en overeenstemmingen; al wat immers door de Heer wordt gezegd en door de engelen wordt doorvat, wordt in uitbeeldingen verkeerd als het neerdaalt en zo vertoont het zich voor de ogen, zowel voor die van de engelen in de laatste hemelen, als voor de mensen-profeten, wanneer de ogen van hun geest geopend zijn; hieruit nu kan vaststaan, wat er wordt verstaan onder een deur geopend in de hemel.

261. En de eerste stem die ik gehoord had; dat dit betekent de onthulling nu ten aanzien van toekomstige gebeurtenissen, staat vast uit de betekenis van de stem, namelijk al wat voortgaat uit de Heer en wordt doorvat door engelen en mensen, hier vooral de onthulling ten aanzien van de dingen die vóór het Laatste Gericht en tijdens en erna, zullen gebeuren, omdat nu in wat volgt daarover wordt gehandeld.

Dat de stem van Jehovah in het Woord betekent het Goddelijke voortgaande, dus het Goddelijk Ware, waaruit alle inzicht en wijsheid is, zie ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 219, 220, 375, 3563, 6971, 8813, 9926.

Eveneens staat het vast uit de volgende plaatsen, zoals bij David: ‘De stem van Jehovah op de wateren, de stem van Jehovah in de kracht, de stem van Jehovah met eer, de stem van Jehovah breekt de ceders, de stem van Jehovah inhouwende als een vlam van vuur, de stem van Jehovah doet de woestijn beven, de stem van Jehovah doet de hinden baren; maar in Zijn tempel zegt eenieder heerlijkheid’, (Psalm 29:3-9).

In die psalm wordt gehandeld over het Goddelijke dat uit de Heer voortgaat, dat met één woord het Goddelijk Ware wordt genoemd.

De uitwerking ervan bij de goeden en bij de bozen wordt met zulke dingen daar beschreven; daaruit blijkt, wat de stem van Jehovah is.

Bij Johannes: ‘Die de Herder der schapen is, Deze doet de deurwachter open en de schapen horen Zijn stem; een vreemde volgen zij niet, omdat zij de stem van de vreemde niet kennen; en Ik heb andere schapen, die niet zijn van deze stal, ook die moet Ik toebrengen en zij zullen Mijn stem horen.

Maar gijlieden, gij zijt niet van Mijn schapen, want Mijn schapen horen Mijn stem en Ik ken deze en zij volgen Mij’, (Johannes 10:2-5,16,26,27).

Onder de schapen in het Woord worden degenen verstaan die in waarheden zijn vanuit het goede, dus die in het geloof vanuit de naastenliefde zijn; onder de stem daar wordt niet een stem verstaan, maar het Goddelijke, voortgaande, namelijk het Goddelijk Ware; dit vloeit in bij hen die in het goede van de naastenliefde zijn en het geeft hun het inzicht en voor zoveel als zij in het goede zijn, geeft het wijsheid; het inzicht is van het ware en de wijsheid is van het ware vanuit het goede.

Bij Jeremia: ‘De Maker van de aarde, door Zijn inzicht spant Hij de hemelen uit; op de stem die Hij geeft, is er een veelheid van wateren in de hemelen’, (Jeremia 10:12,13; 51:16).

Bij David: ‘De stem van Jehovah is op de wateren, Jehovah op grote wateren’, (Psalm 29:3).

In de Openbaring: ‘De stem van de Zoon des mensen zoals het gedruis van vele wateren’, (Openbaring 14:2); de stem van Jehovah en een stem vanuit de hemel is het Goddelijke voortgaande of het Goddelijk Ware, waar vanuit alle inzicht en wijsheid is.

Dat gezegd wordt dat de stem werd gehoord zoals de stem van vele wateren, is omdat de wateren de Goddelijke waarheden in laatsten betekenen, dat de wateren die betekenen, zie nr. 71.

Bij David: ‘Gij koninkrijken der aarde, psalmzingt de Heer, rijdende op de hemel des hemels der oudheid; zie, Hij zal geven in Zijn stem een stem der sterkte’, (Psalm 68:33,34).

Bij Johannes: ‘Ik zeg u dat de ure komt, wanneer de doden zullen horen de stem van de Zoon des mensen en zij die zullen horen, zullen leven’, (Johannes 5:25).

Bij Joël: ‘Jehovah zal vanuit Jeruzalem Zijn stem geven, zodat de hemelen en de aarde beven’, (Joël 3:16).

Bij dezelfde: ‘Jehovah heeft Zijn stem gegeven vóór Zijn leger, omdat het talloos is dat Zijn Woord doet’, (Joël 2:11); dat het Goddelijk Ware hier is de stem van Jehovah, is duidelijk en nog zeer veel meer in andere plaatsen.

262. Evenals van een bazuin sprekende met mij; dat dit betekent: helder en klaarblijkend, staat vast uit de betekenis van de bazuin, te weten het Goddelijk Ware vanuit de hemel geopenbaard en onthuld, nr. 55.

De stem die vanuit de hemel wordt gehoord bij hen die in de geest zijn, wordt gewoonlijk gehoord als een menselijke stem, maar dat zij werd gehoord zoals een bazuin sprekende, was omdat het helder en klaarblijkend was doorvat door de engelen en dat wat helder en klaarblijkend wordt doorvat door hen, valt klinkend in het gehoor van de geest en dit vond plaats bij Johannes om zijn aandacht op te wekken en vandaar het gezicht, omdat niet iets voor hem in het duister zou zijn; dit wordt onder de stem van een bazuin ook in andere plaatsen verstaan, zoals bij (Mattheüs 24:31; Zacharia 9:14; Psalm 47:6; Openbaring 8:2,7,8,13; 9:1,13,14; 10:7; 18:22) en elders.

263. Zei: Klim hier op; dat dit de verheffing van het gemoed en de aandacht betekent, staat vast uit de betekenis van opklimmen, wanneer het een aanhoren vanuit het Goddelijke betreft, dus de verheffing van het gemoed, nrs. 3084, 4539, 4969, 5406, 5817, 6007; dat het ook is de aandacht, is omdat wanneer het gemoed wordt verheven, de aandacht ontstaat.

De mens immers heeft ten aanzien van zijn denken en wil innerlijke en uiterlijke dingen: de innerlijke dingen zijn die welke van de innerlijke mens zijn, de uiterlijke zijn die welke van de uiterlijke mens zijn.

De innerlijke die van de innerlijke mens zijn, de uiterlijke zijn die welke in de uiterlijke zijn; de innerlijke die van de innerlijke mens zijn, zijn in de geestelijke wereld en daarom zijn de dingen die daar zijn, geestelijk; de uiterlijke echter, of die welke zijn van de uiterlijke mens, zijn in de natuurlijke wereld en de dingen die daar zijn, zijn natuurlijk.

Omdat deze uiterlijk zijn en de andere innerlijk, wordt daarom met opklimmen aangeduid de verheffing naar de innerlijke dingen of de verheffing van het gemoed.

Maar over deze verheffing zie wat daarover is getoond in het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 33,34,38,92,499,501, en in ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 36 tot 53.

264. En Ik zal u tonen de dingen die moeten geschieden na dezen; dat dit betekent het onderricht ten aanzien van de dingen die in de laatste tijd van de Kerk zullen gebeuren, staat vast uit de betekenis van tonen, dus onderrichten naar het leven, waarover hierna.

En uit de betekenis van de dingen die moeten geschieden na dezen, dus de dingen die zullen gebeuren in de laatste tijd van de Kerk.

Dat dit hiermee wordt aangeduid, is omdat er wat nu volgt, wordt gehandeld over de staat van de hemel en van de Kerk vlak vóór het Laatste Gericht en daarna over het Gericht zelf en omdat dit moest plaatsvinden, wanneer het einde van de Kerk daar is, worden daarom met die dingen aangeduid, die dingen die zullen gebeuren in de laatste tijd van de Kerk.

Dat het Laatste Gericht plaatsvindt wanneer het einde van de Kerk daar is en dat het plaats heeft gehad, zie het werkje ‘het Laatste Gericht’, nrs. 33-39, 45-52.

Dat Ik zal u tonen, het onderricht naar het leven betekent met betrekking tot die dingen, is omdat alle dingen die getoond werden, die bevatten; zij liggen immers verborgen in de uitbeeldingen die in de Openbaring zijn beschreven, maar zij liggen open voor de engelen en eveneens voor de mensen die de geestelijke zin van het Woord weten.

265. vers 2-6. En terstond werd ik in de geest; en zie, een troon gesteld in de hemel en op de troon Eén zittende. En Die zat, was in het aanzien de steen jaspis en sardius gelijk en een regenboog rondom de troon, in het aanzien van een smaragd gelijk. En om de troon vierentwintig tronen en op de tronen zag ik vierentwintig ouderen zittende, omkleed met witte klederen en zij hadden op hun hoofden gouden kronen. En vanuit de troon gingen voort bliksemen en donderslagen en stemmen en zeven lampen van vuur brandende voor de troon, welke zijn de zeven Geesten Gods. En in de aanblik van de troon een glazen zee, kristal gelijk.

En terstond werd ik in de geest, betekent de geestelijke staat, wanneer er onthulling is; en zie: een troon gesteld in de hemel en op de troon Eén zittende, betekent de Heer ten aanzien van het Laatste Gericht; en Die zat, was in het aanzien de steen jaspis en sardius gelijk, betekent de aanschijs van de Heer ten aanzien van het Goddelijk Ware, doorschijnend vanwege het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde; en een regenboog rondom de troon, in het aanzien de smaragd gelijk, betekent de aanschijs van het Goddelijk Ware in de hemelen rondom de Heer; en om de troon vierentwintig tronen en op de tronen zag ik vierentwintig ouderen zittende, betekent alle waarheden vanuit het goede in de hogere hemelen, door de Heer geordend vóór het Gericht; omkleed met witte klederen, betekent alle waarheden vanuit het goede in de lagere hemelen; en zij hadden op hun hoofden gouden kronen, betekent alle waarheden in de orde geschikt vanuit het Goddelijk Goede, dus eveneens alle vorige hemelen; en vanuit de troon gingen voort: bliksemen en donderslagen en stemmen, betekent de verlichting, het verstand en de doorvatting van het Goddelijk Ware in de hemelen; en zeven lampen van vuur brandende vóór de troon, welke zijn de zeven Geesten Gods, betekent het Goddelijk Ware zelf verenigd met het Goddelijk Goede, voortgaande vanuit de Goddelijke Liefde van de Heer; en in de aanblik van de troon een glazen zee, kristal gelijk, betekent de

aanschijn van het Goddelijk Ware in laatsten, waar de algemene dingen ervan zijn, doorschijnend uit de invloeiing van het Goddelijk Ware verenigd met het Goddelijk Goede in eersten.

266. En terstond werd ik in de geest; dat dit betekent de geestelijke staat, wanneer er onthulling is, staat vast uit wat eerder in nr. 53 is gezegd en getoond, waar eveneens wordt gezegd dat hij in de geest werd.

267. En zie, een troon gesteld in de hemel en op de troon Eén zittende; dat dit betekent de Heer ten aanzien van het Laatste Gericht, staat vast uit de betekenis van de troon, namelijk in het algemeen de hemel en in het bijzonder de geestelijke hemel en abstract genomen het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer.

Dat het ook het gericht betekent, is omdat allen worden gericht vanuit het Goddelijk Ware en eveneens allen in de hemel, nr. 253.

Dat Hij Die op de troon zat, de Heer is, is duidelijk.

Dat aan de Heer alleen het gericht is, leert Hijzelf ook bij Mattheüs: ‘Wanneer de Zoon des mensen zal gekomen zijn in Zijn heerlijkheid en alle heilige engelen met Hem, zo zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid en vóór Hem zullen vergaderd worden alle natiën en Hij zal hen van elkaar scheiden, zoals de herder de schapen van de bokken scheidt’, (Mattheüs 25:31,32) e.v.

Bij Johannes: ‘De Vader richt niemand, maar Hij heeft al het gericht aan de Zoon gegeven; Hij heeft de mogendheid gegeven om gericht te houden, omdat Hij de Zoon des mensen is’, (Johannes 5:22,27).

Aangezien niemand wordt gericht vanuit het Goddelijk Goede, maar vanuit het Goddelijk Ware, wordt er daarom gezegd dat de Vader niet wie ook richt, maar de Zoon, omdat Hij de Zoon des mensen is; de Vader immers betekent het Goddelijk Goede en de Zoon des mensen het Goddelijk Ware, voortgaande.

Dat de Vader het Goddelijk Goede betekent, zie nr. 254 en dat de Zoon des mensen betekent het Goddelijk Ware, voortgaande, eerder de nrs. 53, 151.

Dat de troon hier het gericht betekent, is omdat er in dit hoofdstuk wordt gehandeld over de ordening van alle dingen tot het gericht, zie nr. 258.

268. En Die zat, was in het aanzien de steen jaspis en sardius gelijk; dat dit betekent de aanschijn van de Heer ten aanzien van het Goddelijk Ware, doorschijnend uit het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde, staat vast uit de betekenis van de Zittende op de troon, te weten de Heer ten aanzien van het Laatste Gericht, nr. 267; uit de betekenis van in het aanzien gelijk, dus de aanschijn; uit de betekenis van de steen jaspis, namelijk de geestelijke liefde van het ware, waarover hierna; en uit de betekenis van de steen sardius, namelijk de hemelse liefde van het goede, dus wordt met de stenen jaspis en sardius, waaraan de Heer in het aanzien gelijk verscheen, aangeduid het Goddelijk Ware, doorschijnend vanwege het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde.

Dat jaspis betekent de Goddelijke Liefde van het ware, of het Goddelijk Ware, voortgaande, staat vast uit de plaatsen in het Woord waar deze wordt genoemd, zoals in (Exodus 28:20; Ezechiël 28:13) en verder in de Openbaring: ‘De luchter van het Heilige Jeruzalem was de kostbaarste steen gelijk, zoals de steen jaspis, gelijk als kristal blinkende’, (Openbaring 21:11).

Met de luchter van het Heilige Jeruzalem wordt aangeduid het lichtende Goddelijk Ware van de Kerk; met de luchter het lichtende Ware Zelf en met Jeruzalem de Kerk ten aanzien van de leer; deze wordt vergeleken met de steen jaspis, omdat jaspis iets eenders betekent.

Elders: ‘De bouw van de muur van het Heilige Jeruzalem was jaspis en de stad was zuiver goud, gelijk aan zuiver glas’, (Openbaring 21:18).

Van de muur van het Heilige Jeruzalem wordt gezegd dat die is van jaspis, omdat met de muur het beschermende Goddelijk Ware wordt aangeduid; en omdat met de muur dat wordt aangeduid, wordt er daarom van de eerste steen van de fundamenten gezegd dat die van jaspis is, vers 19.

Het fundament betekent het ware waarop de Kerk wordt gegrondvest.

Gezegd wordt ook sardius, aangezien met die steen het goede wordt aangeduid, hier het Goddelijk Goede, omdat het de Heer betreft.

Het is deze steen die pyroop wordt genoemd en omdat hij als van vuur licht geeft, wordt met de ene en de andere steen de doorschijnendheid van het ware vanuit het goede aangeduid.

Dat alle kostbare stenen de waarheden van de hemel en van de Kerk vanuit het goede betekenen, zie de nrs. 114, 9863, 9865, 9868, 9873.

Vandaar is het dat in de borstlap van Aharon, die de urim en thummim wordt genoemd, twaalf kostbare stenen waren gezet en door die antwoorden werden gegeven en wel door uitstralende schittering en tegelijk dan door de doorvatting van de gevraagde zaak of door een levende stem, nr. 9005.

269. En een regenboog rondom de troon, in het aanzien de smaragd gelijk; dat dit betekent het aanschijn van het Goddelijk Ware in de hemelen rondom de Heer, staat vast uit de betekenis van de regenboog in het aanzien de smaragd gelijk, dus het aanschijn van het Goddelijk Ware in zijn omtrek.

De regenboog immers rondom de troon betekent het Goddelijk Ware rondom; in het aanzien gelijk betekent het aanschijn; dat het aanschijn was gelijk als een smaragd, was omdat die het Laatste Gericht aanduidde; de kleur immers van deze steen is groen en groen betekent het verduisterde ware.

Het Goddelijk Ware in zijn glans verschijnt of van hemelse kleur, of van verschillende kleur in een schone orde zoals een regenboog; maar wanneer het wordt verduisterd, verschijnt het van smaragdkleur.

Het was de hemel die de vorige hemel wordt genoemd, waarover het gericht zou zijn, (Openbaring 21:1) die verduisterde; vandaar is het, dat er wordt gezegd een regenboog en zijn omtrek de smaragd gelijk.

Dat de regenboog het Goddelijk Ware betekent in de hemelen in zijn orde en vandaar in zijn schoonheid, is omdat er oneindige verscheidenheden van het ware vanuit het goede in de hemelen zijn en wanneer die worden uitgebeeld door kleuren, vertonen zij de aanblik van een allerschoonste regenboog; vandaar is het, dat de regenboog het teken van het verbond na de vloed is geworden, (Genesis 9:12-17).

Dat er in de hemelen oneindige verscheidenheden zijn, zie het werk 'Hemel en Hel', nrs. 56, 405, 418, 486 en in het werkje over 'het Laatste Gericht', nr. 13 en in 'Hemelse Verborgenheden', nrs. 684, 690, 3744, 5598, 7236, 7833, 7836, 9002.

Dat er kleuren in de hemel verschijnen vanuit het licht daar en dat die de aanpassingen en de schakeringen ervan zijn, nrs. 1042, 1043, 1053, 1624, 3993, 4530, 4922, 4742; en dat de kleuren verschillend verschijnen volgens de verscheidenheden van de staten van het ware vanuit het goede en vandaar van het inzicht en de wijsheid, nrs. 4530, 4922, 4677, 9466.

Dat er regenbogen verschijnen in de hemel, vanwaar en wat zij zijn, nrs. 1042, 1043, 1623-1625.

270. En om de troon vierentwintig tronen en op de tronen zag ik vierentwintig ouderen zittende; dat dit betekent alle ware dingen vanuit het goede in de hogere hemelen, door de Heer geordend vóór het gericht, staat vast uit de betekenis van de troon, waarop Eén zittende was, namelijk de Heer ten aanzien van het Laatste Gericht, nr. 267 en dat de troon het gericht betekent, nr. 253.

Uit de betekenis van vierentwintig tronen rondom de troon en van de vierentwintig ouderen die daarop zaten, betekent alle waarheden van de hemel in de samenvatting, geordend vóór het gericht.

Vierentwintig betekent alle dingen en de tronen het gericht en de ouderen degenen die in het ware vanuit het goede zijn en abstract genomen de waarheden vanuit het goede.

Dat hier de hogere hemelen worden verstaan, is omdat allen daar in de waarheden vanuit het goede van de liefde zijn en omdat vlak daarna wordt gesproken over de lagere hemelen.

Dat vierentwintig alle dingen betekent, is omdat dat getal iets eenders betekent als het getal twaalf en twaalf betekent alle dingen en daarvan wordt gesproken met betrekking tot de ware dingen, nrs. 577, 2089, 2129, 2130, 3272, 3858, 3913.

Dat het getal vierentwintig iets eenders betekent als het getal twaalf, is omdat dit het dubbele ervan is en het dubbele betekent iets eenders als dat waaruit het door vermenigvuldiging opkomt, nrs. 5291, 5335, 5708, 7793.

Iets eenders als dit, wordt hier aangeduid met de tronen waarop de twaalf apostelen zitten, waarover bij Mattheüs: ‘Gij die Mij gevolgd zijt in de wederverwekking, wanneer de Zoon des mensen zal gezeten zijn op de troon van Zijn heerlijkheid, zo zult ook gij zitten op tronen, richtende de twaalf stammen Israëls’, (Mattheüs 19:28; Lukas 22:30).

Met de twaalf apostelen worden alle waarheden in samenvatting aangeduid; eender in het volgende in de Openbaring: ‘Ik zag tronen en zij zetten zich daarop en het gericht werd hun gegeven’, (Openbaring 20:4).

Dat het gericht werd gegeven aan hen die op de tronen zaten, betekent dat het gericht staat aan de Heer alleen, want met de ouderen in het Woord worden allen aangeduid die in de ware dingen vanuit het goede zijn en abstract genomen de waarheden vanuit het goede, waar vanuit het gericht is.

Wie gelooft dat in het Woord onder de ouderen en de apostelen, ouderen en apostelen worden verstaan, dwaalt schromelijk; in de geestelijke zin van het Woord worden niet enige personen doorvat, maar dingen los van personen, want het geestelijke heeft niets gemeen met personen; anders in de letterlijke zin van het Woord, die natuurlijk is; in die zin worden niet alleen personen genoemd, maar is er ook de idee van de persoon, van binnen in vele woorden, de oorzaak hiervan is dat het Woord in laatste natuurlijk zal zijn en zo de basis voor de geestelijke zin is.

Met de betekenis van de ouderen is het iets eenders als met de betekenis van de kindertjes, de knapen, de jongemannen, de ouden, de maagden, de vrouwen en van verscheidene andere woorden van dat geslacht; die allen worden in de natuurlijke zin niet anders begrepen in de idee van de personen, maar in de geestelijke zin wordt onder kindertjes, de onschuld verstaan, onder de knapen de naastenliefde, onder de jongemannen het inzicht, onder de ouden de wijsheid, onder de maagden de aandoening van het ware en het goede en onder de vrouwen de goedheden die van de Kerk zijn en evenzo in de overige gevallen.

Iets eenders is het met de natuurlijke en de geestelijke zin van de naaste; in de natuurlijke zin wordt onder de naaste ieder mens verstaan, maar in de geestelijke zin: het goede, het ware, het oprechte, het gerechte zelf, die in de persoon zijn.

Iedereen die nadenkt kan weten dat dit in de geestelijke zin de naaste is; wie immers heeft een persoon lief vanuit iets anders?

Het goede en het ware immers maken de mens en die maken dat de mens wordt geliefd en niet het gezicht en het lichaam.

Maar laten wij van deze zaken terugkeren tot de betekenis van de ouderen; dat met hen worden aangeduid de waarheden die vanuit het goede zijn, kan vaststaan uit de plaatsen in het Woord waar zij worden genoemd, bij Jesaja: ‘Dan zal de maan blozen en de zon zal beschaamd zijn en Jehovah Zebaoth zal regeren op de berg van Zion en in Jeruzalem: en voor de ouderen ervan de heerlijkheid’, (Jesaja 24:23).

Onder de maan en de zon wordt hun afgodendienst verstaan en ook het valse van het geloof en het boze van de liefde; onder de berg van Zion en onder Jeruzalem wordt de hemel en de Kerk verstaan; onder de ouderen worden de waarheden vanuit het goede verstaan en daarom wordt er ook gezegd dat voor hen de heerlijkheid zal zijn.

Met de heerlijkheid immers wordt het Goddelijk Ware in de hemel aangeduid, zie nr. 33.

In de Klaagliederen: ‘Mijn maagden en Mijn jongemannen zijn in gevangenschap gegaan; Ik heb geroepen tot Mijn liefhebbers, zij hebben Mij bedrogen en Mijn ouderen in de stad hebben de geest gegeven’, (Klaagliederen 1:18,19), daar wordt gehandeld over de verwoesting van de Kerk, waarover de weeklacht is en deze verwoesting is daar, wanneer er niet langer enige geestelijke aandoening van het ware is en vandaar geen inzicht in zulke dingen die van de Kerk zijn en wanneer er dus niet enig ware meer is.

Onder de maagden die gevangenschap zijn heengegaan, wordt de geestelijke aandoening van het ware verstaan, onder de jongemannen het inzicht, de gevangenschap is de verwijdering ervan, onder de ouderen die de geest hebben gegeven, worden de waarheden van de Kerk verstaan.

Bij Ezechiël: ‘Doodt tot verdervens toe de oude en de jongeman en de maagd en het kindje en de vrouwen, begint vanuit Mijn heiligdom; zij begonnen daarom van de mannen ouderen die voor het huis waren’, (Ezechiël 9:6).

Ook hier wordt gehandeld over de verwoesting van de Kerk en onder de oude en de jongeman wordt de wijsheid en het inzicht verstaan, onder de maagd de aandoening van het ware en het goede, onder het kleine kind de onschuld, onder de vrouwen de goede dingen van de Kerk; doden tot verdervens toe betekent de verwoesting.

Het heiligdom waar vanuit zij zouden beginnen, is de Kerk ten aanzien van het goede van de liefde en het ware van het geloof; dit zijn de mannen die voor het huis waren.

In de Klaagliederen: ‘De aangezichten der ouden zijn niet geëerd; de ouderen hebben opgehouden van de poort, de jongemannen van hun gezang’, (Klaagliederen 5:12,14); de ouden betekenen de wijsheid, die van het goede is; de ouderen de waarheden die vanuit het goede zijn; de jongemannen het inzicht.

‘Dat de God Israëls met onder de voeten als het ware een werk van saffier, werd gezien door Mozes, Aharon, Nadab, Abilu en de zeventig ouderen en niet door de overigen’, (Exodus 24:9-12), betekende dat de Heer alleen door diegenen wordt gezien die in het goede zijn en die in de waarheden vanuit het goede zijn, zie de ontvouwingen in ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 9403 tot 9411.

Deze dingen zijn het die de zeventig ouderen van Israël uitbeeldden en deze dingen zijn het die de vierentwintig ouderen op evenzovele tronen betekenen en ook zijn het de dingen die de twaalf apostelen betekenen, van wie wordt gezegd, dat zij zullen zitten op tronen, richtende de twaalf stammen Israëls.

Dat de twaalf apostelen alle waarheden vanuit het goede betekenen, zie de nrs. 2129, 3354, 3488, 3858, 6397, dat eendere dingen betekenen de twaalf stammen Israëls, nrs. 3858, 3926, 4060, 6335 en eendere dingen de ouderen van Israël, nrs. 6524, 6525, 6890, 7912, 8578, 9376, 9404.

271. Omkleed met witte klederen; dat dit betekent, alle waarheden vanuit het goede in de lagere hemelen, staat vast uit de betekenis van de witte klederen, namelijk de beklede waarheden, die in het bijzonder zijn de wetenschappelijke waarheden en de erkentissen, nrs. 195, 196, 198 en omdat in deze waarheden de lagere hemelen zijn, worden daarom die aangeduid.

Dat de witte klederen de lagere hemelen betekenen, kan vreemd schijnen voor hen die niet iets weten over de schijnbaarheden en de uitbeeldingen in de hemel.

Allen in de hemelen worden bekleed volgens de waarheden; en de lagere waarheden stemmen overeen met de klederen en omdat de lagere hemelen in deze waarheden zijn, stemmen daarom eveneens de klederen van de engelen in de hogere hemelen daarmee overeen. Maar deze verborgenheid kan men helderder begrijpen uit wat over de klederen waarmee de engelen zijn bekleed, in het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 177 tot 182, is gezegd en getoond. Verder dat de dingen die werden uitgebeeld en aangeduid met de klederen van Aharon en van zijn zonen, zie ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 9814, 10068; en ook wat met de klederen toen Hij van gedaante was veranderd, nrs. 9212, 9216.

272. En zij hadden op hun hoofden gouden kronen; dat dit betekent alle waarheden in de orde geschikt uit het Goddelijk Goede, dus eveneens alle vorige hemelen, staat vast uit de betekenis van de vierentwintig ouderen die waren op de vierentwintig tronen, bekleed met witte klederen, namelijk alle waarheden van de hemel, dus alle hemelen, zowel de hogere als de lagere, nrs. 270, 271; en uit de betekenis van de gouden kronen namelijk het Goddelijk Goede, waaruit de waarheden zijn, waarover hierna.

Alle waarheden van de hemel en van de Kerk zijn vanuit het Goddelijk Goede; de waarheden die niet daaruit zijn, zijn geen ware dingen; de ware dingen die niet vanuit het goede zijn, zijn zoals doppen zonder kern en zoals een huis waarin niet een mens woont, maar een wild dier; zodanig ook zijn de waarheden die van het geloof worden genoemd, zonder het goede van de naastenliefde.

Het goede van de naastenliefde is het goede uit de Heer, dus het Goddelijk Goede, omdat nu de ouderen op de tronen de waarheden van de hemelen betekenen en de gouden kronen het goede waaruit die zijn, werden daarom de ouderen gezien met kronen.

Iets eenders wordt aangeduid met de kronen van koningen; de koningen immers betekenen in de uitbeeldende zin waarheden en de kronen op hun hoofden betekenen het goede, waaruit die waarheden zijn.

Dat koningen, waarheden betekenen, zie nr. 31; vandaar is het dat de kronen uit goud zijn; goud immers betekent eveneens het goede, nr. 242.

Dat de kronen het goede betekenen en daaruit de wijsheid en dat het de waarheden zijn die gekroond worden, kan vaststaan uit de volgende plaatsen, bij David: ‘Ik zal een hoorn aan David doen ontspruiten, Ik zal een lamp toerichten voor Mijn Gezalfde; Ik zal zijn vijanden bekleden met schaamte, maar op hem zal zijn kroon bloeien’, (Psalm 132:17,18); onder David daar en onder de Gezalfde, wordt de Heer verstaan, zie nr. 205; onder de hoorn Zijn macht; de lamp is het Goddelijk Ware van waaruit het Goddelijk Inzicht is; onder de kroon het Goddelijk Goede waar vanuit de Goddelijke Wijsheid is en waaruit Zijn regering is; de boosheden en de valsheden zijn de vijanden die met schaamte zullen worden bekleed.

Bij dezelfde: ‘Gij oefent toorn tegen Uw Gezalfde, gij hebt tot aan de aarde toe verdoemd Zijn kroon’, (Psalm 89:39,40).

Ook daar Gezalfde voor de Heer; de toorn voor de staat van de verzoeken waarin Hij was toen Hij in de worstelingen met de hellen was; de weeklaging toen, wordt beschreven met de toorn en de verdoemenis, zoals de laatste van de Heer aan het kruis, namelijk dat Hij werd verlaten.

Het kruis immers was de laatste van de verzoeken of van de worstelingen met de hellen en na die laatste trok Hij het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde aan, en verenigde Hij zo het Goddelijk Menselijke met het Goddelijke Zelf dat in Hem was.

Bij Jesaja: ‘Te dien dage zal Jehovah Zebaoth zijn tot een kroon des sieraads en tot een tulband der sierlijkheid voor de overigen van Zijn volk’, (Jesaja 28:5).

De kroon des sieraads voor de wijsheid, die is van het goede uit het Goddelijke; de tulband der sierlijkheid voor het inzicht, dat is van het ware vanuit dat goede.

Bij dezelfde: ‘Om Zions wil zal ik niet zwijgen en om Jeruzalems wil zal ik niet rusten, totdat haar gerechtigheid uitga als een glans en haar heil als een lamp zal branden; en gij zult zijn

een kroon der sierlijkheid in de hand van Jehovah en een tulband des koninkrijks in de hand van uw God', (Jesaja 62:1,3).

Onder Zion en Jeruzalem wordt de Kerk verstaan: onder Zion de Kerk die in het goede is en onder Jeruzalem de Kerk die in de waarheden vanuit dat goede is; vandaar wordt gezegd de kroon der sierlijkheid in de hand van Jehovah en de tulband des koninkrijks in de hand Gods. De kroon der sierlijkheid is de wijsheid, te weten van het goede en de tulband des koninkrijks is het inzicht te weten van het ware en omdat met de kroon wordt aangeduid de wijsheid van het goede, wordt daarom gezegd in de hand van Jehovah; want daar waar wordt gehandeld over het goede, wordt gezegd Jehovah en daar waar wordt gehandeld over het ware, wordt gezegd God, zie de nrs. 2586, 2769, 6905.

Bij Jeremia: 'Zeg tot de koning en tot de heerseres: Laat u neder, zet u neder, omdat het ornament van uw hoofd is neergedaald, de kroon des sieraads', (Jeremia 13:18).

De kroon des sieraads voor de wijsheid, namelijk van het goede; het sieraad is het Goddelijk Ware van de Kerk, nr. 9815.

Bij dezelfde: 'De vreugde van ons hart heeft opgehouden, onze rei is verkeerd in rouw; de kroon van ons hoofd is afgevallen', (Klaagliederen 5:15,16); de kroon die van het hoofd is afgevallen, voor de wijsheid die degenen die van de Kerk zijn, hebben door het Goddelijk Ware, dat heeft opgehouden tezamen met de innerlijke gezegendheid.

Bij Ezechiël: 'Ik gaf een hanger op uw neus en oorringen op uw oren en een kroon van versiering op uw hoofd', (Ezechiël 16:12); daar wordt gehandeld over Jeruzalem, dus de Kerk en wel over haar eerste instauratie; met de hanger op de neus wordt de doorvatting van het goede aangeduid; met de oorringen op de oren wordt de doorvatting van het ware en de gehoorzaamheid aangeduid; met de kroon op het hoofd wordt de wijsheid aangeduid.

Bij Job: 'De heerlijkheid heeft Hij van mij afgetrokken en Hij heeft verwijderd de kroon van mijn hoofd', (Job 19:9); de heerlijkheid staat voor het inzicht vanuit het Goddelijk Ware; de kroon van het hoofd voor de wijsheid daaruit.

In de Openbaring: 'Ik zag en zie, een wit paard en Die daarop zat, had een boog, en Hem is een kroon gegeven: Deze ging uit overwinnende en opdat Hij overwonnen', (Openbaring 6:2); het witte paard en Die daarop zat, is de Heer ten aanzien van het Woord; de boog is de leer van het ware waardoor er wordt gestreden; daaruit blijkt dat de kroon, omdat het de Heer betreft, het Goddelijk Goede is, dat Hij ook aantrok ten aanzien van het Menselijke, als de prijs van de overwinning.

Elders: 'Daarna zag ik, toen zie, een witte wolk en op de wolk was Eén gezeten, de Zoon des mensen gelijk, hebbende op Zijn hoofd een gouden kroon en in Zijn hand een scherpe sikkel', (Openbaring 14:14); de witte wolk voor de letterlijke zin van het Woord, nrs. 4060, 4391, 5922, 6343, 6752, 8281, 8781.

De Zoon des mensen voor de Heer ten aanzien van het Goddelijk Ware; de gouden kroon voor het Goddelijk Goede waar vanuit het Goddelijk Ware is; de scherpe sikkel voor de verstrooiing van het boze en het valse.

Dat de kroon het Goddelijk Goede is waar vanuit het Goddelijk Ware is, werd uitgebeeld door de plaat van goud aan de voorkant van de tulband die op Aharon was, welke plaat ook werd genoemd een kroon en een bekroning, waarover in Exodus: 'Gij zult een plaat van goud maken en daarop graveren met het graveersel van een zegel: Heiligheid voor Jehovah; en gij zult die stellen op een draad van hemelsblauw en zij zal zijn op de tulband, recht tegenover het aangezicht', (Exodus 28:36,37); dat die plaat wordt genoemd de kroon der heiligheid en de bekroning, zie (Exodus 39:30; Leviticus 8:9); maar wat met die plaat in het bijzonder wordt aangeduid, zie 'Hemelse Verborgenheden', nrs. 9930 tot 9936, waar de afzonderlijke dingen zijn ontvouwd.

273. En vanuit de troon gingen voort bliksemen en donderslagen en stemmen; dat dit betekent de verlichting, het verstand en de doorvatting van het Goddelijk Ware in de hemelen, uit de

Heer, staat vast uit de betekenis van de bliksemen, de donderslagen en de stemmen, namelijk dat daarvan wordt gesproken met betrekking tot het Goddelijk Ware: van de bliksemen met betrekking tot de verlichting ervan, van de donderslagen met betrekking tot het verstand ervan en van de stemmen met betrekking tot de doorvatting ervan.

Dat deze dingen hiermee worden aangeduid, zal vaststaan uit de plaatsen in het Woord waar zij worden genoemd, maar eerst zal iets worden gezegd daaromtrent vanwaar die betekenissen zijn; alle dingen die in de zichtbare hemel voor de ogen van de mensen verschijnen, zijn overeenstemmingen, zoals: de zon, de maan, de sterren, de lucht, de ether, het licht, de warmte, de wolken, de nevels, de regenbuien en meer dingen.

Die alle zijn overeenstemmingen, omdat alle dingen die in de natuurlijke wereld zijn, overeenstemmen met de dingen die in de geestelijke wereld zijn en die dingen zijn eveneens overeenstemmingen in de hemel waar de engelen zijn, aangezien aan hen eendere dingen verschijnen; maar het zijn daar niet natuurlijke dingen, maar geestelijke, zoals kan vaststaan uit wat in het werk ‘Hemel en Hel’ is getoond, zoals over: de zon en de maan in de hemel, nrs. 116 tot 125; over het licht en de warmte in de hemel, nrs. 126 tot 140; en in het algemeen over de overeenstemming van de hemel met alle dingen van de aarde, nrs. 103 tot 115; en over de schijnbaarheden in de hemel, nrs. 170 tot 176.

Vandaar ook zijn bliksemen en donderslagen, overeenstemmingen; en omdat die overeenstemmingen zijn, betekenen zij daarom eendere dingen als die waarmee zij overeenstemmen.

In het algemeen betekenen die het Goddelijk Ware, door de hogere engelen opgenomen en geuit en wanneer dit neerdaalt tot de lagere engelen, verschijnt het soms zoals een bliksem en wordt het soms gehoord als een donderslag met stemmen.

Vandaar is het dat de bliksem het Goddelijk Ware ten aanzien van de verlichting betekent, de donderslag het Goddelijk Ware ten aanzien van het verstand en de stemmen het Goddelijk Ware ten aanzien van de doorvatting.

Gezegd wordt ten aanzien van het verstand en ten aanzien van de doorvatting, aangezien dat wat binnentreedt door het gehoor in het gemoed, zowel wordt gezien als doorvat: het wordt gezien in het verstand en het wordt doorvat door de vergemeenschapping met de wil.

Wat eigenlijk doorvatting is, zodanig als de engelen in de hemel die hebben, zie ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nr. 140.

Vandaar nu is het dat bliksemen en donderslagen in het Woord betekenen het Goddelijk Ware ten aanzien van verlichting en ten aanzien van het verstand, zoals kan vaststaan uit deze volgende plaatsen, bij David: ‘Gij hebt met de arm Uw volk verlost; de wolken drupten wateren, de ethers gaven een stem, ook gingen Uw pijlen; de stem van Uw donder in het wereldrond; de bliksemen verlichtten het wereldrond’, (Psalm 77:16,18,19); daar wordt gehandeld over de instauratie van de Kerk; en met wolken drupten wateren worden de waarheden vanuit de letterlijke zin van het Woord aangeduid; met de ethers of de hogere wolken, gaven hun stem, worden de waarheden vanuit de geestelijke zin van het Woord aangeduid; onder de pijlen die gingen, worden de bliksemen verstaan, waarvan de schijn uitgaat als door een boog afgeschoten schichten en die aanwezig zijn met donderslagen en bliksemen en daarmee worden de Goddelijke waarheden aangeduid; met de stem van de donder in het wereldrond, wordt het Goddelijk Ware ten aanzien van de doorvatting en het verstand in de Kerk aangeduid en met de bliksemen verlichtten het wereldrond, wordt dit aangeduid ten aanzien van de verlichting daaruit; het wereldrond is de Kerk.

Bij dezelfde: ‘Een vuur zal gaan voor Jehovah en het zal rondom zijn vijanden in vlammen zetten; Zijn bliksemen zullen het wereldrond verlichten’, (Psalm. 97:3,4).

Hieruit blijkt eveneens, dat de bliksemen het Goddelijk Ware ten aanzien van de verlichting betekenen, want er wordt gezegd: de bliksemen zullen het wereldrond verlichten.

Bij Jeremia: ‘De Maker der aarde door Zijn kracht, Hij bereidt het wereldrond door Zijn wijsheid en door Zijn inzicht breidt Hij de hemelen uit; op de stem die Hij geeft, is er een

veelheid van wateren in de hemelen en Hij doet de dampen opklimmen van het einde der aarde; Hij maakt de bliksemen voor de regen', (Jeremia 10:12,13; 51:16; Psalm 135:7,8). Ook hier wordt gehandeld over de instauratie van de Kerk; dat met de stem van de donder het Goddelijk Ware wordt aangeduid ten aanzien van de doorvatting en het verstand en met de bliksemen hetzelfde ten aanzien van de verlichting, kan hieruit vaststaan, dat gezegd wordt, dat de Maker der aarde het wereldrond bereidt door Zijn wijsheid en de hemelen uitbreidt door Zijn inzicht en terstond daarop, dat er op de stem die Hij heeft een veelheid van wateren in de hemelen is en dat Hij de bliksemen maakt voor de regen.

De wateren in de hemelen betekenen de geestelijke waarheden; de regen betekent die waarheden wanneer zij neerdalen en natuurlijk worden; de verlichting ervan wordt aangeduid met de bliksemen.

In het tweede boek van Samuël: 'Jehovah donderde van de hemel en de Allerhoogste gaf Zijn stem en Hij zond pijlen en verstrooide hen, de bliksem en Hij verwarde hen', (2 Samuël 22:14,15).

De donderslagen worden hier uitgedrukt met: donderen vanuit de hemel en met een stem geven, de vliegende bliksems met pijlen en met al deze dingen worden de Goddelijke ware dingen aangeduid en met de bliksem het licht ervan, en evenals deze de goeden levend maken en verlichten, evenzo verschrikken en verblinden zij de bozen.

Dit wordt daaronder verstaan, dat Hij de pijlen zond en hen verstrooide en de bliksem en hen verwarde.

De bozen immers houden de Goddelijke waarheden niet uit en in het geheel niet enig licht uit de hemel en daarom vluchten zij bij de aanwezigheid ervan weg.

Eender bij David: 'Jehovah heeft gedonderd in de hemelen en de Allerhoogste gaf Zijn stem en Hij zond Zijn pijlen en verstrooide hen en vele bliksemen en Hij heeft hen verward', (Psalm 18:14,15); en elders: 'Slinger Uw bliksem en verstrooi hen, zend Uw pijlen en verbijster hen', (Psalm 144:6).

Dat de donderslagen en de bliksemen het Goddelijk Ware ten aanzien van het verstand en ten aanzien van de verlichting betekenen, staat ook vast uit deze volgende plaatsen, bij David: 'In de benauwdheid riept gij en Ik hielp u uit; Ik antwoordde u in het verborgene, met de donder', (Psalm 81:8).

In de Openbaring: 'Ik hoorde één van de vier levende wezens, zeggende als met een stem van de donder: Kom en aanschouw', (Openbaring 6:1).

Elders: 'De engel nam het wierookvat en hij vulde dat vanuit het vuur van het altaar en hij wierp het op de aarde en er geschiedden donderslagen, stemmen en bliksemen', (Openbaring 8:5).

Elders: 'De engel riep met een grote stem, zoals een leeuw en toen hij geroepen had, spraken de zeven donderslagen hun stemmen', (Openbaring 10:3,4).

Elders: 'De tempel Gods in de hemel is geopend geworden en de ark des verbonds in de tempel is gezien en er werden bliksemen en stemmen en donderslagen', (Openbaring 11:19).

Elders: 'Ik hoorde een stem vanuit de hemel, evenals een stem van vele wateren en evenals het geluid van een grote donderslag', (Openbaring 14:2).

Elders: 'Ik hoorde een gedruis van een grote schare en evenals het gedruis van vele wateren, evenals het gedruis van hevige donderslagen, zeggende: Hallelujah, omdat de Heer onze God almachtig het koninkrijk heeft genomen', (Openbaring 19:6).

Aangezien de donderslagen en de bliksemen de Goddelijke waarheden betekenen, waren er daarom ook toen Jehovah neerdaalde op de berg Sinaï om die te verkondigen: stemmen en bliksemen en eveneens de stem van een bazuin', (Exodus 19:16); dat de stem van de bazuin het Goddelijk Ware betekent ten aanzien van de onthulling, zie de nrs. 55, 262.

'De stem vanuit de hemel tot de Heer werd gehoord als een donderslag', (Johannes 12:28,29).

Dat Jakobus en Johannes werden genoemd 'Boanerges', zonen des donders', (Markus 3:14,17).

274. En zeven lampen van vuur brandende voor de troon, die zijn de zeven Geesten Gods; dat dit betekent het Goddelijk Ware Zelf, verenigd met het Goddelijk Goede, voortgaande vanuit de Goddelijke Liefde van de Heer, staat vast uit de betekenis van zeven, namelijk alle dingen in samenvatting; uit de betekenis van de lampen van vuur brandende voor de troon, te weten het Goddelijk Ware verenigd met het Goddelijk Goede, voortgaande uit de Goddelijke Liefde van de Heer; de lampen immers betekenen waarheden, vandaar de zeven lampen al het ware in samenvatting, dus het Goddelijk Ware.

Het vuur betekent het goede van de liefde en omdat de lampen werden gezien ‘brandende voor de troon waarop de Heer zat’, wordt er aangeduid dat dit is vanuit de Heer.

Omdat met de zeven Geesten Gods alle waarheden van de hemel en van de Kerk uit de Heer worden aangeduid, zie nr. 183, wordt er daarom gezegd ‘zijnde de zeven Geesten Gods’.

Dat zeven alle dingen betekent, zie nr. 256; dat het vuur het goede van de liefde betekent, nrs. 934, 4906, 5215, 6314, 6832, 10055.

Dat de lampen de ware dingen betekenen die de waarheden van het geloof worden genoemd, kan vaststaan uit deze plaatsen in het Woord, bij David: ‘Een lamp voor mijn voet Uw Woord en een licht voor mijn pad’, (Psalm 119:105).

Het Woord wordt een lamp genoemd, omdat dit het Goddelijk Ware is.

Bij dezelfde: ‘Gij doet mijn lamp schijnen, Jehovah God doet mijn duisternis blinken’, (Psalm 18:29).

De lamp doen schijnen, betekent het verstand verlichten door het Goddelijk Ware en de duisternis doen blinken, betekent, met het licht van het ware de valsheden van de onwetendheid verstrooien.

Bij Lukas: ‘Laat uw lenden omgord zijn en de lampen lichtende’, (Lukas 12:35); met de lenden die omgord zullen zijn, wordt het goede van de liefde aangeduid, nrs. 3021, 4280, 4462, 5050-5052, 9961 en met de lampen lichtende, worden de ware dingen van het geloof vanuit het goede van de liefde aangeduid.

Bij Mattheüs: ‘De luchter van het lichaam is het oog; indien het oog goed is, zo is het gehele lichaam lichtend; indien het oog boos is, zo is het gehele lichaam verduisterd; indien dan het schijnsel duisternis is, hoe groot de duisternis’, (Mattheüs 6:22,23).

Het oog wordt hier een luchter of een lichtende lamp genoemd, omdat het oog het verstand van het ware en vandaar eveneens het ware van het geloof betekent en omdat het verstand alles ontleent aan de wil, want hoedanig deze is, zodanig is het verstand, zoals het ware van het geloof alles ontleent aan het goede van de liefde; wanneer dus het verstand van het ware is uit het goede van de wil, dan is de gehele mens geestelijk; dit wordt aangeduid met ‘indien het oog goed is, dan is het gehele lichaam lichtend.

Het tegendeel is het geval, wanneer het verstand wordt gevormd vanuit het boze van de wil; dat dit dan in louter valsheden is, wordt aangeduid met ‘indien uw oog boos is, dan is het gehele lichaam verduisterd; indien dan het schijnsel duisternis is, hoe groot de duisternis.’

Dat het oog het verstand betekent zie nr. 152 en dat de duisternis de valsheden betekent in ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 1839, 1860, 3340, 4418, 4531, 7688, 7711, 7712.

Wie niet weet dat het oog het verstand betekent, vat geenszins de zin van die woorden.

Bij Jeremia: ‘Ik zal aan hen onttrekken de stem der vreugde en de stem der blijdschap en de stem des bruidegoms en de stem der bruid, de stem der molenstenen en het licht der lamp’, (Jeremia 25:10); de stem der vreugde en de stem der blijdschap onttrekken, betekent de innerlijke gelukzaligheid vanuit het goede van de liefde en de waarheden van het geloof; de stem des bruidegoms en de stem der bruid onttrekken, betekent alle verbinding van het goede en het ware, die de hemel en de Kerk bij de mens maakt; de stem der molenstenen en het licht der lamp onttrekken, betekent de leer van de naastenliefde en van het geloof; wat de molensteen en malen is, zie de nrs. 4335, 7780, 9995, 10303.

Eender in de Openbaring: ‘Het licht van de luchter zal niet meer lichten in Babylon en de stem des bruidegoms en der bruid zal daar niet meer gehoord worden’, (Openbaring 18:23). Bij Jesaja: ‘Haar heil zal branden zoals een lamp’, (Jesaja 62:1); dit betekent dat het ware van het geloof zal zijn vanuit het goede van de liefde.

Bij Mattheüs: ‘Het koninkrijk der hemelen is gelijk aan tien maagden, die, haar lampen nemende, uitgingen de Bruidegom tegemoet: de vijf dwaze namen de lampen, maar geen olie; de vijf voorzichtige echter namen ook die; en daarom, toen de Bruidegom kwam, gingen de voorzichtige binnen tot de bruiloft; de dwaze echter werden niet toegelaten’, (Mattheüs 25:1-12).

Met de lampen worden hier de waarheden van het geloof aangeduid en met de olie het goede van de liefde; wat de overige dingen van deze gelijkenis betekenen, zie nr. 252, waar die afzonderlijk zijn ontvouwd.

275. En in de aanblik van de troon een glazen zee, kristal gelijk; dat dit de aanschijn betekent van het Goddelijk Ware in laatsten, waar de algemene dingen ervan zijn en de doorschijnendheid uit de invloeiing van het Goddelijk Ware verenigd met het Goddelijk Goede in eersten, staat vast uit de betekenis van in de aanblik van de troon, dus de aanschijn; en uit de betekenis van de zee, namelijk de algemene dingen van het ware, waarover hierna; uit de betekenis van glazen, dus de doorschijnendheid; gezegd wordt ook kristal gelijk, om de doorschijnendheid uit te drukken vanwege de invloeiing van het Goddelijk Ware, verenigd met het Goddelijk Goede in eersten.

Deze invloeiing wordt aangeduid met de zeven lampen van vuur brandende voor de troon, zoals eerder in nr. 274 is getoond.

In het voorafgaande tot hieraan toe, wordt beschreven de staat van de algehele hemel, geordend tot het gericht en het laatste ervan met de glazen zee, kristal gelijk.

Dat het is het ware van de laatste hemel dat met de glazen zee wordt aangeduid, is omdat de zee de algemene dingen van het ware betekent, zodanig als het ware is in de laatsten van de hemel en bij de mens in de natuurlijke mens.

Dit ware wordt het wetenschappelijk ware genoemd; dat de zee die dingen betekent, is omdat in de zee de verzameling van de wateren is en met de wateren worden de waarheden aangeduid, zie nr. 71.

Dat de zee die dingen betekent, staat vast uit verscheidene plaatsen in het Woord, waarvan ik een bepaald aantal wil aanvoeren, bij Jesaja: ‘Ik zal de Egyptenaren besluiten in de hand van een harde heer en een heftige koning zal over hen heersen; dan zullen de wateren aan de zee ontbreken en de rivier zal uitlekken en verdrogen’, (Jesaja 19:4,5); met de Egyptenaren worden de wetenschappen aangeduid, die van de natuurlijke mens zijn; met de harde heer in wiens hand zij zullen worden besloten, wordt het boze van de liefde van zich aangeduid; met de heftige koning het valse daaruit.

Dat de wateren aan de zee zullen ontbreken, betekent dat ondanks er bij allen voorraad van wetenschappen, toch geen waarheden zullen zijn; dat de rivier zal uitlekken en verdrogen, betekent dat er geen leer van het ware zal zijn en vandaar geen inzicht.

Bij dezelfde: ‘Jehovah zal met Zijn hard, groot en sterk zwaard bezoeking doen over Leviathan, de langwerpige slang en over Leviathan, de gekronkelde slang en Hij zal de monsters doden die in de zee zijn’, (Jesaja 27:1).

Deze dingen eveneens over Egypte, waarmee de wetenschappen worden aangeduid die van de natuurlijke mens zijn; met Leviathan, de langwerpige slang, worden degenen aangeduid die alle dingen verwerpen die zij niet met de ogen zien, dus de louter zinlijken, die zonder geloof zijn omdat zij niet begrijpen; met Leviathan de gekronkelde slang, worden degenen aangeduid die daarom niet geloven en toch zeggen dat zij geloven; met het harde, grote en sterke zwaard waarmee zij zullen worden bezocht, wordt de uitblussing van elk ware aangeduid; het zwaard immers is het valse dat het ware vernietigt.

Met de monsters in de zee die zullen worden gedood, worden de wetenschappelijke dingen in het algemeen aangeduid; dat die met monsters worden aangeduid, zie nr. 7293.

Bij dezelfde: ‘Zij zwijgen, de bewoners des eilands; de koopman van Zidon, gaande over de zee, zij hebben u vervuld: bloos, Zidon, omdat de zee heeft gezegd, het bolwerk der zee, al zeggende: Ik heb geen barensnood gehad en ik heb niet gebaard en ik heb niet jongemannen opgevoed, maagden doen opgroeien; wanneer de tijding komt tot Egypte, zullen zij van smart worden bevangen, zoals bij de tijding van Tyrus’, (Jesaja 23:2-5).

Met Zidon en Tyrus worden de erkentissen van het goede en het ware aangeduid en daarom wordt gezegd, de koopman van Zidon gaande over de zee; de koopman is degene die zich die erkentissen verwerft en ze vergemeenschaft; dat zij zich niets van het goede en het ware daardoor hebben verworven, wordt aangeduid met de zee zei: Ik heb geen barensnood gehad, noch gebaard, niet jongemannen opgevoed en maagden doen opgroeien.

Barensnood hebben en baren is iets vanuit de erkentissen voortbrengen; de jongemannen zijn de waarheden en de maagden zijn de goedheden; dat vandaar het nut van de erkentissen en van de wetenschappen zal vergaan, wordt aangeduid met wanneer de tijding komt tot Egypte, zullen zij van smart worden bevangen, zoals bij de tijding van Tyrus.

Bij Ezechiël: ‘Zij zullen neerdalen van op hun tronen, alle vorsten der zee en afwerpen hun mantels en hun klederen van borduursel uittrekken; met sidderingen zullen zij bekleed worden; zij zullen een weeklacht over u aanheffen en zeggen: Hoe zijt gij uit de zeeën verdwenen, gij beroemde dichtbevolkte stad, die sterk was aan de zee; en daarom zullen de eilanden beroerd worden vanwege uw uitgang’, (Ezechiël 26:15-18); deze dingen gaan over Tyrus, waarmee de erkentissen van het ware worden aangeduid.

De verwaarlozing en het verlies daarvan wordt als volgt beschreven: de vorsten der zee die zullen neerhalen van op hun tronen, betekent de voornaamste erkentissen; dat zij zullen worden achtergelaten tezamen met de wetenschappelijke dingen, wordt daarmee aangeduid, dat zij hun mantels zullen afwerpen en hun klederen van borduursel zullen uittrekken; het borduursel is het wetenschappelijke.

De stad bewoond door de zeeën en kloek [sterk] in de zee, betekent het erkennende in alle overvloed; de zeeën betekenen de verzamelingen; de eilanden in de zee betekenen, de meer van de waarheden verwijderde natiën, die de erkentissen verlangen; van deze wordt gezegd: en daarom zullen de eilanden beroerd worden vanwege uw uitgang.

Bij Jesaja: ‘Niet zullen zij het boze doen, noch zich verderven op de ganse berg van Mijn heiligheid, omdat de aarde vol zal zijn van de wetenschap van Jehovah, zoals de wateren de zee bedekken’, (Jesaja 11:9).

Daar wordt gehandeld over de nieuwe hemel en over de nieuwe Kerk en het zijn deze die worden verstaan onder de berg der heiligheid, waarop zij het boze niet zullen doen, noch zich verderven.

Hun inzicht van het ware uit de Heer wordt daarmee beschreven dat de aarde vol al zijn van de wetenschap van Jehovah en omdat de wateren waarheden betekenen en de zee de volheid ervan, wordt er daarom gezegd, zoals de wateren de zee bedekken.

Bij dezelfde: ‘Door Mijn bestraffing droog Ik de zee uit; Ik stel de rivieren tot een woestijn; haar vis zal verrotten, omdat er geen water is en hij zal sterven van dorst’, (Jesaja 50:2); de zee uitdrogen, betekent het volledige gebrek aan de gezamenlijke erkentissen van het ware; de rivieren stellen tot een woestijn, betekent de beroving van elk ware en van het inzicht daaruit; de vis zal verrotten, betekent dat de wetenschappelijke dingen, die van de natuurlijke mens zijn, zonder elk geestelijk leven zullen zijn, wat gebeurt wanneer die worden toegepast om valsheden tegen de waarheden van de Kerk te bevestigen; omdat er geen water is, betekent omdat er niet enig ware is; sterven van dorst, betekent de uitblussing van het ware. Dat de rivieren de dingen betekenen die van het inzicht zijn, zie de nrs. 108, 2702, 3051; dat de woestijn betekent, waar het goede niet is, omdat het ware er niet is, nrs. 2708, 4736, 7055; dat de vis het wetenschappelijke betekent, dat van de natuurlijke mens is, nrs. 40, 991; dat het

water het ware is, nrs. 2702, 3424, 3058, 5668, 8568 en dat sterven van dorst betekent de beroving van het geestelijk leven vanwege het gebrek aan het ware, nr. 8568.

Bij David: ‘Jehovah, Gij heerst over de verheffing der zee, wanneer zij haar golven verheft’, (Psalm 89:10); met de zee wordt hier de natuurlijke mens aangeduid, omdat daar de algemene dingen van het ware zijn; met de verheffing ervan, wordt aangeduid, wanneer hij zich verheft tegen het Goddelijke, door dingen te ontkennen die van de Kerk zijn; met de golven die zij verheft, worden de valsheden aangeduid.

Bij dezelfde: ‘Jehovah heeft op de zeeën het wereldrond gegrond en op de stromen heeft Hij hetzelfde gevestigd’, (Psalm 24:2).; met het wereldrond wordt de Kerk aangeduid, met de zeeën de erkenningen in het algemeen, die de natuurlijke mens heeft; met de stromen de waarheden van het geloof, op deze dingen wordt de Kerk gegrond.

Bij Amos: ‘Jehovah Die in de hemelen Zijn treden bouwt; en Hij roept de wateren der zee en Hij giet dezelve uit over de aangezichten der aarde’, (Amos 9:6).

Met de treden die Jehovah bouwt in de hemelen, worden de innerlijke waarheden aangeduid, die de geestelijke worden genoemd; met de wateren van de zee worden de uiterlijke waarheden aangeduid, die de natuurlijke zijn, omdat die in de natuurlijke mens zijn.

Met die uitgieten over de aangezichten van de aarde, wordt aangeduid over de mensen van de Kerk, want de aarde is de Kerk.

Bij David: ‘Door het Woord van Jehovah zijn de hemelen gemaakt en door de Geest van Zijn mond al hun heir; Hij verzamelt zoals een hoop de wateren der zee, gevende in de schatkamers de afgronden’, (Psalm 33:6),7).

Het Woord van Jehovah waardoor de hemelen gemaakt zijn en de Geest van Zijn mond waardoor hun heir is gemaakt, betekent het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer; het heir der hemelen zijn alle dingen van de liefde en van het geloof; de wateren der zee die Hij verzamelt tot een hoop, betekenen de erkenningen van het ware en de waarheden in het algemeen, die tezamen in de natuurlijke mens zijn.

De afgronden die Hij geeft tot schatkamers, betekenen de zinlijke wetenschappelijke dingen, die de algemene en de laatste dingen van de natuurlijke mens zijn en waarin de innerlijke of de hogere waarheden zijn, vandaar worden die de schatkamers genoemd.

Bij dezelfde: ‘Jehovah heeft de aarde gegrond op haar basissen, zodat zij niet wordt verschoven tot in het eeuwige en altijddurend; met de afgrond zoals met een kleed hebt Gij haar oversluierd’, (Psalm 104:5,6); met de aarde wordt de Kerk aangeduid; de basissen waarop Jehovah haar heeft gegrond tot in het eeuwige, zijn de erkenningen van het ware en het goede; de afgrond waarmee Hij haar zoals met een kleed heeft oversluierd, is het zinlijk wetenschappelijke, dus het laatste van de natuurlijke mens en omdat dit het laatste is, wordt gezegd: Hij heeft haar zoals met een kleed oversluierd.

Bij dezelfde: ‘Jehovah, in de zee Uw weg en Uw pad in vele wateren; Uw voetstappen evenwel zijn niet bekend’, (Psalm 77:20).

Bij Jesaja: ‘Zo zei Jehovah, Ik Die in de zee een weg heb gegeven en in de machtige wateren een pad’, (Jesaja 43:16).

Dat onder de zee hier niet de zee wordt verstaan, noch onder wateren, wateren worden verstaan, is duidelijk, omdat er wordt gezegd dat daar van Jehovah de weg en het pad zijn en daarom wordt onder de zee en onder de wateren zulke dingen verstaan waarin Jehovah of de Heer is, dus de erkenningen van het ware in het algemeen vanuit het Woord en de waarheden daar; de zee zijn de erkenningen en de wateren zijn de waarheden.

De erkenningen en de waarheden verschillen daarin, dat de erkenningen van de natuurlijke mens zijn en de waarheden van de geestelijke mens.

Bij Jeremia: ‘Zie, Ik twistende uw twist en Ik zal uw wraak wreken, opdat Ik de zee van Babel uitdroge en haar springader droog make; opklimmen zal over Babel de zee, met de veelheid van haar golven zal zij overdekt worden’, (Jeremia 51:36,42); onder Babel worden degenen verstaan die de goede dingen ontwijden; de zee van Babel zijn hun overleveringen, die de

echtbreken van het goede vanuit het Woord zijn; de golven zijn de valsheden; de vernietiging van hen wanneer het Laatste Gericht daar is, wordt met die woorden beschreven. Bij dezelfde: ‘Een volk komende uit het noorden en een grote natie en vele koningen zullen worden opgewekt van de zijden der aarde; hun stem bruist zoals de zee en zij rijden op paarden’, (Jeremia 50:41,42); een volk komende uit het noorden, zijn zij die in de valsheden vanuit het boze zijn; een grote natie zijn de boosheden en de vele koningen zijn de valsheden; de zijden der aarde zijn de dingen die buiten de Kerk zijn en die niet van de Kerk zijn; de aarde immers is de Kerk; hun stem bruist zoals de zee, is het valse vanuit de natuurlijke mens, dat zich verheft tegen het ware van de Kerk; de paarden waarop zij rijden zijn de redeneringen vanuit de begoochelingen van de zinnen.

Bij dezelfde: ‘Jehovah gevende de zon ten lichte daags, de inzetten van de maan en van de sterren ten lichte des nachts, beroerende de zee zodat haar golven bruisen’, (Jeremia 31:35); met de zon, waaruit het licht des daags is, wordt aangeduid het goede van de hemelse liefde, waar vanuit de doorvatting van het ware is; met de inzetten van de maan en van de sterren, waaruit het licht van de nacht is, worden aangeduid de waarheden vanuit het geestelijk goede en vanuit de erkenissen, waaruit het inzicht is; met de zee die wordt beroerd en met de golven die bruisen, worden aangeduid de algemene dingen van het ware in de natuurlijke mens en de wetenschappelijke dingen.

Bij Jesaja: ‘De goddelozen zijn zoals een voortgedreven zee, wanneer zij niet kan rusten, maar haar wateren werpen slijk en modder op’, (Jesaja 57:20); met de voortgedreven zee waaraan de goddelozen gelijk zijn, worden de redevoeringen vanuit de valsheden aangeduid; met de wateren die slijk en modder opwerpen, worden de valsheden zelf aangeduid, waar vanuit de boosheden van het leven en de valsheden van de leer zijn.

Bij Ezechiël: ‘Ik zal Mijn hand uitstrekken over de Filistijnen en Ik zal de Kretenzers uitroeien en Ik zal de overblijfselen van het strand van de zee verderven’, (Ezechiël 25:16); met de Filistijnen worden degenen aangeduid die in de leer ten aanzien van het geloof-alleen zijn en met de overblijfselen van het strand van de zee die zullen worden verdorven, worden alle dingen van het ware aangeduid.

Bij Hosea: ‘Ik zal niet wederkeren om Efraïm te verderven; achter Jehovah zullen zij gaan en met eer zullen de zonen uit de zee naderen, met eer zullen zij aankomen zoals de vogel vanuit Egypte en zoals de duif vanuit het land van Assyrië’, (Hosea 11:9-11); met Efraïm wordt de Kerk aangeduid ten aanzien van het verstand van het ware; met de zonen uit de zee, die zullen naderen worden aangeduid de waarheden vanuit de gezamenlijke bron, namelijk het Woord; met de vogel vanuit Egypte wordt het samenstemmende wetenschappelijke aangeduid; met de duif vanuit het land van Assyrië, wordt het redelijke aangeduid.

Bij Zacharia: ‘Te dien dage zullen uitgaan levende wateren vanuit Jeruzalem, een deel ervan tot de oostelijke zee en een deel ervan tot de achtergelegen zee’, (Zacharia 14:8); met de levende wateren vanuit Jeruzalem worden aangeduid de waarheden vanuit geestelijke oorsprong in de Kerk; dit zijn die waarheden die worden opgenomen door de mens, wanneer hij in verlichting uit de Heer is wanneer hij het Woord leest.

Jeruzalem is de Kerk ten aanzien van de leer; met de zee wordt de natuurlijke mens aangeduid in wie de dingen neerdalen die in de geestelijke mens zijn; met de oostelijke zee wordt de natuurlijke mens aangeduid ten aanzien van het goede en met de achtergelegen zee de natuurlijke mens ten aanzien van het ware en aangezien de natuurlijke mens is in de algemene dingen van het ware, worden daarom met de zee eveneens de algemene dingen van het ware aangeduid.

Wie niet iets weet over de geestelijke mens en over de goede en de ware dingen die daar zijn, kan van mening zijn dat de waarheden die in de natuurlijke mens zijn en de erkenissen en de wetenschappelijke dingen worden genoemd, niet de algemene dingen van het ware zijn, maar alle dingen van het ware die bij de mens zijn.

Maar laat hij weten dat de ware dingen in de geestelijke mens, van waaruit die zijn die in de natuurlijke mens zijn, met een ontzaglijk aantal die in de natuurlijke mens zijn te boven gaan, maar die welke in de geestelijke mens zijn, reiken niet tot de doorvatting van de natuurlijke mens, dan wanneer hij in de geestelijke wereld komt, wat na de dood plaatsvindt.

Dan immers legt de mens het natuurlijke af en trekt hij het geestelijke aan; dat dit zo is, kan alleen al hieruit vaststaan, dat de engelen in een inzicht en een wijsheid zijn die onuitsprekelijk zijn ten opzichte bij die van de mens en toch zijn de engelen vanuit het menselijk geslacht; dat de engelen zijn vanuit het menselijk geslacht, zie het werkje ‘Het Laatste Gericht’, nrs. 14-22, 23-27.

Omdat de zee de algemene dingen van het ware betekent, werd daarom het grote vat dat voor de gezamenlijke wassing diende, de bronzen zee genoemd, (1 Koningen 7:23 tot 26).

De wassingen immers beeldden de zuiveringen van de valsheden en de boosheden uit en de wateren betekenen de waarheden waardoor de zuiveringen plaatsvinden en omdat alle waarheden zijn vanuit het goede, was daarom de samenhouder ervan brons en daarom werd het de ‘bronzen zee’ genoemd; brons immers betekent het goede.

De geestelijke zuivering, dus de zuivering van de valse en de boze dingen, wordt daar ten volle beschreven met de afmetingen van dat vat en met de basissen ervan, in de geestelijke zin verstaan.

Uit wat is aangevoerd, kan vaststaan, dat met de zee worden aangeduid de algemene dingen van het ware of de erkentissen van het ware tezamen en gemeenschappelijk.

Wat echter nog meer met de zee wordt aangeduid, zal blijken in de volgende ontvouwing, want in wat volgt wordt de zee genoemd in verschillende zin, zoals in (Openbaring 5:13; 7:1,2,3; 8:8,9; 10:2,8; 12:12; 13:1; 14:7; 15:2; 16:3; 18:17,19,21; 20:13; 21:1).

276. vers 6-8. En in het midden van de troon en om de troon vier levende wezens, vol ogen van voren en van achteren. En het eerste levende wezen was een leeuw gelijk en het tweede wezen een kalf gelijk en het derde wezen had het aangezicht zoals een mens en het vierde wezen was een vliegende arend gelijk. En de vier levende wezens, ieder voor zichzelf, hadden zes vleugels rondom en deze waren van binnen vol ogen en zij hadden niet rust dag en nacht, zeggende: Heilig, heilig, heilig, de Heer God Almachtig, Die was en Die is en Die komen zal. En in het midden van de troon en om de troon vier levende wezens, vol ogen van voren en van achteren, betekent de bewaking en de voorzienigheid van de Heer dat de innerlijke hemelen niet worden genaderd tenzij uit het goede van de liefde en van de naastenliefde, opdat de lagere dingen die daarvan afhangen, in de orde zijn.

En het eerste levende wezen was een leeuw gelijk, betekent het aanschijn in laatsten ten aanzien van de macht en de uitwerking van het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer.

En het tweede levende wezen een kalf gelijk, betekent het aanschijn in laatsten van het Goddelijk Goede ten aanzien van de bescherming.

En het derde levende wezen had het aangezicht zoals een mens, betekent in laatsten het aanschijn van de Goddelijk bewaking en voorzienigheid ten aanzien van de wijsheid.

En het vierde levende wezen was een vliegende arend gelijk, betekent in laatsten het aanschijn van de Goddelijke bewaking en voorzienigheid ten aanzien van het inzicht en ten aanzien van het rondom schouwen van alle kanten.

En de vier levende wezens, ieder voor zichzelf, hadden zes vleugels rondom, betekent, het aanschijn van het Goddelijk Geestelijke van alle kanten rondom het Goddelijk Hemelse.

En deze waren van binnen vol ogen, betekent de Goddelijke Voorzienigheid en bewaking.

En zij hadden niet rust dag en nacht, zeggende: Heilig, heilig, heilig, betekent het Heiligste dat voortgaat uit de Heer.

De Heer God Almachtig, Die was en Die is en Die komen zal, betekent Die Oneindig en Eeuwig is.

277. En in het midden van de troon en om de troon vier levende wezens, vol ogen van voren en van achteren; dat dit betekent de bewaking en de voorzienigheid van de Heer dat de innerlijke hemelen niet worden genaderd tenzij vanuit het goede van de liefde en van de naastenliefde, opdat de lagere dingen die daarvan afhangen, in de orde zijn, staat vast uit de betekenis van vanuit het midden van de troon, namelijk uit de Heer.

De Zittende immers op de troon was de Heer, zie nr. 268; en uit de betekenis van om de troon, te weten de innerlijke of hogere hemelen; die immers zijn het naast rondom de Heer.

Uit de betekenis van de vier levende wezens, die cherubim waren, te weten de Goddelijke bewaking en voorzienigheid dat de innerlijke of hogere hemelen niet worden genaderd tenzij vanuit het goede van de liefde en van de naastenliefde, waarover hierna.

Uit de betekenis van de ogen waarvan zij vol waren van voren en van achteren, namelijk de Goddelijke voorzienigheid van de Heer; de ogen immers betekenen, wanneer het de mens betreft, het verstand, dat zijn innerlijk gezicht is; wanneer echter van ogen wordt gesproken met betrekking tot God, dan betekenen zij de Goddelijke Voorzienigheid, zie de nrs. 68, 152; en omdat met de ogen daar de Goddelijke Voorzienigheid van de Heer wordt aangeduid, dat de hogere hemelen niet zullen worden genaderd tenzij vanuit het goede van de liefde en van de naastenliefde, werden daarom die cherubim gezien vol ogen van voren en van achteren.

Dat van die voorzienigheid van de Heer de lagere dingen afhangen, dus de lagere hemelen en de Kerk op aarde, opdat zij in de orde zijn, is omdat de invloeiing van de Heer is rechtstreeks vanuit Hemzelf en eveneens indirect door de hogere hemelen in de lagere hemelen en in de Kerk; en daarom zouden, indien niet de hogere hemelen in de orde waren, de lagere hemelen ook niet in de orde kunnen zijn; over die invloeiing zie ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 277, 278.

Dat het de cherubim zijn die hier worden verstaan onder de vier levende wezens, staat vast bij Ezechiël, aan wie eendere beelden verschenen aan de rivier Kebar, die door hem worden beschreven in (Ezechiël 1 en 10) en in dit laatste hoofdstuk worden genoemd, (Ezechiël 10:1,2,4-9,14,16,18,19) en daarvan wordt gezegd: ‘De cherubim verhieven zich; deze zijn de levende wezens die ik had gezien aan de rivier Kebar; deze zijn de levende wezens die ik had gezien onder de God Israëls aan de rivier Kebar; ik verstond dat die cherubim waren’, (Ezechiël 10:15,20).

De vier levende wezens, namelijk de cherubim, worden als volgt beschreven bij deze profeet: ‘Nabij de rivier Kebar verscheen de gelijkenis van vier [dieren] zijnde levende wezens van wie het aanzien deze was: zij hadden de gelijkenis van een mens en elkeen had vier aangezichten en elkeen van hen had vier vleugels; de gelijkenis van hun aangezichten: de aangezichten van een mens en de aangezichten van een leeuw aan de rechterzijde hadden die vier; de aangezichten van een os aan de linkerzijde die vier en de aangezichten van een arend die vier; hun aanzien was zoals kolen van vuur brandende, naar het aanzien van lampen, dat zich verbreidde tussen de levende wezens, dus dat het vuur een glans had en van het vuur een bliksem uitging.

Over de hoofden van de levende wezens was een uitspansel, naar de gedaante van een wonderbaarlijk kristal; over het uitspansel dat over hun hoofden was, als het ware het aanzien van een saffiersteen, de gelijkenis van een troon.

En op de gelijkenis van een troon was de gelijkenis als het aanzien van een Mens daarop; van het aanzien van Zijn lenden en neerwaarts zag ik als het ware het aanzien van vuur en dit had een glans rondom, zoals het aanzien van de regenboog die in de wolk is; zo was het aanzien van de glans van Jehovah rondom; dit aanzien was de gelijkenis van de heerlijkheid van Jehovah’, (Ezechiël 1:5,6,10,13,22,26-28).

Met deze uitbeeldingen wordt beschreven het Goddelijke van de Heer in de hogere hemelen en Zijn Voorzienigheid dat zij niet worden genaderd tenzij vanuit het goede van de liefde en van de naastenliefde en in die beschrijving zijn alle dingen vervat die in dit hoofdstuk van de Openbaring zijn gezegd over de ordening van de hemelen en aangeduid met de troon waarop

Eén was zittende, in het aanzien de steen jaspis en sardius gelijk, met de regenboog om de troon, met de lampen van vuur brandende voor de troon en met de overige dingen; ik acht mij daarvan daarom ontslagen om deze dingen afzonderlijk te ontvouwen.

Nu zal alleen worden getoond, dat met de cherubim in het Woord worden aangeduid de bewaking en de voorzienigheid van de Heer, dat de hogere hemelen niet worden genaderd, tenzij vanuit het goede van de liefde en van de naastenliefde, opdat de lagere dingen in de orde zijn.

Dit blijkt duidelijk uit de cherubim die gesteld waren voor de tuin van Eden, toen de mens daaruit verdreven was, waarover het volgende bij Mozes: ‘Toen Jehovah God de mens had uitgedreven, deed Hij wonen aan het oosten van Eden de cherubim en de vlam des zwaards zich heen en weder kerende, om te bewaken de weg van de boom des levens’, (Genesis 3:24); wat onder de mens en diens echtgenote in die hoofdstukken wordt verstaan, zie in ‘Hemelse Verborgenheden’, namelijk dat onder de mens daar wordt verstaan de Oudste Kerk, die een hemelse Kerk was en de hemelse Kerk wordt van de geestelijke Kerk onderscheiden hierin, dat de hemelse Kerk is in het goede van de liefde tot de Heer en de geestelijke in het goede van de naastenliefde jegens de naaste, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 20 tot 28; vanuit de mensen die deze beide Kerken op aarde maken, worden de beide hogere hemelen geformeerd. Toen dus de hemelse Kerk, die de oudste en de eerste op deze aardbol was, onderging en aanving terug te treden van het goede van de liefde, wordt gezegd dat Hij de cherubim deed wonen aan het oosten van Eden en de vlam van het zwaard dat zich heen en weer keerde, wordt het beschermende ware vanuit dat goede aangeduid en met de boom des levens wordt het Goddelijke aangeduid dat uit de Heer in de hogere hemelen is, namelijk het goede van de liefde en van de naastenliefde en daaruit de hemelse vreugde.

Daaruit blijkt dat met de cherubim de bewaking wordt aangeduid dat die hemelen niet worden genaderd tenzij door het goede van de liefde en van de naastenliefde.

Daarom ook wordt hiervan gezegd: Om te bewaken de weg van de boom des levens.

Dat het oosten het goede van de liefde betekent, zie de nrs. 1250, 3708; dat Eden de wijsheid daaruit betekent, nrs. 99, 100; dat het zwaard betekent het ware dat strijdt tegen het valse en dat verstrooit, dus het beschermende ware, nrs. 73, 131; dat de vlam betekent het ware vanuit het hemelse goede, nrs. 3222, 6832, 9570; dat de boom des levens het goede van de liefde uit de Heer is en daaruit de hemelse vreugde, nrs. 109, 110.

Omdat dit wordt aangeduid met de cherubim, werden daarom twee cherubim uit massief goud gesteld op het verzoendeksel dat op de ark was, waarover bij Mozes: ‘Maken zult gij cherubim, van massief goud zult gij ze maken, aan de twee uiteinden van het verzoendeksel; vanuit het verzoendeksel zult gij de cherubim maken.

En de cherubim zullen de vleugelen omhoog uitbreiden, bedekkende met hun vleugels het verzoendeksel; naar het verzoendeksel zullen de aangezichten van de cherubim gekeerd zijn en gij zult het verzoendeksel geven op de ark; Ik zal met u samenkomen daar en Ik zal met u spreken tussen de twee cherubim’, (Exodus 25:18 tot 22; 37:7-9).

Door de ark en de tent werden de hogere hemelen uitgebeeld; door de ark, waarin de getuigenis of de wet lag, werd de binnenste of de derde hemel uitgebeeld, door het habitakel, dat buiten de voorhang was, de middelste of tweede hemel; door het verzoendeksel het horen en de opneming van alle dingen van de eredienst die vanuit het goede van de liefde en van de naastenliefde zijn; door de cherubim de bewaking en door het goud waaruit zij waren, het goede van de liefde; daaruit blijkt ook, dat de beide cherubim hebben uitgebeeld de bewaking dat de hogere hemelen niet worden genaderd tenzij door het goede van de liefde en van de naastenliefde.

Dat door de tabernakel in het algemeen werd uitgebeeld de hemel waar de Heer is, zie de nrs. 9457, 9481, 10545; door de ark de binnenste of derde hemel, nrs. 3478, 9485; door de getuigenis of de wet in de ark de Heer ten aanzien van het Woord, nrs. 3382, 6752, 7463; door het habitakel dat buiten de voorhang was, de middelste of tweede hemel, nrs. 3478, 9457,

9485, 9594, 9596, 9632; door het verzoendeksel het horen en de opneming van alle dingen van de eredienst die vanuit het goede van de liefde en van de naastenliefde uit de Heer zijn, nr. 9506; en door het goud het goede van de liefde, nrs. 113, 1551, 1552, 5658, 6914, 6917, 9510, 9874, 9881.

Omdat die bewaking met de cherubim werd aangeduid, waren daarom ook cherubim op de gordijnen van het habitakel en op de voorhang, (Exodus 26:1,31) en daarom maakte Salomo in het binnenste heiligdom van de tempel twee cherubim uit olijfhout en stelde hij die in het midden van het binnenste huis en overtrok hij ze met goud en graveerde hij eveneens alle wanden van het huis met uitgesneden graveringen van cherubim en eveneens op de deuren, (1 Koningen 6:23 tot 29, 32 tot 35).

Met de tempel werd ook de hemel en de Kerk aangeduid en met het binnenste heiligdom ervan het binnenste van de hemel en van de Kerk; met het olijfhout, waaruit de cherubim waren, wordt het goede van de liefde aangeduid, eender met het goud waarmee zij waren overtrokken.

Met de wanden waarop de cherubim waren uitgesneden, worden de laatste van de hemel en van de Kerk aangeduid en met de cherubim daar de bewaking; met de deuren waarop ook cherubim waren, wordt de toegang tot de hemel en de Kerk aangeduid.

Daaruit blijkt dat de cherubim de bewaking hebben aangeduid opdat de hemel niet zal worden benaderd tenzij door het goede van de liefde en van de naastenliefde en omdat de cherubim de bewaking hebben aangeduid, betekenen zij ook de Goddelijke Voorzienigheid van de Heer, want die bewaking is uit de Heer en dat is Zijn Goddelijke Voorzienigheid.

Dat de tempel en het huis van God de hemel en de Kerk betekenen, zie nr. 220; vandaar betekent het binnenste heiligdom het binnenste ervan.

Dat het olijfhout het goede van de liefde betekent, zie ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 886, 3728, 4582, 9780, 9954, 10261; eender het goud, nr. 242 en dat de deuren de toegang en de binnenlating betekenen, zie nr. 248.

Eender wordt de met cherubim versierde nieuwe tempel beschreven, bij Ezechiël: ‘Er werden gemaakt cherubim en palmbomen, zodat er een palmboom was tussen cherub en cherub; zo was het gemaakt aan het gehele huis rondom, vanaf de aarde tot boven de deur waren cherubim en palmbomen gemaakt; en de wand van de tempel’, (Ezechiël 41:18-20); de palmboom betekent het geestelijk goede, dus het goede van de naastenliefde, zie nr. 8369.

Aangezien het Goddelijk Ware vanuit het Goddelijk Goede beschermt, wordt de koning van Tyrus daarom cherub genoemd; met de koning immers wordt het Goddelijk Ware aangeduid en met Tyrus de erkenningen en vandaar met de koning van Tyrus het inzicht, over wie het volgende bij Ezechiël: ‘Koning van Tyrus, gij waart in Eden, Gods tuin; alle kostbare steen was uw deksel; gij cherub, de uitspanning van een die beschermt, Ik heb u gesteld op de berg der heiligheid Gods; in het midden der stenen van vuur had gij gewandeld, volmaakt in uw wegen in de dag waarop gij geschapen werd’, (Ezechiël 28:12-15).

Dat met de koning het Goddelijk Ware wordt aangeduid, zie eerder nr. 31 en met Tyrus de erkenningen in ‘Hemelse Verborgenheden’, nr. 1201; met de kostbare stenen, de waarheden en de goedheden van de hemel en van de Kerk, nrs. 9863, 9865, 9868, 9873, 9905; deze stenen worden stenen van vuur genoemd, omdat het vuur het goede van de liefde betekent, nrs. 934, 4906, 6314, 5215, 6832; omdat met de koning van Tyrus het inzicht vanuit het Goddelijk Ware wordt aangeduid en dit bewaakt of beschermt, wordt daarom de koning van Tyrus genoemd cherub, de uitspanning van een die beschermt.

Aangezien de hogere hemelen niet kunnen worden genaderd tenzij door het goede van de liefde en van de naastenliefde, dat wil zeggen, niet door een eredienst en door gebeden dan alleen wanneer die voortgaan vanuit dat goede, sprak daarom de Heer met Mozes en Aharon, wanneer zij het habitakel binnentraden, tussen de beide cherubim die op de ark waren, (Exodus 25:22); zoals eveneens vaststaat bij Mozes; ‘Toen Mozes binnenschreed in de tent

der samenkomst, hoorde hij een stem sprekende tot hem van boven het verzoendeksel, dat is op de ark der getuigenis van tussen de twee cherubim', (Numeri 7:89).

Omdat dit is het uit de Heer voortgaande Goddelijke dat voorziet en bewaakt, wordt daarom van de Heer gezegd dat 'Hij zit op de cherubim', (Jesaja 37:16; Psalm 18:10,11; 80:2; 119:1; 1 Samuël 4:4; 2 Samuël 6:2).

Aangezien in dit hoofdstuk wordt gehandeld over de ordening van alle dingen tot het gericht, wordt daarom hier ook gehandeld over de cherubim, dat wil zeggen, over de bewaking en de voorzienigheid van de Heer dat de hogere hemelen niet worden genaderd tenzij door het goede van de liefde en van de naastenliefde; want indien dit niet had plaatsgevonden vóór het gericht, dan zouden de eigenlijke hemelen zelf, waarin de ware engelen zijn, in gevaar zijn geraakt, met als oorzaak hiervan dat die hemelen, die zouden vergaan, waarover (Openbaring 21:1) niet in het goede van de liefde en van de naastenliefde waren geweest, maar slechts in enige waarheden.

Daar waren immers zij die vanuit de christelijke wereld die in de leer van het geloof-alleen waren, wat enigen hadden bevestigd uit tal van plaatsen vanuit het Woord en daardoor hadden zij enige verbinding verkregen met de laatste hemel, maar die verbinding werd verbroken toen die hemel, die in de 'Openbaring 21:1) de vorige hemel wordt genoemd, werd verstrooid en toen werd uit de Heer de orde ingesteld, dat nadien niet iemand met de hemelen wordt verbonden, dan alleen degene die in het goede van de liefde tot de Heer en in de naastenliefde jegens de naaste is.

Dit is het wat in het bijzonder wordt verstaan onder de dingen die nu volgen in dit hoofdstuk. Wie dus gelooft, dat de hemelen hierna kunnen worden genaderd door de eredienst en de gebeden uit hen die in het geloof-alleen zijn en niet tevens in het goede van de naastenliefde, dwaalt schromelijk.

De eredienst van hen wordt niet langer opgenomen, noch de gebeden verhoord, maar er wordt slechts gelet op de liefde van hun leven en daarom zijn zij, indien de liefde van zich en van de wereld regeert, hoedanig zij ook in de uiterlijke eredienst mogen zijn, met de hellen verbonden en eveneens worden zij daarheen gevoerd na de dood en niet eerst tot enige hemel die zal vergaan, zoals tot nu is gebeurd.

278. En het eerste levende wezen was een leeuw gelijk; dat dit betekent het aanschijn in laatsten ten aanzien van de macht en de uitwerking van het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer, staat vast uit de betekenis van de leeuw, namelijk het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer ten aanzien van de macht en de uitwerking, waarover hierna.

Dat het is het aanschijn in laatsten, is omdat de cherubim werden gezien zoals dieren en dit eerste een leeuw gelijk; in laatsten wordt gezegd, omdat dit aanschijn er was voor Johannes toen hij in de geest was en hij alle dingen zag in laatsten, waar de Goddelijk hemelse en geestelijke dingen worden uitgebeeld op verschillende wijze, nu eens door tuinen en paradijzen, dan weer door paleizen en tempels, dan weer door rivieren en wateren, dan weer door dieren van verschillend geslacht, zoals door: leeuwen, kamelen, paarden, ossen, stieren, schapen, lammeren, duiven, arenden en meer dingen.

Eendere beelden werden gezien door de profeten, door wie het Woord werd geschreven, de oorzaak hiervan was dat het Woord in zijn laatsten, dus de dingen die in de letterlijke zin ervan staan, zou bestaan uit zulke dingen die van de wereld zijn, en deze uitbeeldingen en overeenstemmingen zouden zijn van de hemelse en geestelijke dingen en het zo zou dienen aan de geestelijke zin als basis en fundament.

Om die oorzaak ook werden de cherubim, waarmee de bewaking en de voorzienigheid van de Heer wordt aangeduid opdat de hogere hemelen niet worden genaderd, tenzij vanuit het goede van de liefde en van de naastenliefde, door Johannes en eveneens door Ezechiël ten aanzien van de gezichten als dieren gezien.

Aangezien het de Heer is Die bewaakt en voorziet en wel door het Goddelijk Ware en door het Goddelijk Goede, dus door Zijn Goddelijke Wijsheid en Goddelijk Inzicht, werden daarom vier levende wezens gezien, die eender waren aan: een leeuw, een kalf, een mens en een arend.

Zo immers werd door de leeuw uitgebeeld het Goddelijk Ware ten aanzien van de macht; door het kalf het Goddelijk Goede ten aanzien van de bescherming, door de mens de Goddelijke Wijsheid en door de arend het Goddelijk Inzicht, van de Goddelijke Voorzienigheid van de Heer ten aanzien van de bewaking van de hogere hemelen, opdat die niet worden genaderd tenzij vanuit het goede van de liefde en van de naastenliefde, sluit deze vier beelden in.

Dat de leeuw betekent het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer ten aanzien van de macht, staat vast uit de plaatsen in het Woord, waar deze wordt genoemd, zoals uit het volgende, bij Mozes: ‘Een leeuwenwelp Juda; van de prooi zijt gij opgeklommen, mijn zoon; hij heeft zich gekromd, hij heeft zich neergelegd zoals een oude leeuw; wie zal hem opwekken’, (Genesis 49:9).

Met Juda wordt hier het hemels rijk van de Heer aangeduid, waar allen zijn in de macht uit de Heer door het Goddelijk Ware; die macht wordt verstaan onder de leeuwenwelp en onder de oude leeuw; met de prooi waar vanuit hij opklimt, wordt de verstrooiing van de valse en de boze dingen aangeduid; met zich krommen wordt aangeduid zich in de macht zetten; met zich neerleggen wordt aangeduid dat hij beveiligd is van elk boze en valse en daarom wordt er gezegd: Wie zal hem opwekken?

Dat met Juda in het Woord het hemels rijk van de Heer wordt aangeduid, zie de nrs. 3654, 3881, 5603, 5782, 6363; dat met de prooi, waar het dat rijk en de Heer betreft, de verstrooiing van het valse en het boze wordt aangeduid en de onttrekking aan en de bevrijding uit de hel, nrs. 6368, 6442.

Dat met zich krommen, wanneer het een leeuw betreft, wordt aangeduid zich in de macht zetten, nr. 6369; dat met zich neerleggen wordt aangeduid de staat van veiligheid en kalmte, nr. 3696.

Bij dezelfde: ‘Te dezer tijd zal tot Jakob en Israël gezegd worden: Wat heeft God gedaan; zie, het volk staat op zoals een oude leeuw en zoals een jonge leeuw verheft het zich; het zal niet rusten totdat het de roof zal gegeten hebben’, (Numeri 23:23,24).

Bij dezelfde: ‘Hij kromt zich in, legt zich neer zoals een oude leeuw; wie zal hem opwekken. Zo wie u zegent, die zij gezegend, zo wie u vervloekt, die zij vervloekt’, (Numeri 24:9).

Hier over Jakob en Israël, met wie het geestelijk rijk van de Heer wordt aangeduid; hun macht wordt beschreven met de oude en de jonge leeuw, die opstaat, zich verheft en zich inkromt. De verstrooiing van het valse en het boze wordt aangeduid met de roof eten en de staat van de veiligheid en de kalmte met zich neerleggen, wie zal hem opwekken.

Dat onder Jakob en Israël de Heer wordt verstaan, zie de nrs. 4286, 4570, 5973, 6426, 8805, 9340.

Wat het hemels rijk van de Heer is en wat Zijn geestelijk rijk, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 20 tot 28.

Dat zich inkrommen is zich in de macht zetten en dat de prooi en de roof de verstrooiing van het valse en het boze is en dat zich neerleggen de staat van veiligheid en kalmte is, wanneer het van een leeuw wordt gezegd, zie hier vlak voor.

Bij Nahum: ‘Waar is het habitakel van de leeuwen en de weide van de jonge leeuwen; waar wandelde de leeuw, de oude leeuw, de leeuwenwelp en niemand die verschrikte’, (Nahum 2:11).

Met de leeuwen worden ook hier degenen aangeduid die in de macht zijn door het Goddelijk Ware; met hun habitakel wordt aangeduid waar zulken in de Kerk zijn; met hun weide worden de erkenningen van het ware en het goede aangeduid; met hij wandelde en niemand die verschrikte, wordt hun staat van veiligheid tegenover de valse en de boze dingen aangeduid.

Bij Micha: ‘De overblijfselen van Jakob zullen zijn in het midden van vele volken, zoals een dauw van met Jehovah, zoals druppels op het kruid, zoals een leeuw tussen de beesten van het woud, zoals een jonge leeuw tussen de kudde der schapen en deze zal, indien hij zal zijn doorgegaan, vertreden en verstrooien, dat niemand uitredde; uw hand zal verhoogd worden over uw vijanden en al uw tegenstanders zullen uitgeroeid worden’, (Micha 5:6-8).

Met de overblijfselen van Jakob worden de waarheden en de goedheden van de Kerk aangeduid; met de dauw uit Jehovah wordt het geestelijk ware aangeduid; met de druppel op het kruid het natuurlijk ware; met de leeuw tussen de beesten van het woud en met de jonge leeuw tussen de kudde der schapen en met vertreden en verstrooien, dat niemand uitredde, wordt de macht over de boosheden en de valsheden aangeduid; omdat dit hiermee wordt aangeduid, wordt er daarom gezegd: Uw hand zal verhoogd worden over uw vijanden en al uw tegenstanders zullen uitgeroeid worden; met de vijanden immers worden de boosheden aangeduid, met de tegenstanders de valsheden, zie de nrs. 2851, 8289, 9314, 10481.

Bij Jesaja: ‘De Heer zei: Ga heen, zet een wachter, die schouwe en zal aankondigen; en hij zag een wagen, een paar ruiters, een ezelwagen, een kamelenwagen en hij luisterde een luistering; hij riep uit, de leeuw op de wachttorens: Heer, ik ben staande geduriglijk bij dag en op mijn hoede ben ik gezet alle nachten; zij is gevallen, zij is gevallen, Babel’, (Jesaja 21:6-9).

Daar wordt gehandeld over de Komst van de Heer en over de nieuwe Kerk dan; met de leeuw op de wachttorens wordt de bewaking en de voorzienigheid van de Heer aangeduid en daarom wordt er gezegd: Ik ben staande geduriglijk bij dag en op mijn hoede ben ik gezet alle nachten; met de wagen en met het paar ruiters, wordt de leer van het ware vanuit het Woord aangeduid en met een luistering luisteren het leven volgens die leer.

Dat de wagen de leer van het ware betekent, zie de nrs. 2761, 2762, 5321, 8029, 8215; dat de ruiter het Woord ten aanzien van het verstand betekent, nrs. 2761, 6401, 6534, 7024, 8146, 8148.

Bij dezelfde: ‘Gelijk als brult een leeuw en een jonge leeuw over zijn roof, wanneer tegen hem toesnelt de volheid der herders, zo zal Jehovah neerdalen om oorlog te voeren op de berg Zions en op de heuvel ervan’, (Jesaja 31:4).

Hier wordt Jehovah vergeleken met een brullende leeuw, omdat met de leeuw wordt aangeduid de macht om uit te leiden uit de hel of uit de boze dingen en met brullen de verdediging tegen het boze en het valse en daarom wordt er gezegd, zo zal Jehovah neerdalen om oorlog te voeren op de berg Zions en op de heuvel ervan.

De berg Zions en de heuvel ervan is de hemelse Kerk en de geestelijke Kerk; de roof waarover de leeuw en de jonge leeuw brult, betekent de bevrijding uit het boze vanuit de hel. Iets eenders wordt met brullen, wanneer het een leeuw betreft, aangeduid bij Hosea: ‘Ik zal niet wederkeren om Efraïm te verderven; achter Jehovah zullen zij gaan, zoals een leeuw brult Hij’, (Hosea 11:9,10).

Bij Amos: ‘De leeuw heeft gebruld, wie vreest niet; de Heer Jehovih heeft gesproken, wie zal niet profeteren’, (Amos 3:8).

In de Openbaring: ‘De engel riep met een grote stem en zoals een leeuw brult’, (Openbaring 10:3).

Bij David: ‘De leeuwen zijn brullende om de prooi en om te zoeken van God hun spijs; gaat de zon op, zo worden zij verzameld en in hun habitakels leggen zij zich weer neer’, (Psalm 104:21,22).

Met deze dingen wordt bij David de staat van de engelen van de hemel beschreven, wanneer zij niet in de staat van de intense liefde en van de wijsheid daaruit zijn en wanneer zij in die staat terugkomen.

De eerstgenoemde staat wordt beschreven met de leeuwen zijn brullende om de prooi en om te zoeken van God de spijs; de laatstgenoemde staat, met gaat de zon op, zo worden zij verzameld en in hun habitakels leggen zij zich weer neer; onder de leeuwen worden de

engelen van de hemel verstaan; onder brullen het verlangen; onder de prooi en de spijs het goede dat van de liefde is en het ware dat van de wijsheid is.

Onder de zon die opgaat de Heer ten aanzien van de liefde en van de wijsheid daaruit; onder verzameld worden terugkeren in de hemelse staat en onder zich weer neerleggen in hun habitakels, de staat van kalmte en van vrede.

Over die beide staten van de engelen van de hemel zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 154 tot 161.

Omdat Jehovah wordt vergeleken met een leeuw vanwege het Goddelijk Ware ten aanzien van de macht, wordt daarom de Heer Leeuw genoemd in de Openbaring: ‘Zie, Hij heeft overwonnen, de Leeuw, Die is vanuit de stam van Juda, de wortel Davids’, (Openbaring 5:5) en omdat alle macht is vanuit de Heer door het Goddelijk Ware, wordt daarom dit eveneens aangeduid met de leeuw, zoals bij Mozes: ‘Van Gad zei hij: Gezegend hij die de breedte heeft gegeven aan Gad, zoals een leeuw woont hij; hij roofde de arm, ook de kruin’, (Deuteronomium 33:20); met Gad wordt in de hoogste zin de almacht aangeduid en vandaar in de uitbeeldende zin de macht die van het ware is, nrs. 3934, 3935; vandaar wordt gezegd, hij die de breedte heeft gegeven aan Gad; met de breedte immers wordt het ware aangeduid, nrs. 1613, 3433, 3434, 4482, 9487, 10179; dat alle macht is vanuit het Goddelijk Ware, zie het werk ‘Hemel en Hel’, in het artikel over de macht van de engelen van de hemel, nrs. 228 tot 233.

Aangezien met de leeuw de macht wordt aangeduid, wordt daarom in de weeklacht van David over Saul en Jonathan gezegd: ‘Saul en Jonathan liefelijk, meer dan de arenden waren zij snel, meer dan de leeuwen sterk’, (2 Samuël 1:23); onder Saul daar als koning en onder Jonathan als zoon van de koning, wordt verstaan het ware beschermende van de Kerk, want daar wordt gehandeld over de leer van het ware en het goede; hij betitelde immers die weeklacht: Om de zonen van Juda de boog te leren, (vers 18) daar; met de boog wordt die leer aangeduid, nrs. 2686, 2709, 6422.

Aangezien met de koningen van Juda en Israël de Heer werd uitgebeeld ten aanzien van het Goddelijk Ware en met de troon het gericht, dat plaatsvindt vanuit het Goddelijk Ware en door de leeuwen werd uitgebeeld de macht, de bewaking en de bescherming tegen de valse en de boze dingen, waren er daarom naast de twee handen [leuning] van de troon die door Salomo was gebouwd, twee leeuwen en twaalf leeuwen op de zes treden aan weerszijden, (1 Koningen 10:18-20).

Hieruit kan vaststaan wat er wordt aangeduid met de leeuwen, wanneer over de Heer, over de hemel en de Kerk wordt gehandeld in het Woord.

Met leeuwen wordt in het Woord ook de macht van het valse vanuit het boze aangeduid, waardoor de Kerk wordt vernietigd en verwoest, zoals bij Jeremia: ‘Tegen hem brullen de jonge leeuwen, zij geven hun stem uit, zijn brengen het land in woestheid’, (Jeremia 2:15).

Bij Jesaja: ‘Een natie van wie de pijlen scherp zijn en al haar bogen gespannen; de hoeven van haar paarden worden zoals rotsstenen geacht; zij heeft een gebrul zoals van een leeuw, zij brult zoals een jonge leeuw en zij huivert en grijpt de prooi aan’, (Jesaja 5:28,29)

Ook in vele andere plaatsen, zoals in (Jesaja 11:6; 35:9; Jeremia 4:7; 5:6; 12:8; 50:17; 51:38; Ezechiël 19:3,5,6; Hosea 13:7,8; Joël 1:6,7; Psalm 17:12; 22:14; 57:5; 58:7; 91:13).

279. En het tweede levende wezen een kalf gelijk; dat dit betekent het aanschijn in laatsten van het Goddelijk Goede ten aanzien van de bescherming, staat vast uit de betekenis van het kalf of van de var namelijk het goede van de natuurlijke mens, in het bijzonder het goede van de onschuld en van de naastenliefde van hem en omdat dit het goede van de natuurlijke mens betekent, is het ook het goede van de laatste hemel; deze hemel immers is geestelijk-natuurlijk, zie het werk ‘Hemel en Hel’ nrs. 29-31.

Omdat dit goede daar is, is het daarom de bewaking of de bescherming dat de hogere hemelen niet worden genaderd tenzij door het goede van de liefde en van de naastenliefde.

Vandaar is het, dat de ene cherub een kalf gelijk was; dat dit aanschijn er geweest is in laatsten, zie nr. 278.

Dat het kalf of de var het goede van de natuurlijke mens betekent is omdat de dingen die van de kudde van grootvee waren, betekenden de aandoeningen van het goede en het ware in de uiterlijke of natuurlijke mens en de dingen die van de kudde van kleinvee, waren de aandoeningen van het goede en het ware in de innerlijke of geestelijke mens.

De kudden van kleinvee waren: lammeren, geiten, schapen, rammen, bokken en die van de kudden van grootvee, waren: ossen, varren, kalveren.

Dat de varren en de kalveren het goede van de natuurlijke mens betekenen, staat vast uit de plaatsen in het Woord waar die genoemd worden: eerst uit de beschrijving van de cherubim ten aanzien van de voeten, bij Ezechiël: ‘Hun voet recht en de zool van hun voeten gelijk als de voetzool van een kalf en zij waren glinsterend zoals de gedaante van glad brons’, (Ezechiël 1:7).

Dat dus hun voet recht werd gezien had als oorzaak dat de cherubim de Goddelijke bewaking van de Heer uitbeeldden en de voeten en de voetzolen deze in laatsten of in de geestelijk-natuurlijke hemel en in de natuurlijke wereld.

Met de voeten immers wordt in het algemeen aangeduid het natuurlijke, met de rechte voet het natuurlijke ten aanzien van het goede, met de zool van de voeten het laatste daar en met glad brons wordt eender het goede in het natuurlijke aangeduid, daaruit blijkt dat het goede in het natuurlijke wordt aangeduid met het kalf en dat het daar het laatste goede is, dat bewaakt en beschermt dat de hemelen niet worden genaderd tenzij door het goede van de liefde en van de naastenliefde.

Dat de voeten het natuurlijke betekenen, zie de nrs. 2162, 3147, 3761, 3986, 4280, 4938-4952, 5237, 5328.

Dat wat aan de rechterzijde is, betekent het goede, waar vanuit het ware is, nrs. 9604, 9736, 10061; vandaar de rechte voet het natuurlijke ten aanzien van het goede; dat de zolen en de hoeven de laatsten in het natuurlijke betekenen, nr. 70.

Bij Hosea: ‘Keert weder tot Jehovah, zegt tot Hem: Neem alle ongerechtigheid weg en ontvang het goede en wij zullen betalen de varren van onze lippen’, (Hosea 14:3); wat betalen is, de varren van de lippen, kan niemand weten indien hij niet weet wat de varren en wat de lippen betekenen; dat het de belijdenis en de dankzegging vanuit een goed hart is, is duidelijk, maar het wordt zo gezegd, omdat de varren het uiterlijk goede betekenen en de lippen de leer betekenen; vandaar wordt met betalen de varren van de lippen aangeduid, belijden en dankzegging vanuit de goedheden van de leer; dat de lippen de leer betekenen, zie de nrs. 1286, 1288.

Bij Amos: ‘Gij trekt de woning des gewelds aan; zij liggen op bedden van ivoor en zij eten lammeren van de kudde en kalveren uit het midden van de meststal’, (Amos 6:3,4).

Daar wordt gehandeld over degenen die in een overvloed van erkentissen zijn van het goede en het ware en toch boos leven; lammeren eten van de kudde, betekent erkentissen putten van het goede van de innerlijke of geestelijke mens; en kalveren eten uit het midden van de meststal, betekent erkentissen putten van het goede van de uiterlijke of natuurlijke mens en de woning van het geweld aantrekken, is een leven lijden dat in strijd is met de naastenliefde.

Bij Maleachi: ‘Opgaan zal ulieden die Mijn Naam vreest, de zon der gerechtigheid en de gezondheid in de vleugels, opdat gij uitgaat en groeit zoals gemeste kalveren’, (Maleachi 4:2). De zon der gerechtigheid, die zal opgaan voor hen die de Naam van Jehovah vrezen, betekent het goede van de liefde en de gezondheid in de vleugels betekent het ware van het geloof; vandaar betekent uitgaan en groeien zoals gemeste kalveren, de aanwassing van elk goede; het gemeste en het vet betekent eveneens het goede.

Bij Lukas: ‘De vader zei aangaande de verkwistende zoon die teruggekeerd zijnde de boete des harten deed: Brengt uit het voornaamste overkleed en doet het hem aan en geeft een ring

aan zijn hand en schoenen aan de voeten en brengt aan het gemeste kalf, slacht het en laten wij etende verblijd zijn', (Lukas 15:22,23).

Degene die slechts de letterlijke zin kent, gelooft dat hierin niet diepere dingen schuilen dan die welke in die zin uitkomen, terwijl toch de afzonderlijke dingen hemelse dingen behelzen, zoals dat zij hem het voornaamste kleed zouden aantrekken, dat zij een ring aan zijn hand en schoenen aan de voeten zouden geven en het gemeste kalf aanbrengen om al etende verblijd te zijn; onder de verkwistende zoon worden degenen verstaan die de geestelijke rijkdommen, dus de erkentissen van het ware en het goede, verspillen.

Met de terugkeer tot de vader en de belijdenis dat hij niet waardig was diens zoon genoemd te worden, wordt aangeduid de boetedoening vanuit het hart en de vernedering; met het voornaamste overkleed waarmee hij zou worden bekleed, worden de algemene en voornaamste waarheden aangeduid; met de ring aan de hand wordt aangeduid de verbinding van het ware en het goede in de innerlijke of geestelijke mens; met de schoenen aan de voeten dezelfde verbinding in de uiterlijke of natuurlijke mens, beide geven de wederverwekking weer; met het gemeste kalf het goede van de liefde en van de naastenliefde en met eten en verblijd zijn, de vergezelschapping en de hemelse vreugde.

Bij Jeremia: 'Ik zal de mannen overgeven die Mijn verbond hebben overtreden, die niet bevestigd hebben de woorden van het verbond dat zij voor Mij hebben gemaakt, van het kalf dat zij in tweeën hebben gehouwen om tussen de delen ervan door te gaan, de vorsten van Juda en de vorsten van Jeruzalem, de koninklijke bedienaren en de priesters en al het volk van het land, doorgaande tussen de delen van het kalf en Ik zal hen geven in de hand van hun vijanden, opdat hun lijk zij tot spijs voor de vogel der hemelen', (Jeremia 34:18-20).

Wat het verbond van het kalf is en wat is doorgaan tussen de delen ervan, kan niemand weten, tenzij hij weet wat het verbond betekent, wat het kalf, wat het snijden ervan in twee delen en verder wat de vorsten van Juda en Jeruzalem, de koninklijke bedienaren, de priesters en het volk van het land; het is duidelijk dat dit een hemelse verborgenheid is, maar men kan deze toch verstaan indien men weet dat het verbond de verbinding is, het kalf het goede, het in tweeën gesneden kalf het goede voortgaande uit de Heer enerzijds en het goede opgenomen door de mens anderzijds, waarvandaan de verbinding is en dat de vorsten van Juda en Jeruzalem, de koninklijke bedienaren, de priesters en het volk van het land de goedheden en de waarheden zijn die van de Kerk zijn en dat doorgaan tussen de delen is, verbinden; wanneer men deze dingen weet, dan kan men daaruit opmaken dat de innerlijke zin van deze woorden het volgende is: dat er geen verbinding door de goedheden en de waarheden van de Kerk bij die natie was, maar ontbinding.

Iets eenders behelst het verbond van het kalf met Abraham, waarover in Genesis: 'Jehovah zei tot Abram: Neem u een driejarig kalf en een driejarige geit en een driejarige ram en een tortelduif en een jonge duif en hij nam voor zich die alle en hij deelde ze middendoor en hij legde elk deel tegenover het andere en het gevogelte deelde hij niet.

En het gevleugelde daalde neder op de lichamen en Abram joeg die weg en het geschiedde als de zon was aan het ondergaan en een diepe slaap viel op Abram, en zie, een schrik van grote duisternis vallende op hem en in die dag sloot Jehovah een verbond met Abram', (Genesis 15:9-12,19).

De schrik van grote duisternis vallende op Abram, betekende de staat van de Joodse natie, namelijk dat zij in de grootste duisternis was ten aanzien van de waarheden en de goedheden van de Kerk.

Het is deze staat van die natie die met het verbond van het kalf dat zij in twee delen hadden gehouwen, tussen welke zij doorgingen, bij de profeet is geschreven.

Aangezien met het kalf wordt aangeduid het goede van de natuurlijke mens en het ware ervan, namelijk het wetenschappelijke en eveneens de natuurlijke mens en diens wetenschappelijke wordt aangeduid met Egypte, wordt daarom Egypte in het Woord genoemd: een vaars en een

kalf en daarom ook verkeerden zij, nadat zij de wetenschappelijke dingen van de Kerk hadden toegevoegd aan magie en afgoderij, het kalf in een afgod.

Daaraan ontleenden de zonen Israëls het dat zij in de woestijn voor zich een kalf maakten en dat vereerden en daarvandaan eveneens hadden zij een kalf in Samaria.

Dat Egypte een vaars en een kalf werd genoemd, blijkt bij Jeremia: ‘Een zeer schone vaars Egypte; de ondergang komt van het noorden en haar huurlingen in haar midden zoals kalveren van de meststal’, (Jeremia 46:20,21).

Over het kalf dat de zonen Israëls voor zich maakten in de woestijn, zie (Exodus 32); en over het kalf van Samaria, (1 Koningen 12:28 tot 32), waarover het volgende bij Hosea.

Hosea: ‘Een koning hebben zij gemaakt en niet uit Mij; vorsten hebben zij gemaakt en Ik heb het niet gekend; van hun zilver en goud hebben zij zich afgoden gemaakt, opdat het uitgeroeid worde; uw kalf heeft u verlaten, Samaria, want vanuit Israël die, een werkmeester heeft het gemaakt, niet God; in stukken zal worden het kalf van Samaria’, (Hosea 8:4-6).

Daar wordt gehandeld over de slechte ontvouwing van het Woord, waarvan de letterlijke zin wordt omgetrokken ten gunste van hun liefden en van de daaruit opgevatte beginselen van de godsdienst; een koning maken en niet uit Mij en vorsten maken en Ik heb het niet gekend, betekent de leerstellingen vanuit het eigen inzicht, die in zich vals zijn, maar zij maken die waarheden zijn.

De koning immers is het ware en in de tegengestelde zin het valse en de vorsten zijn de voornaamste waarheden of valsheden, die de beginselen van de godsdienst worden genoemd.

Van hun zilver en hun goud afgoden maken, betekent de waarheden en de goedheden van de Kerk verdraaien en die toch als heilig vereren, hoewel die, omdat zij vanuit het eigen inzicht zijn, zonder leven zijn; het zilver is het ware en het goud is het goede, die uit de Heer zijn.

De afgoden betekenen de eredienst vanuit de leer die vanuit het eigen inzicht is; de werkmeester heeft het gemaakt, niet God, betekent vanuit het eigene en niet vanuit het Goddelijke; in stukken worden, betekent verstrooid worden; daaruit blijkt wat het kalf van Samaria betekent.

Omdat de kalveren het goede van de natuurlijke mens betekenden, werden daarom ook kalveren geslachteerd, waarover (Exodus 29:11,12; Leviticus 4:3,13; 8:15; 9:2; 16:3; 23:18; Numeri 8:8; 15:24; 28:23-26; Richteren 6:25-29; 1 Samuël 1:25; 16:2; 1 Koningen 18:23-26,33).

Alle dieren immers die geslachteerd werden, betekenden verschillende geslachten van goedheden van de Kerk.

280. Het derde levende wezen had het aangezicht zoals een mens; dat dit betekent in laatste het aanschijn van de Goddelijke bewaking en voorzienigheid ten aanzien van de wijsheid, staat vast uit de betekenis van het aanzicht van de mens, namelijk de aandoening van het ware; met het aangezicht wordt de aandoening aangeduid en met de mens, dat wat het Goddelijk Ware opneemt en omdat hij daaruit het redelijke heeft, wordt met de mens de wijsheid aangeduid.

De mens immers is geschapen om redelijk en wijs te zijn; daardoor wordt hij van de wilde dieren onderscheiden; vandaar is het, dat met de mens in het Woord de wijsheid wordt aangeduid.

Dat de mens de aandoening van het ware en tevens de wijsheid betekent, is omdat de aandoening van het ware en de wijsheid als één handelen; wie immers in de geestelijke aandoening van het ware is, dat wil zeggen, wie wordt aangedaan door het ware of het ware liefheeft omdat het waar is, die is verbonden met de Heer, omdat de Heer in Zijn ware dingen is en Zijn Ware bij de mens is; daarvandaan heeft hij wijsheid en vandaar is het dat hij een mens is.

Sommigen menen, dat de mens een mens is vanwege het aangezicht en vanwege het lichaam en dat hij daardoor van de beesten wordt onderscheiden; maar zij zijn in dwaling; de mens is een mens krachtens de wijsheid en daarom is iemand een mens, voor zoveel als hij wijs is. Vandaar is het dat zij die wijs zijn, in de hemel en in het licht ervan verschijnen als mensen, in een bevalligheid en schoonheid volgens de wijsheid; degenen daarentegen die niet wijs zijn, dus zij die niet in een geestelijke aandoening zijn, maar louter in een natuurlijke aandoening, waarin de mens is wanneer hij het ware niet liefheeft omdat het waar is, maar omdat hij daardoor roem, eer en verdienste heeft; zij verschijnen in het licht van de hemel niet zoals mensen, maar zoals monsters in verschillende vorm, zie het werk 'Hemel en Hel', nrs. 70,72,73-77,80 en wat wijsheid is en wat niet-wijsheid, nrs. 346-356 daar.

Dat met de mens in het Woord de aandoening van het ware en daaruit de wijsheid wordt aangeduid, staat vast uit de volgende plaatsen, bij Jesaja: 'Hoe lang Heer? Hij zei: Totdat de steden zullen verwoest worden, zodat zij zijn zonder bewoner; en de huizen, zodat er daarin niet een mens zij en het land gebracht zal worden tot verlatenheid; verwijderen zal Jehovah de mens en vermenigvuldigd zullen worden de woestijnen en het midden van het land', (Jesaja 6:11,12).

Deze dingen zijn niet gezegd ten aanzien van de verwoesting van de aarde, namelijk dat daar niet langer steden en huizen zouden zijn en daarin geen bewoner en mens, maar ten aanzien van de verwoesting van het goede en het ware in de Kerk; met de steden daar worden de waarheden van de leer aangeduid, met de bewoner het goede van de leer; met de huizen worden aangeduid de innerlijke dingen van de mens, die van zijn gemoed zijn en met de mens de geestelijke aandoening van het ware en de wijsheid.

Dit wordt daarmee aangeduid dat de huizen zullen verwoest worden, zodat daarin geen mens zal zijn; met het land dat tot verlatenheid zal gebracht worden, wordt de Kerk aangeduid; daaruit blijkt, wat er wordt aangeduid met de mens verwijderen en met woestijnen vermenigvuldigen in het midden van het land; de woestijn betekent, waar niet het goede is, omdat het ware er niet is.

Bij dezelfde: 'Ik zal de man-mens zeldzamer maken dan zuiver goud en de mens dan goud van Ofir', (Jesaja 13:12).

Met de man-mens wordt het inzicht aangeduid en met de mens de wijsheid en dat zij zullen ophouden wordt daarmee aangeduid dat zij zeldzaam zullen worden gemaakt; het inzicht wordt van de wijsheid daarin onderscheiden, dat het inzicht het verstand van het ware is zodanig als de geestelijke mens het heeft en de wijsheid het verstand van het ware zodanig als de hemelse mens het heeft; het verstand van deze is vanuit de wil van het goede.

Daaruit blijkt, wat met de man-mens en wat met de mens daar wordt verstaan.

Bij dezelfde: 'De bewoners des lands zullen worden uitgebrand en de mens zal zeldzaam worden gelaten', (Jesaja 24:6).

Met de bewoners des lands worden de goedheden van de Kerk aangeduid en hiervan wordt gezegd dat zij worden uitgebrand, wanneer de liefden van zich en van de wereld aanvangen te regeren; dat dan de geestelijke aandoeningen van het ware en daaruit de wijsheid zullen ophouden, wordt aangeduid met de mens zal zeldzaam gelaten worden.

Bij dezelfde: 'De paden zijn verwoest, die door de weg gaat, heeft opgehouden; hij heeft het verbond tenietgedaan, hij heeft de steden veracht, hij telt de mens niet', (Jesaja 33:8).

Ook daar wordt gehandeld over de verwoesting van de Kerk; de paden die verwoest zijn en hij die door die weg gaat, die heeft opgehouden, betekent dat er niet langer de goedheden en de waarheden zijn die tot de hemel leiden; het verbond dat hij teniet heeft gedaan, betekent de verbinding dan met de Heer; hij heeft de steden veracht, betekent dat zij de leer versmaden; hij telt de mens niet, betekent dat zij de wijsheid voor niets achten.

Bij Jeremia: 'Ik zag de aarde en zie, het ledige en het ijle; en naar de hemelen en hun licht was er niet; ik zag en zie, geen mens en alle vogels des hemels waren weggevlogen', (Jeremia 4:23,25); dat hier niet wordt verstaan de aarde dat die ledig en ijl was, noch de hemelen dat

daaruit geen licht was, noch dat op aarde geen mens was en dat alle vogels van de hemel waren weggevlogen, is duidelijk; wat echter wordt verstaan, kan niet ergens anders vandaan vaststaan dan uit de geestelijke zin van het Woord; in die zin wordt met de aarde de Kerk verstaan en dat het ledige en het ijle daar was, daarmee wordt aangeduid dat in de Kerk niet het goede en het ware is.

Met de hemelen waar niet het licht was, worden de innerlijke dingen van het gemoed van de mens aangeduid, dus de ontvangers van het licht van de hemel.

Het licht dat daar niet is, is het Goddelijk Ware en daaruit de wijsheid en daarom wordt er gezegd, ik zag, en zie, geen mens, en met de vogels van de hemel die waren weggevlogen, wordt het redelijke en het verstandelijke aangeduid.

Bij dezelfde: 'Zie, de dagen zullen komen waarop Ik het huis Israëls en het huis van Juda zal bezaaien met zaad des mensen en zaad des beestes', (Jeremia 31:27).

Met het huis Israëls en met het huis van Juda wordt de Kerk aangeduid ten aanzien van het ware en het goede; met het zaad des mensen en met het zaad des beestes wordt aangeduid de geestelijke aandoening van het ware en de natuurlijke aan doening van het ware; waar immers in het Woord wordt gezegd de mens en het beest, wordt het geestelijke en het natuurlijke, of het innerlijke en het uiterlijke aangeduid, nrs. 7424, 7523, 7872.

Bij Zefanja: 'Ik zal de mens en het beest verteren, Ik zal de vogel der hemelen en de vissen der zee verteren; Ik zal de mens uitroeien van de oppervlakten der aarde', (Zefanja 1:3); de mens en het beest verteren, is de geestelijke aandoening van het ware en de natuurlijke aandoening van het ware verteren; de vogel der hemelen en de vissen der zee verteren, wil zeggen de geestelijke waarheden en de natuurlijke waarheden verteren; de mens uitroeien van de oppervlakten der aarde, is de aandoening van het ware en de wijsheid uitroeien.

Bij Ezechiël: 'Gij Mijn kudde, de kudde van Mijn weide, mens gijlieden, Ik uw God', (Ezechiël 34:31); de kudde der weide betekent het geestelijk goede en ware; de weide is de opneming ervan uit de Heer; vandaar wordt gezegd, mens gijlieden, Ik uw God; de mens voor de geestelijke aandoening van het ware en de wijsheid.

Bij dezelfde: 'Zie, Ik bij u en Ik zal tot u schouwen opdat gij bebouwd en bezaaid wordt; dan zal Ik vermenigvuldigen op u de mens, het gehele huis Israëls en bewoond zullen worden de steden en de woestheden zullen gebouwd worden; wandelen zal Ik doen op u de mens, Mijn volk Israël.

Zo zei de Heer Jehovih: Aangezien gij zegt: Verterende de mens, gij en van kinderen berovende uw volken zijt gij geweest; derhalve zult gij de mens niet langer verteren en uw zwaard zal niet langer van kinderen beroven; de verwoeste steden zullen vol zijn van de kudde des mensen', (Ezechiël 36:9-14,38).

Daar wordt gehandeld over de restauratie van de Kerk; met Israël wordt de geestelijke Kerk aangeduid, dus de Kerk die in het geestelijk goede is; dit goede is het goede van de naastenliefde; deze Kerk wordt daar genoemd vanwege de geestelijke aandoening van het ware dat de Kerk maak en daarom wordt er gezegd, Ik zal vermenigvuldigen op u de mens, het gehele huis Israëls en wandelen zal Ik doen op u de mens, Mijn volk Israël, met de kudde des mensen, waarvan de verwoeste steden vol zullen zijn, worden de geestelijke waarheden aangeduid, waarvan de leer van de Kerk vol zal zijn; met het zwaard dat niet langer van kinderen zal beroven, wordt aangeduid dat het valse niet langer het ware zal vernietigen.

Bij dezelfde: 'Uw moeder een leeuwin, tussen de leeuwen ligt zij neder; een van haar welpen stond op, dat leerde roof te roven; mensen heeft het verslonden', (Ezechiël 19:2,3,6).

De moeder is de Kerk, hier de verdraaide Kerk; het valse van het boze dat het ware vernietigt, wordt aangeduid met de leeuwin neerligt tussen de leeuwen; met haar welp dat leerde roof te roven en dat mensen heeft verslonden, wordt het voornaamste valse van hun leer aangeduid, dat de waarheden vernietigde en elke aandoening ervan verteerde.

Deze dingen zijn gezegd ten aanzien van de vorsten van Israël, met wie de voornaamste waarheden, hier echter in de tegengestelde zin de voornaamste valsheden.

Bij Jeremia: ‘Hazor zal worden tot een habitakel der draken, een verlaten tot in de eeuw; niet zal daar wonen de man, noch daarin verblijven de zoon des mensen’, (Jeremia 49:33); daar wordt gehandeld over de Kerk die in valsheden is en niet in waarheden; Hazor betekent de erkenningen van het ware; de erkenningen van het valse worden aangeduid met het habitakel der draken; dat daar niet het ware en niet de leer van het ware is, wordt daarmee aangeduid dat daar niet zal wonen de man, noch daarin verblijven de zoon des mensen; de man is het ware en de zoon des mensen is de leer van het ware.

In de Openbaring: ‘Hij mat de muur van het heilige Jeruzalem, honderdvierenveertig ellen, de maat eens mensen, zijnde eens engels’, (Openbaring 21:17); niemand zal verstaan wat het betekent dat de muur van het heilige Jeruzalem was 144 ellen en dat dit was de maat eens mens, zijnde eens engels, indien hij niet weet wat het heilige Jeruzalem betekent, wat de muur ervan, wat het getal 144, en verder wat de mens en wat de engel.

Het heilige Jeruzalem betekent de Kerk ten aanzien van de leer; de muur het beschermende ware; het getal 144 betekent alle waarheden vanuit het goede in één samenvatting; de mens betekent de opneming ervan vanuit de aandoening; iets eenders de engel, daarom wordt er gezegd, dat het is de maat eens mensen, zijnde eens engels; de maat betekent het hoedanige. Hieruit blijkt hoe die woorden geestelijk moeten worden verstaan; maar in ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nr. 1, is dit helderder ontvouwd.

Aangezien met de mens wordt aangeduid de geestelijke aandoening van het ware en daaruit de wijsheid, wordt daarom met hem ook de Kerk aangeduid, omdat de Kerk bij de mens, de Kerk is vanuit de geestelijke aandoening van het ware en de wijsheid daaruit.

Daaruit blijkt, wat er in de eerste hoofdstukken van Genesis wordt verstaan onder de mens, namelijk de Kerk die de eerste van deze aardbol en de Oudste is geweest; deze wordt verstaan onder Adam of de mens.

De instauratie ervan wordt beschreven in het eerste hoofdstuk met de schepping van de hemel en de aarde; haar inzicht en wijsheid met het paradijs en haar val met het eten van de boom der wetenschap.

Onder de mens echter in de hoogste zin wordt de Heer Zelf verstaan, aangezien uit Hem de hemel en de Kerk is en bij eenieder vanuit wie de hemel en de Kerk is, de geestelijke aandoening van het ware en de wijsheid; vandaar is het, dat alleen de Heer in de hoogste zin Mens is en dat voor zoveel de mensen het zijn in de ene en de andere wereld: de geestelijke en de natuurlijke, voor zoveel als zij uit Hem het ware en het goede opnemen, dus voor zoveel zij het ware liefhebben en daarnaar leven.

Vandaar eveneens is het, dat de algehele engelenhemel verschijnt zoals één mens en eveneens ieder gezelschap daar en vandaar eveneens is het, dat de engelen verschijnen in een volmaakte menselijke vorm, maar zie hierover het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 59-67, 68-72, 73-77, 87-102. Vanuit deze oorzaak is het dat de vier cherubim, met wie de bewaking en de voorzienigheid van de Heer wordt aangeduid, dat er niet wordt genaderd, tenzij door het goede van de liefde, werden gezien zoals mensen, hoewel zij ieder vier aangezichten hadden en dat de Heer boven hen werd gezien als Mens.

Dat de vier cherubim werden gezien als mensen, staat vast bij Ezechiël: ‘Dit was het aanzien van de vier levende wezens; zij hadden de gelijkenis van een mens, maar ieder had vier aangezichten’, (Ezechiël 1:5,6).

Eender waren de twee cherubim op het verzoendeksel van aangezicht zoals mensen.

Dat de Heer werd gezien boven de vier cherubim als Mens, wordt ook gezegd bij dezelfde profeet: ‘Boven het uitspansel, dat was boven het hoofd van de cherubim, was als het ware het aanzien van een saffiersteen, de gelijkenis van een troon en op de gelijkenis van de troon, de gelijkenis als het ware het aanzien van een Mens, daarboven op zijnde’, (Ezechiël 1:26).

281. En het vierde levende wezen was een vliegende arend gelijk, dat dit betekent in laatste het aanschijn van de Goddelijke bewaking en voorzienigheid ten aanzien van het inzicht en

ten aanzien van het rondom schouwen van alle kanten, staat vast uit de betekenis van de arend, namelijk het inzicht, hier het Goddelijk Inzicht, namelijk dat van de bewaking en voorzienigheid van de Heer.

Dat de arend het inzicht is, is omdat het inzicht is in het licht van de hemel en de arend hoog vliegt om daar te zijn en rondom te zien naar alle kanten; vandaar is het, dat dit aangezicht van de cherub verscheen gelijk als een vliegende arend.

Vliegen immers betekent de tegenwoordigheid en het doorzicht rondom en wanneer dit het Goddelijke betreft: de Alomtegenwoordigheid.

Dat de arend het inzicht betekent, is omdat de vogels van de hemel, in de goede zin, betekenen de verstandelijke en de redelijke dingen en de arend meer dan de overigen, omdat hij niet slechts hoog vliegt, maar ook met een scherpe blik rondom ziet.

Dat de vogels van de hemel verstandelijke en redelijke dingen in de ene en de andere zin betekenen, zie de nrs. 745, 776, 866, 988, 991, 3219, 5149, 7441.

Dat de arend het inzicht betekent, staat vast uit deze plaatsen in het Woord, bij Ezechiël: ‘Een grote arend, groot van vleugels, lang van vlerken, vol van veren, die borduursel had, kwam op de Libanon en hij nam een twijgje van een ceder; hij plukte het hoofd van de stekjes af en bracht het heen in een land van koophandel, in een stad van specerijenhandelaren zette hij het; hij nam het tot grote wateren, omzichtig stelde hij het; en het sproot uit en het werd tot een welig uitlopende wijnstok, van nederige gestalte; aldus dat zijn ranken naar hem opzagen en zijn wortels onder hem waren; zo werd hij tot een wijnstok, die ranken maakte en takken uitzond.

En er was een andere grote arend, groot van vleugels en vol van veren, aan wie, zie, deze wijnstok zijn wortels aanplooide en hij zond zijn ranken tot hem om hem te bevochtigen vanuit de bedden van zijn planting; in een goed veld bij vele wateren was hij geplant om tak te maken en om vrucht te dragen, opdat hij zou zijn tot een wijnstok van grootsheid’, (Ezechiël 17:1-8).

Daar wordt gehandeld over de restauratie van de geestelijke Kerk uit de Heer en daar wordt beschreven in de innerlijke zin het proces van de restauratie ervan of van de wederverwekking van de mensen ervan, van de aanvang tot het einde.

Met de eerste arend wordt het proces beschreven van de wederverwekking van de natuurlijke of uiterlijke mens door de wetenschappelijke dingen en door de erkenningen vanuit het Woord.

Met de andere arend wordt beschreven het proces van de wederverwekking van de geestelijke of innerlijke mens door de waarheden vanuit het goede; vandaar wordt met de eerste arend het inzicht van de natuurlijke mens aangeduid en met de tweede het inzicht van de geestelijke mens; in het kort zal het ook worden gezegd, wat de afzonderlijke dingen betekenen: van de eerste arend wordt gezegd dat hij was groot van vleugels, lang van vlerken, vol van veren en daarmee wordt aangeduid, de overvloed van wetenschappen en van erkenningen van het ware en het goede, waaruit het eerste inzicht is, dus het inzicht van de natuurlijke mens; daarom wordt er gezegd dat hij borduursel had; met het borduursel immers wordt het wetenschappelijke en de erkenning aangeduid, zie nr. 9688.

Hij kwam op de Libanon en hij nam een twijgje van de ceder, betekent dat hij vanuit de leer van de Kerk, die vanuit het Woord is, enige erkenningen van het ware ontving.

Met de Libanon wordt die leer aangeduid en met het twijgje van de ceder worden de erkenningen aangeduid; hij plukte het hoofd van de stekjes ervan af en bracht het heen in een land van koophandel, betekent de belangrijkste erkenningen daaruit, waaraan hij de wetenschappen aanplooide.

Met het hoofd van de stekjes worden de voornaamste erkenningen aangeduid en met het land van koophandel wordt de natuurlijke mens aangeduid tot wie de wetenschappen behoren. In een stad van specerijenhandelaren zette hij het, betekent tussen de waarheden vanuit het

goede daar; met de specerijen worden aangeduid de waarheden die aangenaam zijn, omdat die vanuit het goede zijn, nrs. 4748, 5621, 9474, 9475, 10199, 10254.

Hij nam van het zaad des lands en hij stelde het in de zaadakker, hij nam het tot grote wateren, omzichtig stelde hij het, betekent de vermenigvuldiging; het zaad des lands is het ware van de Kerk; de zaadakker is het goede waar vanuit het groeit; de grote wateren zijn de erkentissen van het ware en het goede; omzichtig stellen, is afscheiden van de valsheden; het sproot uit en het werd tot een welig uitlopende wijnstok, zodat zijn ranken naar hem opzagen en zijn wortels onder hem waren, betekent de Kerk die geboren werd vanuit de ordening van de erkentissen van het ware en vanuit de aanplooiing ervan aan het nut; zo werd hij tot een wijnstok die ranken maakte en takken uitzond, betekent het begin van de geestelijke Kerk en de aanhoudende groei van de waarheden.

Dat de wijnstok de geestelijke Kerk is, zie de nrs. 1069, 6375, 9277.

Tot zover is beschreven de inwijding van de Kerk bij de mens, die plaatsvindt in de natuurlijke of uiterlijke mens, nu wordt de restauratie ervan, die plaatsvindt in de geestelijke of innerlijke mens, beschreven met de tweede arend en omdat met deze het geestelijk inzicht wordt aangeduid, wordt er gezegd dat de wijnstok aan hem, namelijk de arend, zijn wortels aanplooide en tot hem zijn ranken uitzond; met de wortels immers worden de wetenschappen aangeduid en met de ranken de erkentissen van het ware en het goede, die alle worden toegevoegd aan de waarheden die in de geestelijke of innerlijke mens zijn; zonder de geestelijk aanplooiing ervan kan de mens geenszins wijs zijn.

De vermenigvuldiging en de vruchtmaking van het ware vanuit het goede, dus de aanwassing van het inzicht, wordt daarmee beschreven dat hij geplant was in een goed veld, bij vele wateren, om tak te maken en om vrucht te dragen, opdat hij zou zijn tot een wijnstok der grootsheid.

Het goede veld is de Kerk ten aanzien van het goede van de naastenliefde; de vele wateren zijn de erkentissen van het goede en het ware; tak maken is de waarheden vermenigvuldigen; vrucht dragen is de goede dingen voortbrengen die van het nut zijn; een wijnstok der grootsheid is de geestelijke Kerk, dus de innerlijke en de uiterlijke.

Maar deze dingen kunnen, omdat dit verborgenheden zijn van de wederverwekking en van de restauratie van de Kerk bij de mens, beter doorschouwd worden vanuit de dingen die zijn aangevoerd in de ‘Leer van het Nieuwe Jeruzalem’ vanuit de ‘Hemelse Verborgenheden’, met betrekking tot de wetenschappen en de erkentissen nr. 51 en verder met betrekking tot de wederverwekking, nr. 183 daar.

Dat de arend het inzicht betekent, kan ook vaststaan bij Jesaja: ‘Zij die Jehovah verwachten, worden vernieuwd met sterkte en zij klimmen op met vleugels zoals de arenden’, (Jesaja 40:31); opklimmen met vleugels zoals de arenden, is in het licht van de hemel, dus in het inzicht.

Bij David: ‘Jehovah, Die uw mond verzadigt, opdat gij wordt vernieuwd zoals een arend’, (Psalm 103:5); vernieuwd worden zoals een arend, is ten aanzien van het inzicht.

Bij Mozes: ‘Gij hebt gezien hoe Ik u heb gedragen zoals op vleugelen der arenden en u tot Mij heb gebracht’, (Exodus 19:4); dragen zoals op vleugels der arenden en toebrengen, is eveneens in het inzicht, omdat dit zo is in de hemel en het licht ervan.

Bij dezelfde: ‘Jehovah vond hem in een land van de woestijn; Hij voerde hem rondom, Hij onderrichtte hem, Hij bewaarde hem zoals een oogappel; zoals een arend zijn nest opwekt, over de jongen zich wiegelt, zijn vleugels uitbreidt, hem neemt, hem draagt op zijn vleugels, zo leidde Jehovah alleen hem’, (Deuteronomium 32:10-12); daar wordt gehandeld over de restauratie van de Oude Kerk en over de eerste hervorming van hen die van de Kerk zijn.

De eerste staat van hen wordt verstaan onder het land van de woestijn waarin Hij hen vond; het land van de woestijn is waar niet het goede is omdat het ware er niet is; het onderricht van hen in de waarheden, de bewaring van de valsheden en de opening van de innerlijke dingen die van hun gemoed zijn, opdat zij in het licht van de hemel zouden komen en zo in het

verstand van het ware en het goede, dat het inzicht is, wordt beschreven met de arend, zijn nest in de hoogte, zijn wiegelen over de jongen en het dragen van hen op de vleugels; de vergelijking is met een arend, omdat de arend het inzicht betekent.

In het tweede boek van Samuël: ‘Saul en Jonathan, vlugger dan de arenden en sterker dan de leeuwen’, (2 Samuël 1:23); met Saul als koning en met Jonathan als zoon van de koning wordt het ware van de Kerk aangeduid en omdat daarvandaan het inzicht is en eveneens de macht, wordt er gezegd dat zij vlugger waren dan de arenden en sterker dan de leeuwen. De vlugheid in het Woord betekent, wanneer die het inzicht betreft, de aandoening van het ware.

David immers betitelde zijn weeklacht over Saul en Jonathan: Om de zonen van Juda de boog te leren; en met de zonen van Juda worden de waarheden van de Kerk aangeduid en met de boog de leer van het ware dat strijdt tegen het valse.

Bij Job: ‘Vliegt door uw inzicht de sperwer en breidt hij zijn vleugels uit naar het zuiden? Verheft zich naar uw mond de arend en stelt hij in de hoogte zijn nest? In de rots woont hij en vernacht; van daar spoort hij de spijs op, in de verte zien zijn ogen voor zich uit en waar de doorboorden zijn, daar is hij’, (Job 39:26-30).

Daar wordt gehandeld over het inzicht, namelijk dat niemand dit vanuit zich of vanuit het eigene kan verwerven en daarom wordt er gezegd: Vliegt door uw inzicht de sperwer, en breidt hij zijn vleugels uit naar het zuiden?

Hiermee wordt aangeduid zichzelf binnenleiden in het licht van het inzicht; dit betekent het zuiden, maar hier niet kunnen.

Het inzicht zelf, dat van de geestelijke mens is, wordt daarmee beschreven dat de arend zichzelf verheft, in de hoogte het nest stelt, in de rots woont en vernacht, van daar de spijs zoekt en met de ogen in de verte voor zich uit ziet, dat niemand zo’n inzicht heeft vanuit zichzelf, wordt aangeduid met ‘doet de arend dit naar uw mond?’

Maar dat vanuit het eigen inzicht niet dan alleen valsheden voortgaan, wordt aangeduid met ‘waar de doorboorden zijn, daar is hij’, de doorboorden in het Woord betekenen degenen bij wie de waarheden zijn uitgeblust door valsheden, nr. 4503.

Hieruit kan vaststaan, wat er wordt aangeduid met de woorden van de Heer toen zij Hem vroegen waar het Laatste Gericht zou zijn, bij Lukas: ‘De discipelen zeiden: Waar, Heer? Hij zei tot hen: Waar het lichaam daar zullen de arenden vergaderd worden’, (Lukas 17:37).

Met het lichaam daar, wordt de geestelijke wereld aangeduid, waar alle mensen tezamen zijn, zowel de goeden als de bozen en met de arenden worden degenen aangeduid die in waarheden zijn en degenen die in valsheden zijn, dus zij die in het ware inzicht zijn en zij die in het valse inzicht zijn; dit inzicht is vanuit het eigene van de mens, het ware inzicht echter is vanuit de Heer door het Woord.

De valsheden die vanuit het eigen inzicht zijn, worden ook met arenden beschreven in het Woord, zoals bij Jeremia: ‘Zie, zoals de wolk klimt hij op en zoals een wervelwind zijn wagens; sneller dan de arenden zijn zijn paarden; wee ons, omdat wij verwoest zijn’, (Jeremia 4:13).

Daar wordt gehandeld over de verlating van het ware in de Kerk en met de wolk die opklimt, worden valsheden aangeduid; met de wagen die zoals een wervelwind is, wordt de leer van het valse aangeduid.

De gretigheid en de wellust van hen om te redetwisten tegen de waarheden en om die te vernietigen, wordt daarmee aangeduid, dan sneller dan de arenden hun paarden zijn; met snel en haastig wordt in het Woord aangeduid, aangespoord door de aandoening en de begeerte, nrs. 7695, 7866; en met de paarden het verstand van het ware en in de tegengestelde zin het verstand van het valse of het redetwisten vanuit valsheden tegen de waarheden, nrs. 2760, 2761, 2762, 3217, 5321, 6125, 6400, 6534, 7024, 8146, 8148, 8381; en omdat de paarden dit betekenen en de arenden het inzicht, hier het eigen inzicht, dus de redetwisten vanuit valsheden, wordt daarom gezegd: sneller dan de arenden zijn hun paarden’.

In de Klaagliederen: ‘Vlugger waren onze vervolgers dan de arenden der hemelen’, (Klaagliederen 4:19).

Bij Habakuk: ‘Wiens paarden lichter zijn dan de luipaarden en scherper dan de avondwolven, zodat zijn ruiters zich verspreiden; weswege zijn ruiters van verre komen; zij vliegen toe zoals een arend zich haastende om te eten; gans en al komt het tot geweld’, (Habakuk 1:8,9); eender staat hier de arend voor de redetwisten vanuit valsheden tegen de waarheden, namelijk vanuit het eigen inzicht.

282. Aangezien deze cherub gelijkenis had met een arend, en deze verscheen zoals vliegend, zo zal het ook gezegd worden wat met vliegen in het Woord wordt aangeduid.

Met vliegen wordt aangeduid het rondom schouwen en de tegenwoordigheid, met als oorzaak, dat een vliegende vogel vanuit de hoogte naar alle kanten tuurt en zo door zijn gezicht overal en rondom tegenwoordig is; maar wanneer in het Woord vliegen wordt gezegd met betrekking tot Jehovah, dan betekent vliegen de alomtegenwoordigheid, aangezien de alomtegenwoordigheid het oneindige rondom schouwen en de oneindige tegenwoordigheid is; vandaar nu is het, dat deze cherub verscheen zoals een vliegende arend; want met de cherub in het algemeen wordt de voorzienigheid van de Heer aangeduid dat de hogere hemelen niet worden genaderd, tenzij vanuit het goede van de liefde en van de naastenliefde en met deze cherub het Goddelijk Inzicht, zoals eerder is getoond.

Dat met vliegen in het Woord, waar het de Heer betreft, de alomtegenwoordigheid wordt aangeduid en wanneer het de menen betreft, het rondom schouwen en de tegenwoordigheid, kan vaststaan uit de volgende plaatsen, bij Daniël: ‘God reed op een cherub, Hij vloog en Hij werd gedragen op de vleugels van de wind’, (Psalm 18:11; 2 Samuël 22:11); hij reed op een cherub, betekent de Goddelijke Voorzienigheid; Hij vloog, betekent de alomtegenwoordigheid in de geestelijke wereld; en Hij werd gedragen op de vleugels van de wind, betekent de alomtegenwoordigheid in de natuurlijke wereld.

Wat die dingen bij David betekenen, zou niemand verstaan, tenzij vanuit de innerlijke zin. Bij Jesaja: ‘Zoals vogels vliegende, zo zal Jehovah Zebaoth Jeruzalem beschermen’, (Jesaja 31:5); van Jehovah wordt gezegd dat Hij Jeruzalem zal beschermen, zoals vogels vliegende, want met beschermen wordt de Goddelijke voorzienigheid aangeduid ten aanzien van de beveiliging; met Jeruzalem wordt de Kerk aangeduid; en met de vogels vliegende, waarmee de vergelijking wordt gemaakt, wordt het rondom schouwen en de tegenwoordigheid aangeduid; hier, omdat het de Heer betreft, de alomtegenwoordigheid.

In de Openbaring: ‘Ik zag en ik hoorde een engel vliegende door het midden van de hemel, zeggende met een grote stem: Wee, wee de inwoners van de aarde’, (Openbaring 8:13).

Elders: ‘Ik zag een andere engel vliegende door het midden van de hemel, hebbende het eeuwig Evangelie, om te evangeliseren de inwoners van de aarde’, (Openbaring 14:6); met de eerste engel wordt aangeduid de verdoemenis van allen die in boosheden zijn en met de andere engel wordt de zaliging aangeduid van allen die in het goede zijn; met vliegen wordt aangeduid het rondom schouwen alle kanten uit waar zij zijn.

Bij Jesaja: ‘Alle kudden vee van Arabië zullen tot u vergaderd worden, de rammen van Nebajoth zullen u bedienen; wie zijn zij die vliegen zoals een wolk en zoals duiven tot de vensters’, (Jesaja 60:7,8); daar wordt gehandeld over de Komst van de Heer en over de verlichting van de natiën dan en met de kudden vee van Arabië, die zullen worden vergaderd, worden de erkenningen van het ware en het goede aangeduid; met de rammen van Nebajoth, die zullen bedienen, worden de waarheden aangeduid die het leven vanuit de geestelijke aandoening leiden; met vliegen zoals een wolk en zoals duiven tot de vensters, wordt aangeduid het onderzoek en het doervorsen van het ware vanuit de letterlijke zin van het Woord; vandaar ook wordt met vliegen het rondom schouwen aangeduid; met de wolk immers wordt de letterlijke zin aangeduid, met de duiven de geestelijke aandoening van het ware en met de vensters het ware in het licht.

Dat een zodanige zin in die woorden is, kan vaststaan uit de betekenis van de kudden van vee van Arabië, van de rammen van Nebajoth, van de wolk, van de duiven en van de vensters. Bij David: ‘Vrees en beving komt over mij; daarom zei ik: Wie zal mij een vleugel geven zoals van een duif; ik zal heenvliegen waar ik zal wonen; zie, ik zal het zwerven verlengen, ik zal vernachten in de woestijn’, (Psalm 55:6-8); er wordt daar gehandeld over de verzoeking en over de benauwdheid dan; de vrees en de beving betekenen die benauwdheid; het zoeken van het ware dan en het rondom schouwen waarheen zich te wenden, wordt aangeduid met: wie zal mij een vleugel geven zoals van een duif; ik zal heenvliegen waar ik zal wonen. De vleugel van de duif is de geestelijke aandoening van het ware; heenvliegen waar ik zal wonen, is daardoor het leven ontrukken aan de verdoemenis; nog niet de hoop op bevrijding, wordt aangeduid met: zie, ik zal het zwerven verlengen, ik zal vernachten in de woestijn. Bij Hosea: ‘Efraïm, zoals een vogel zal hun heerlijkheid heenvliegen; ja zelfs, indien zij zonen hebben opgevoed, toch zal Ik hen beroofd doen zijn van de mens’, (Hosea 9:11,12). Met Efraïm wordt het verlichte verstand aangeduid van hen die van de Kerk zijn; met de heerlijkheid wordt het Goddelijk Ware aangeduid; met heenvliegen zoals een vogel, wordt de beroving ervan aangeduid.

De vergelijking vindt plaats met een vogel, omdat de vogel het redelijke en het verstandelijke betekent, eender als Efraïm; met, indien zij zonen hebben opgevoed, toch zal Ik hen beroofd doen zijn van de mens, wordt aangeduid dat zij, ook al hebben zij waarheden voortgebracht, toch daardoor niet in het minst wijs zijn geworden; de zonen immers zijn de waarheden; beroofd doen zijn van de mens, is beroven van de wijsheid.

Bij Mozes: ‘Niet zult gij u maken de vorm van enig dier op de aarde, noch de vorm van enige gevleugelde vogel die naar de hemel vliegt’, (Deuteronomium 4:16,17); met deze dingen wordt in de innerlijke zin aangeduid, dat men zich niet wijsheid en inzicht moet verwerven vanuit zichzelf of vanuit het eigene.

Met de dieren immers die op aarde lopen, worden de aandoeningen van het goede aangeduid, waar vanuit de wijsheid is; en met de vogels worden de aandoeningen van het ware aangeduid, waar vanuit het inzicht is, daarmee dat zij voor zich niet de vorm ervan zouden maken, wordt aangeduid met, dat dit niet verworven moet worden vanuit de mens of vanuit diens eigene.

De gevleugelde vogel die naar de hemel vliegt, wordt gezegd, omdat met de gevleugelde vogel het geestelijk verstand van het ware wordt aangeduid en met vliegen naar de hemel het rondom schouwen wordt aangeduid, dus het inzicht in de Goddelijke dingen.

Hieruit kan nu vaststaan, wat daarmee wordt aangeduid, dat deze cherub verscheen, gelijk een vliegende arend, zoals ook wat wordt aangeduid bij Jesaja met ‘de serafim, van wie eenieder had zes vleugels; met twee ervan bedekte hij het aangezicht, met twee bedekte hij de voeten en met twee vloog hij’, (Jesaja 6:2), namelijk dat met de vleugels waarmee hij het aangezicht bedekte de geestelijke aandoening van het ware wordt aangeduid; met de vleugels waarmee hij de voeten bedekte, de natuurlijke aandoening van het ware daaruit en met de vleugels waarmee hij vloog, het rondom schouwen en de tegenwoordigheid, hier de alomtegenwoordigheid, omdat met de serafim iets eenders wordt aangeduid als met de cherubim, namelijk de Goddelijke voorzienigheid ten aanzien van de bewaking.

Dat met vliegen, wanneer het mensen betreft, het rondom schouwen en tevens de tegenwoordigheid wordt aangeduid, is omdat het gezicht tegenwoordig is bij het object dat het ziet; dat het van verre of op afstand verschijnt, is vanwege de tussenliggende dingen, die tegelijk verschijnen en gemeten kunnen worden ten aanzien van de ruimten; dit kan ten volle worden bevestigd vanuit de dingen die in de geestelijke wereld bestaan; daarin zijn de ruimten zelf, schijnbaarheden die opkomen vanuit de verscheidenheid van de aandoeningen en van het denken daaruit.

Wanneer daarom enigen of enige dingen van verre verschijnen en de engel of de geest vanuit een intense aandoening wil samenkomen met hen die daar zijn of de dingen die daar zijn nader wil beschouwen, dan is hij daar onmiddellijk aanwezig.

Iets eenders vindt plaats met het denken, dat van het innerlijk of geestelijk gezicht van de mens is.

Het denken ziet de dingen die zij eerder heeft gezien, in zich, zonder ruimte, dus geheel en al tegenwoordig; vandaar is het, dat vliegen wordt gezegd van het verstand en van het inzicht ervan en dat daarmee wordt aangeduid het rondom schouwen en de tegenwoordigheid.

283. En de vier levende wezens, elkeen voor zichzelf, hadden zes vleugels rondom; dat dit betekent het aanschijn van het Goddelijk Geestelijke van alle kanten rondom het Goddelijk Hemelse, staat vast uit de betekenis van de vier levende wezens, die cherubim waren, namelijk de Goddelijke Bewaking en Voorzienigheid van de Heer dat de hogere hemelen niet zouden worden genaderd, tenzij vanuit het goede van de liefde en van de naastenliefde; en omdat met de vier levende wezens ten aanzien van de lichamen dit wordt aangeduid, zo wordt ook het Goddelijk Hemelse aangeduid, waarover hierna; en uit de betekenis van de zes vleugels rondom, namelijk het Goddelijk Geestelijke rondom het Goddelijk Hemelse, waarover ook hierna.

Dat de cherubim ten aanzien van de lichamen het Goddelijk Hemelse hebben betekend en ten aanzien van de vleugels het Goddelijk Geestelijke, heeft als oorzaak, dat alle dingen waardoor de hemelse dingen worden uitgebeeld, ten aanzien van de lichamen zelf de essentiële dingen betekenen en ten aanzien van de dingen die rondom zijn, de formele dingen betekenen; dus eveneens betekent de mens ten aanzien van het lichaam het goede in wezen en ten aanzien van de dingen die het omgeven, het goede in vorm.

Het hemels goede is het goede in wezen en het geestelijk goede is het goede in vorm en de oorzaak ervan is, dat de wil, waar het goede zetelt, de mens zelf is, of de mens in wezen; terwijl het verstand, waar het ware is, is de vorm van het goede, en de mens daarvandaan is, dus de mens in vorm; dit goede is ook rondom dat goede.

Maar het zal eerst worden gezegd, wat het Goddelijk Hemelse en wat het Goddelijk Geestelijke is: de hemelen zijn onderscheiden in twee rijken, waarvan het ene wordt genoemd het hemelse rijk en het andere het geestelijke rijk, zij worden hierin onderscheiden, dat degenen die in het hemelse rijk zijn, in het goede van de liefde tot de Heer zijn en zij die in het geestelijk rijk zijn, in het goede van de naastenliefde jegens de naaste zijn; vandaar is het Goddelijk Hemelse het goede van de liefde tot de Heer en is het Goddelijk Geestelijke het goede van de naastenliefde jegens de naaste.

Volgens deze twee vormen van het goede ook zijn de hemelen geordend; de hoogste of de derde hemel bestaat uit hen die in het hemels goede of in het goede van de liefde tot de Heer zijn en de hemel die daarop volgt en de middelste of de tweede hemel wordt genoemd, bestaat uit hen die in het geestelijk goede of in het goede van de naastenliefde jegens de naaste zijn. Omdat het hemels goede het goede in de hoogste plaats is en het geestelijk goede in de tweede plaats, is dit daarom rondom het hemelse; datgene immers wat boven is, is ook binnen en dat wat beneden is, is ook buiten en dat wat buiten is, is rondom.

Vandaar is het dat in het Woord met het hogere en datgene wat in het midden is, het innerlijke wordt aangeduid en dat onder het lagere en de dingen die in de omtrek zijn, het uiterlijke wordt verstaan.

Omdat nu het ene en het andere goede, het hemelse en het geestelijke, bewaakt en met de levende wezens of met de cherubim ten aanzien van de lichamen het Goddelijk Hemelse wordt aangeduid en daarmee ten aanzien van de vleugels het Goddelijk Geestelijke wordt aangeduid, zo blijkt dat met de vier levende wezens, waarvan gezien werd dat zij ieder voor zich zes vleugels rondom hadden, het aanschijn wordt aangeduid van het Goddelijk

Geestelijke van alle kanten rondom het Goddelijk Hemelse; maar daarover kan men een vollediger idee hebben wat in het werk ‘Hemel en Hel’ is vermeld en getoond.

Nu eerst vanuit het artikel, waar wordt getoond, dat het Goddelijke van de Heer de hemel maakt, nrs. 7 tot 12; daarna vanuit het artikel, dat het Goddelijke van de Heer in de hemel is de liefde tot Hem en de naastenliefde jegens de naaste, nrs. 13 tot 19 en tenslotte in het artikel, dat de hemel is onderscheiden in twee rijken: in het hemels rijk en in het geestelijk rijk, nrs. 20 tot 28.

Dat de cherubim werden gezien als ‘dieren’, is omdat de hemelse dingen op verschillende wijzen in laatste worden uitgebeeld, zoals kan vaststaan uit vele plaatsen in het Woord, zoals dat de Heilige Geest verscheen zoals een Duif boven Jezus toen Hij werd gedoopt, (Mattheüs 3:16,17) en dat het Goddelijke van de Heer verscheen zoals een Lam, (Openbaring 5:6,8,13); daarom wordt de Heer ook Lam genoemd, (Openbaring 6:1,16; 7:9,10, 14,17; 12:11; 13:8; 14:1,4; 17:14; 19:7,9; 21:22,23,27).

Dat de cherubim er vier waren en zij ieder zes vleugels hadden, is omdat met vier het hemels goede wordt aangeduid en met zes het geestelijk goede; vier immers betekent de verbinding en de binnenste verbinding met de Heer is door de liefde tot Hem; en zes betekent de vergemeenschapping en de vergemeenschapping met de Heer is door de naastenliefde jegens de naaste.

Dat de vleugels het Goddelijk Geestelijke betekenen, dat in zijn wezen het ware vanuit het goede is, staat vast uit de volgende plaatsen, bij David: ‘Indien gij gelegen zult zijn tussen de rijen, zo zult gij hebben de vleugels van een duif overdekt met zilver en haar slagpennen met het geelachtige van goud; wanneer Gij, Schaddai, uitbreidt, zijn koningen daarin’, (Psalm 68:14,15).

Wat het betekent dat, zij die liggen tussen de rijen, zullen hebben vleugels van een duif overdekt met zilver en slagpennen met het geelachtige van goud en dat koningen daarin zullen zijn, wanneer Schaddai uitbreidt, verstaat niemand, tenzij vanuit de innerlijke zin.

In deze zin betekent liggen tussen de rijen, leven in de inzettingen; de vleugels van een duif overdekt met zilver, betekenen de geestelijke waarheden; de slagpennen met het geelachtige van goud, betekenen het geestelijk goede waaruit die waarheden zijn; Schaddai betekent de staat van verzoeking; de koningen daarin betekenen de waarheden in die staat en erna; dat de vleugels van de duif overdekt met zilver geestelijke waarheden betekenen, is omdat de vleugel het geestelijke betekent; de duif het ware vanuit het goede en het zilver het ware zelf. Dat de slagpennen overdekt met het geelachtige van goud het geestelijk goede betekenen waaruit de waarheden zijn, is omdat de slagpen het geestelijk goede betekent, waaruit de waarheden zijn en iets eenders het geelachtige van goud.

Dat wanneer Schaddai uitbreidt de staat van de verzoeking betekent, is omdat God Schaddai de verzoeking en de vertroosting erna betekent; en omdat de waarheden vanuit het goede de mens worden ingeplant na de verzoeking, wordt daarom gezegd ‘koningen daarin’, met de koningen immers worden de waarheden vanuit het goede aangeduid, zie nr. 31.

Bij dezelfde: ‘God reed op een cherub, Hij vloog, Hij werd gedragen op de vleugels van de wind’, (Psalm 18:11); God reed op een cherub, betekent de Goddelijke Voorzienigheid van de Heer; Hij vloog, betekent de alomtegenwoordigheid in de geestelijke wereld; Hij werd gedragen op de vleugels van de wind, betekent de alomtegenwoordigheid in de natuurlijke wereld; de vleugels van de wind zijn de geestelijke dingen waaruit de natuurlijke dingen zijn. Bij dezelfde: ‘Jehovah zal u bedekken onder Zijn vleugel en onder de afgrond zult gij betrouwen; schild en beukelaar de waarheid’, (Psalm 91:4); onder de vleugel bedekken, betekent bewaken door het Goddelijk Ware, dus het Goddelijk Geestelijke; onder de afgrond betrouwen, betekent het wetenschappelijk ware, dus het geestelijk-natuurlijk Goddelijke, omdat beide het ware betekenen en bedekken de bewaking erdoor betekent, wordt daarom gezegd schild en beukelaar de waarheid.

Hieruit blijkt ook, wat er wordt aangeduid met verborgen worden onder de schaduw van de vleugels van God', (Psalm 17:8); met betrouwen in de schaduw van Zijn vleugels', (Psalm 36:8; 57:2); en verder wat met zingen onder de schaduw van Zijn vleugels', (Psalm 63:8). Dat de vleugel, wanneer het de Heer betreft, het Goddelijk Geestelijke betekent, staat ook vast uit de volgende plaatsen, bij Ezechiël: 'Toen Ik bij u voorbijging en Ik u zag, dat, zie, uw tijd was, de tijd der liefden, zo breidde Ik Mijn vleugel over u uit en dekte Ik uw naaktheid', (Ezechiël 16:8); daar wordt gehandeld over Jeruzalem, waarmee de Kerk wordt aangeduid, daar over haar hervorming; de tijd der liefden betekent de staat toen zij hervormd kon worden; Ik breidde Mijn vleugel over u uit, betekent het geestelijk ware waardoor hervorming heeft plaatsgevonden; Ik dekte uw naaktheid, betekent de verheffing erdoor van het boze; het boze immers dat de mens heeft vanuit het overgeërfdde en daarna vanuit het eigene, wordt verborgen, dat wil zeggen, verwijderd, opdat het niet verschijnt door de geestelijke waarheden, dus de waarheden vanuit het goede.

Bij David: 'Jehovah bedekt Zich met het licht zoals met een kleed, Hij rekt de hemelen uit zoals een gordijn, Hij beschiet met wateren Zijn opperzalen, Hij stelt de wolken tot Zijn wagen, Hij wandelt op de vleugels van de wind', (Psalm 104:2-4).

Met het licht waarmee Jehovah Zich bedekt, wordt aangeduid het Goddelijk Ware in de hemelen, dat Zijn kleed wordt genoemd, omdat het uit Hem als de Zon voortgaat en zo buiten en rondom Hem is; met dit wordt iets eenders aangeduid als met het licht en de klederen van de Heer toen Hij van gedaante was veranderd, (Mattheüs 17:2; Markus 9:3; Lukas 9:28 tot 37); Hij rekt de hemelen uit zoals een gordijn, betekent de hemel en degenen die daar zijn, vullen met het Goddelijk Ware en daardoor met het inzicht; met wateren Zijn opperzalen beschieten, betekent degenen daar die in de laatste hemel en die in de Kerk zijn, vullen met de erkenningen van het ware en het goede; de wolken stellen tot Zijn wagen, betekent de leer van het ware vanuit de letterlijke zin van het Woord; de wolk is die zin en de wagen is de leer; wandelen op de vleugels van de wind, betekent de geestelijke zin die binnenin de letterlijke zin is.

Bij Maleachi: 'Voor ulieden die Mijn Naam vreest, zal opgaan de Zon der gerechtigheid en de gezondheid in Zijn vleugels', (Maleachi 4:2); de Zon der gerechtigheid betekent het goede van de liefde, namelijk het Goddelijk Hemelse en de vleugels van Jehovah waarin de gezondheid is, betekent het ware vanuit dat goede, te weten het Goddelijk Geestelijke; de gezondheid is de hervorming daardoor.

Bij Mozes: 'Zoals een arend zijn nest opwekt, over zijn jongen zich wiegelt, zijn vleugels uitbreidt, draagt op zijn vleugels, zo leidt Jehovah hem, (Deuteronomium 32:11,12); de vergelijking met een arend is, omdat de arend het inzicht betekent en de vleugel het Goddelijk Geestelijke, dus het Goddelijk Ware, waar vanuit dat inzicht is.

Bij Jesaja: 'Zij die Jehovah verwachten, worden met sterkte vernieuwd, zij klimmen op met een vleugel zoals de arenden', (Jesaja 40:31); opklimmen met een vleugel zoals de arenden, is tot het licht van de hemel, namelijk het Goddelijk Ware of het Goddelijke Geestelijke, van waaruit het inzicht is.

Bij Ezechiël: 'In de berg der hoogte zal Ik hem planten, opdat hij een tak verheft en vrucht maakt en uitloopt tot een prachtige ceder, zodat zij onder hem wonen, alle vogel van allerlei vleugel', (Ezechiël 17:23); met de prachtige ceder wordt de geestelijke Kerk aangeduid; met alle vogel van allerlei vleugel worden de verstandelijke dingen aangeduid, die vanuit de geestelijke waarheden zijn.

Hieruit nu kan vaststaan, wat er wordt aangeduid met de vleugels van de cherubim zowel hier als elders in het Woord, namelijk het Goddelijk Geestelijke, dat het Goddelijk Ware is en dat onderricht, wederverwekt en beschermt, zoals eveneens bij Ezechiël: 'Iedere cherub had vier aangezichten en eenieder vier vleugels; hun vleugels waren rechtop, de een aan de ander; eenieder had twee vleugels bedekkende hun lichamen; ik hoorde het geluid van de vleugels evenals het geluid van grote wateren, zoals de stem van Schaddai; wanneer zij gingen, een

stem van tumult evenals de stem van een legerkamp; wanneer zij stonden, lieten zij hun vleugels neer; ik hoorde de stem van hun vleugels, kussende elkaar de een de ander en de stem van de raderen naast hen; de stem van de vleugels van de cherubim werd gehoord tot de uiterlijke voorhof, zoals de stem van God Schaddai; de gelijkenis van handen was onder hun vleugels', (Ezechiël 1:4,6,23,24; 3:12,13; 10:5,21); dat de vleugels hier het Goddelijk Geestelijke betekenen, dus het Goddelijk Ware van de Heer in Zijn hemels rijk, staat vast uit de afzonderlijke dingen in de beschrijvingen daar; dat er vier vleugels waren, betekent het Goddelijk Geestelijke in dat rijk; dat de vleugels rechtop waren, de een aan de ander en dat zij elkaar kusten, betekent de vergezelschapping en de verbinding van alle dingen daar uit de Heer; dat de vleugels hun lichamen bedekten, betekent het Goddelijk Geestelijke dat het Goddelijk Hemelse omgeeft; dat het geluid van de vleugels werd gehoord zoals het geluid van vele wateren en dat het was zoals dat van raderen en zoals de stem van Schaddai en dat de stem van de vleugels werd gehoord tot de uiterlijke voorhof, betekent het hoedanige van het Goddelijk Geestelijke of van het Goddelijk Ware in de laatste hemel.

Van stem wordt immers gesproken met betrekking tot het ware; de wateren betekenen de waarheden en de doorvatting ervan; de raderen de waarheden van de leerstellingen, omdat de wagen de leer betekent; en God Schaddai is het ware dat terechtwijst in de verzoeking en daarna vertroost; de uiterlijke voorhof is de laatste hemel; de gelijkenis van handen onder de vleugels betekent de macht van het Goddelijk Ware.

Hieruit kan eveneens vaststaan wat er werd aangeduid met de vleugels van de cherubim die waren op het verzoendeksel dat op de ark was, waarover het volgende bij Mozes: 'Maak een cherub aan het uiteinde van deze zijde en de andere cherub aan het uiteinde aan de andere zijde; vanuit het verzoendeksel zult gijlieden maken de cherubim op de twee uiteinden ervan; en de cherubim zullen zijn uitbreidende de vleugels omhoog, overdekkende met hun vleugels op het verzoendeksel en hun aangezichten van de man tot zijn broeder; tot het verzoendeksel zullen de aangezichten van de cherubim zijn; en gij zult geven het verzoendeksel op de ark van boven en tot de ark zult gij geven de getuigenis, die Ik geven zal tot u', (Exodus 25:18-21).

Met de cherubim wordt daar eender aangeduid de voorzienigheid van de Heer ten aanzien van de bewaking dat niet de hoogste hemel of het hemels rijk wordt genaderd tenzij door het goede van de liefde uit de Heer tot de Heer.

Met de Getuigenis of met de Wet in de ark, wordt de Heer Zelf aangeduid; met de ark de binnenste of de hoogste hemel; met het verzoendeksel het horen en de opneming van alle dingen van de eredienst die zijn vanuit het goede van de liefde en dan de ontzondiging; met de vleugels van de cherubim wordt het Goddelijk Geestelijke in die hemel of in dat rijk aangeduid.

Daarmee dat de vleugels uitgebreid waren in de hoogte en daarmee dat zij het verzoendeksel overdekten en dat hun aangezichten waren tot het verzoendeksel, wordt de opneming zelf en het horen aangeduid, maar zie deze dingen vollediger ontvouwd in 'Hemelse Verborgenheden', nrs. 9506 tot 9546.

En omdat met de vleugels van de cherubim en hun bepalingen wordt aangeduid het Goddelijk Ware, gehoord en opgenomen door de Heer, volgt er daarom bij Mozes: 'En Ik zal daar met u samenkomen en Ik zal met u spreken van boven op het verzoendeksel van tussen de twee cherubim die op de ark der getuigenis zijn, alle dingen die Ik u zal gebieden bij de zonen Israëls', vers 22 daar en (Numeri 7:89).

Omdat de meeste dingen in het Woord ook een tegengestelde zin hebben, hebben de vleugels dat eveneens, waarin zij betekenen de valsheden en de redeneringen daaruit; zoals in de Openbaring: 'Vanuit de rook van de put van de afgrond gingen uit sprinkhanen en de stem van hun vleugels was zoals de stem van vele paarden lopende tot de oorlog', (Openbaring 9:2,3,9); de sprinkhanen betekenen de valsheden in uitersten en de paarden de redeneringen vanuit die en de oorlog de strijd van het valse tegen het ware; vandaar wordt er gezegd de

stem van de vleugels van de sprinkhanen zoals de stem van vele paarden lopende tot de oorlog.

Bij Hosea: ‘Vergezeld met de afgoden van Efraïm; teruggetreden is hun wijn, al hoererende hebben zij doen hoereren; een wind heeft haar gebonden in zijn vleugels en zij zullen beschaamd worden van hun slachtoffers’, (Hosea 4:17-19).

Met Efraïm wordt het verstandelijke aangeduid, zodanig als degenen binnen de Kerk het hebben die worden verlicht wanneer zij het Woord lezen; met de afgoden worden de valsheden van de leer aangeduid; vandaar wordt met ‘vergezeld met de afgoden van Efraïm’, aangeduid het verdraaide verstandelijke dat valsheden aangrijpt; met terugtreden is hun wijn, wordt aangeduid dat het ware van de Kerk is teruggetreden, de wijn is dat ware; met al hoererende hebben zij doen hoereren, wordt aangeduid dat zij de waarheden hebben vervalst; de hoererijs is de vervalsing van het ware; met een wind heeft gebonden in de vleugels, wordt aangeduid de redenering vanuit begoochelingen, waaruit de valsheden voortkomen; wat begoochelingen zijn in geestelijke dingen, zie ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nr. 53. Iets eenders wordt met de wind in de vleugels aangeduid bij, (Zacharia 5:9).

284. En deze waren van binnen vol ogen; dat dit de Goddelijke voorzienigheid en bewaking betekent, staat vast uit de betekenis van de ogen, wanneer het de Heer betreft, namelijk Zijn Goddelijke Voorzienigheid, nrs. 68, 152; dat het ook de bewaking is, is omdat met de cherubim dit eveneens wordt aangeduid, nr. 277.

285. En zij hadden niet rust dag en nacht, zeggende: Heilig, heilig, heilig; dat dit betekent het Heiligste dat voortgaat uit de Heer, staat vast uit niet rust hebben dag en nacht, wanneer het de Goddelijke Voorzienigheid en Bewaking van de Heer betreft, die wordt aangeduid met de vier cherubim, die verschenen zoals vier dieren, dus universeel en voortdurend, aangezien de Goddelijke Voorzienigheid en Bewaking tot in het eeuwige niet rust en ophoudt, en uit de betekenis van: Heilig, heilig, heilig, namelijk het Heiligste dat voortgaat uit de Heer, want met het Heilige driemaal genoemd, wordt het Heiligste aangeduid; de oorzaak hiervan is dat drie in het Woord het volle, het volledige en het continue betekent; zie de nrs. 2788, 4495, 7715. Iets eenders wordt aangeduid in de tekst bij Jesaja: ‘Ik zag de Heer zittende op een hoge en verheven troon en Zijn franjes vervullende de tempel; de serafim waren staande van boven Hem; eenieder had zes vleugels; met twee bedekte hij zijn aangezichten, met twee bedekte hij zijn voeten en met twee vloog hij; en hij riep, deze tot gene: Heilig, heilig, heilig, Jehovah Zebaoth, de volheid der aarde is Zijn heerlijkheid’, (Jesaja 6:1-3).

Met de serafim worden hier eendere dingen aangeduid als met de cherubim en met de hoge en verheven troon het Goddelijke voortgaande, waar vanuit de hemel is; met de franjes die de tempel vervulden, wordt aangeduid het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer in de laatste van de hemel en in de Kerk; met de vleugels waarmee hij de aangezichten en de voeten bedekte en waarmee hij vloog, wordt aangeduid het Goddelijk Geestelijke in eersten en in laatste en de uitbreiding ervan alle kanten uit, dus de alomtegenwoordigheid.

Met Heilig, heilig, heilig, wordt het Heiligste aangeduid; dat dit is het Goddelijk Ware dat alle dingen vervult, wordt daarmee aangeduid dat de volheid van de aarde Zijn heerlijkheid is; dat de heerlijkheid het Goddelijk Ware is, zie nr. 33 en dat alleen de Heer heilig is en dat van het heilige wordt gesproken met betrekking tot het Goddelijk Ware dat uit Hem voortgaat, zie nr. 204.

286. De Heer God Almachtig, Die was en Die is en Die komen zal; dat dit betekent Die oneindig en eeuwig is, staat vast uit de betekenis van almachtig, namelijk dat Hij oneindig is, waarover hierna en uit de betekenis van Die was Die is en Die komen zal, dus dat Hij eeuwig is, zie nr. 23.

Het zijn twee dingen waarvan met betrekking tot Jehovah alleen, tot de Heer alleen, gesproken kan worden, namelijk het eeuwige en het oneindige; van het oneindige met betrekking tot het Zijn van Hem, dus het Goddelijk Goede vanuit Zijn Goddelijke Liefde; van het eeuwige met betrekking tot het Bestaan van Hem vanuit dat Zijn, namelijk het Goddelijk Ware van Zijn Goddelijke Wijsheid; deze twee zijn Goddelijk in zich; vanuit deze twee is het heelal geschapen en daarom hebben ook alle dingen in het heelal betrekking op het goede en het ware en het goede is overal het ‘Zijn’ van de zaak en het ware is het ‘Bestaan’ daaruit, maar deze twee dingen zijn in alle dingen van het heelal eindig.

Vandaar is het dat er hier wordt gezegd: de Heer God; de Heer immers betekent het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde en God het Goddelijk Ware van de Goddelijke Wijsheid.

Dat Jehovah in het Woord Heer wordt genoemd vanwege het Goddelijk Goede, zie de nrs. 4973, 9167, 9194; en God vanwege het Goddelijk Ware, nrs. 2586, 2769, 2807, 2822, 3921, 4287, 4402, 7010, 9167.

Hieruit blijkt, dat Almachtig betekent het Oneindige en dat Die was Die is en Die komen zal, betekent het Eeuwige.

287. vers 9-11. En wanneer de levende wezens gaven heerlijkheid en eer en dankzegging Hem Die op de troon zat, Die leeft tot in de eeuwen der eeuwen. Zo vielen de vierentwintig ouderen neder voor Hem Die op de troon zat en zij aanbaden Hem Die leeft tot in de eeuwen der eeuwen en zij wierpen hun kronen voor de troon, zeggende: Waardig zijt Gij, te ontvangen de heerlijkheid en de eer en de mogendheid omdat Gij alle dingen hebt geschapen en zij door Uw wil zijn en geschapen zijn.

En wanneer de levende wezens gaven heerlijkheid en eer en dankzegging, betekent het Goddelijk Ware en het Goddelijk Goede en de verheerlijking; Hem Die op de troon zat en Hem Die leeft tot in de eeuwen der eeuwen, betekent uit Wie alle dingen van de hemel en van de Kerk zijn en het eeuwige Leven.

Zo vielen de vierentwintig ouderen neer voor Hem Die op de troon zat, betekent de vernedering en dan de erkenning door hen die in het ware vanuit het goede zijn, dat uit de Heer alle dingen van de hemel en van de Kerk zijn

En zij aanbaden Hem Die leeft tot in de eeuwen der eeuwen betekent de vernedering en dan de erkenning dat uit de Heer het eeuwige Leven is; en zij wierpen hun kronen af voor de troon, betekent de vernedering en dan de erkenning met het hart dat niets van het goede is vanuit hen, maar dat het geheel uit de Heer is; zeggende: Waardig zijt Gij, Heer, te ontvangen de heerlijkheid en de eer en de mogendheid, betekent de verdienste en de gerechtigheid, dat het Goddelijk Menselijke van de Heer heeft, namelijk dat vanuit Dit al het Goddelijk Ware en Goddelijk Goede is en de zaliging; omdat Gij alle dingen hebt geschapen, betekent dat uit Hem alle ontstaan en leven is en de hemel voor hen die opnemen; en zij door Uw Wil zijn en geschapen zijn, betekent dat zij door het Goddelijk Goede zijn en door het Goddelijk Ware bestaan.

288. En wanneer de levende wezens gaven heerlijkheid en eer en dankzegging; dat dit betekent het Goddelijk Ware en het Goddelijk Goede en de verheerlijking, staat vast uit de betekenis van de heerlijkheid en de eer, wanneer het de Heer betreft, dus het Goddelijk Ware en het Goddelijk Goede, de heerlijkheid het Goddelijk Ware en de eer het Goddelijk Goede, waarover hierna en uit de betekenis van de dankzegging, te weten de verheerlijking; wat er onder de verheerlijking hier wordt verstaan, zal eerst worden gezegd: de verheerlijking is, wanneer die uit de Heer is, de voortdurende invloeiing van het Goddelijk Goede verenigd met het Goddelijk Ware bij de engelen en bij de mensen; en bij hen beide is de verheerlijking van de Heer de opneming en de erkenning met het hart dat al het goede en al het ware uit de Heer is en vandaar alle inzicht, wijsheid en gelukzaligheid; dit wordt in de geestelijke zin aangeduid met de dankzegging.

Ook is alle verheerlijking van de Heer, die plaatsvindt vanuit de engelen in de hemel en vanuit de mensen van de Kerk, niet uit henzelf, maar die vloeit in uit de Heer; de verheerlijking die uit de mensen en niet uit de Heer is, is niet vanuit het hart, maar alleen vanuit het actieve van het geheugen en zo vanuit de mond en dat wat alleen hieruit voortgaat en niet hierdoor vanuit het hart, wordt niet gehoord in de hemel, dus ook niet opgenomen door de Heer, maar verglijdt zoals elk ander klinkend woord in de wereld.

Deze verheerlijking is niet de erkenning met het hart dat al het goede en al het ware is uit de Heer; de erkenning met het hart wordt gezegd en daaronder wordt verstaan vanuit het leven van de liefde en de liefde is het leven volgens de geboden van de Heer; wanneer de mens in dit leven is, dan is er de verheerlijking van de Heer, namelijk de erkenning dat al het goede en ware is uit de Heer, vanuit het hart.

Dit wordt eveneens verstaan onder verheerlijkt worden, bij Johannes: ‘Indien gij zult gebleven zijn in Mij en Mijn woorden in u zullen gebleven zijn, zo wat gij zult gewild hebben, vraagt het en het zal u geschieden; in dit is Mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt en gij Mijn discipelen zijt’, (Johannes 15:7,8)

Dat de vier levende wezens, die cherubim waren, heerlijkheid en eer en dankzegging gaven, is omdat het Goddelijk Ware en het Goddelijk Goede en de verheerlijking, die worden aangeduid met de heerlijkheid, de eer en de dankzegging, voortgaan en invloeden uit de Heer. Die cherubim immers betekenen de Heer ten aanzien van de voorzienigheid en de bewaking, zie nr. 277; en zij waren in het midden van de troon en rondom de troon, zoals blijkt uit vers 6 van dit hoofdstuk en op de troon was de Heer, vers 2; daaruit staat vast, dat die dingen uit de Heer zijn.

De opneming echter en de erkenning met het hart wordt verstaan onder de woorden van het volgende vers, namelijk: ‘Nadat deze dingen waren gehoord, vielen de vierentwintig ouderen neer voor Hem Die op de troon zat en zij aanbaden Hem Die leeft tot in de eeuwen der eeuwen en zij wierpen hun kronen voor de troon.’

In het Woord wordt meermalen gezegd: heerlijkheid en eer en overal betekent de heerlijkheid het ware en de eer het goede; dat die twee tezamen worden genoemd, is omdat in de afzonderlijke dingen van het Woord het hemels huwelijk is, te weten de verbinding van het ware en het goede.

De oorzaak dat dit huwelijk er is in de afzonderlijke dingen van het Woord, is, dat het Goddelijke dat voortgaat uit de Heer, het Goddelijk Ware is, verenigd met het Goddelijk Goede en omdat die beide de hemel maken en eveneens de Kerk, is daarom dat huwelijk in de afzonderlijke dingen van het Woord; zo is er dus eveneens in de afzonderlijke dingen van het Woord het Goddelijke uit de Heer en de Heer Zelf; hierdoor ook is het Woord allerheiligst; dat er zo’n huwelijk is in de afzonderlijke dingen van het Woord, zie eerder nr. 238 en in het werk ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 2516, 2712, 3004, 3005, 3009, 4138, 5138, 5194, 5502, 6343, 7022, 7945, 8339, 9263, 9314.

Dat de heerlijkheid het Goddelijk Ware uit de Heer betekent, zie nr. 33 en dat de eer het Goddelijk Goede betekent, volgt uit wat gezegd is over het hemels huwelijk in de afzonderlijke dingen van het Woord; zoals eveneens kan vaststaan uit deze plaatsen bij David: ‘Jehovah heeft de hemelen gemaakt, heerlijkheid en eer zijn vóór Hem, sterkte en sieraad in Zijn heiligdom’, (Psalm 96:5,6).

Onder de hemelen wordt het Goddelijke verstaan dat uit de Heer voortgaat, aangezien de hemelen vanuit Zijn Goddelijke zijn en omdat het Goddelijke dat voortgaat en de hemelen maakt, het Goddelijk Ware en het Goddelijk Goede is, wordt daarom gezegd: heerlijkheid en eer voor Hem; onder het heiligdom wordt de Kerk verstaan; het Goddelijk Goede en het Goddelijk Ware worden daar verstaan onder de sterkte en het sieraad.

Dat het Goddelijke van de Heer de hemelen maakt, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 7 tot 12 en dat het Goddelijke van de Heer in de hemelen het Goddelijk Ware en het Goddelijk Goede is, nrs. 7,13,133,139,140.

Bij dezelfde: ‘Jehovah God, zeer groot, Gij hebt heerlijkheid en eer aangetrokken’, (Psalm 104:1); met heerlijkheid en eer aantrekken wordt, wanneer het Jehovah betreft, aangeduid Zich omgorden met het Goddelijk Ware en het Goddelijk Goede; deze immers gaan uit Hem voort en gorden Hem vandaar en zij maken de hemelen; daarom worden die in het Woord Zijn kleed en bekleedsel genoemd; nrs. 65, 271.

Bij dezelfde: ‘Groot zijn de werken van Jehovah, heerlijkheid en eer Zijn werk’, (Psalm 111:2,3); onder de werken van Jehovah worden alle dingen verstaan die voortgaan en plaatsvinden uit Hem en omdat deze betrekking hebben op het Goddelijk Ware en op het Goddelijk Goede, wordt daarom gezegd: heerlijkheid en eer Zijn werk.

Bij dezelfde: ‘Geslacht aan geslacht zal Uw werken prijzen en zij zullen Uw deugden verkondigen; de eer der grootsheid van Uw heerlijkheid en de woorden van Uw wonderlijke dingen zal ik overdenken; en ik zal aan de zonen der mensen bekend maken Zijn deugden en de heerlijkheid van de eer van Zijn koninkrijk’, (Psalm 145:4,5,12).

De eer van de grootsheid van de heerlijkheid voor het Goddelijk Goede verenigd met het Goddelijk Ware en de heerlijkheid van de eer voor het Goddelijk Ware verenigd met het Goddelijk Goede; dat het zo wordt gezegd, is omdat de vereniging wederkerig is; uit de Heer immers gaat voort het Goddelijk Goede verenigd met het Goddelijk Ware; in de hemel echter door de engelen en in de Kerk door de mensen wordt het Goddelijk Ware opgenomen en wordt het verenigd met het Goddelijk Goede; daarom wordt er gezegd: de heerlijkheid van de eer van Zijn koninkrijk; met Zijn koninkrijk wordt de hemel en de Kerk aangeduid.

Bij dezelfde: ‘Heerlijkheid en eer zult gij stellen op Hem, aangezien Gij Hem stelt tot zegeningen tot in het eeuwige’, (Psalm 21:6,7).

Deze dingen zijn gezegd ten aanzien van de Heer en onder de heerlijkheid en de eer op Hem, wordt verstaan al het Goddelijk Ware en Goddelijk Goede.

Bij dezelfde: ‘Gord aan Uw zwaard op Uw dij, o Machtige in Uw heerlijkheid en eer; in Uw eer klim op, rijd op het Woord der waarheid’, (Psalm 45:4,5); ook deze dingen aangaande de Heer; het zwaard aangorden op de dij, betekent het Goddelijk Ware dat strijdt vanuit het Goddelijk Goede; dat dit met het zwaard op de dij wordt aangeduid, zie nr. 10488; en omdat Hij vanuit het Goddelijk Ware de hellen heeft onderworpen en de hemelen in orde heeft gesteld, wordt daarom gezegd: O, Machtige in heerlijkheid en eer; en eveneens: in eer klim op; en rijden op het Woord der waarheid betekent handelen vanuit het Goddelijk Goede door het Goddelijk Ware.

Bij dezelfde: ‘Gij hebt Hem een klein weinig minder doen zijn dan de engelen, maar met heerlijkheid en eer hebt Gij Hem gekroond’, (Psalm 8:6); hier ook over de Heer; de staat van Zijn vernedering wordt beschreven met: Gij hebt Hem een klein weinig minder doen zijn dan de engelen; en de staat van de verheerlijking met: Met heerlijkheid en eer hebt Gij Hem gekroond; onder verheerlijken wordt verstaan het Goddelijke Zelf verenigen met Zijn Menselijke en Dit eveneens Goddelijk maken.

Bij Jesaja: ‘Verblijdt u, woestijn en dorre plaats en dat opspringe de vlakte van de woestijn en bloeie zoals de roos; dat zij al bloeiende bloeie en opspringe; de heerlijkheid van Libanon is haar gegeven, de eer van Karmel en Saron: die zullen zien de heerlijkheid van Jehovah en de eer van onze God’, (Jesaja 35:1,2); daar wordt gehandeld over de verlichting van de natiën; haar onwetendheid omtrent het ware en het goede wordt aangeduid met de woestijn en de dorre plaats; haar vreugde vanwege het onderricht in de waarheden en de verlichting met zich verblijden, opspringen en bloeien; de heerlijkheid van Libanon die haar gegeven is, betekent het Goddelijk Ware en de eer van Karmel en Saron betekent het Goddelijk Goede, die zij opnemen; vandaar is het dat ook gezegd wordt: Die zullen zien de heerlijkheid van Jehovah en de eer van onze God.

In de Openbaring: ‘De natiën die bewaard zijn, zullen wandelen tot haar licht en de koningen der aarde zullen hun heerlijkheid en eer tot haar aanbrengen en in haar zal worden aangebracht de heerlijkheid en de eer van de natiën’, (Openbaring 21:24,26).

Deze dingen zijn gezegd over het Nieuwe Jeruzalem, waarmee de Nieuwe Kerk in de hemelen en op aarde wordt aangeduid; met de natiën daar, worden allen aangeduid die in het goede zijn en met de koningen van de aarde allen die in de waarheden vanuit het goede zijn; ten aanzien van hen wordt gezegd dat zij de heerlijkheid en de eer in haar zullen aanbrengen en daaronder wordt verstaan de eredienst vanuit het goede van de liefde tot de Heer en vanuit de waarheden van het geloof die zijn vanuit het goede van de naastenliefde jegens de naaste.

289. Hem Die op de troon zat en Hem Die leeft tot in de eeuwen der eeuwen; dat dit betekent uit Wie alle dingen van de hemel en van de Kerk zijn en het eeuwige Leven, staat vast uit de betekenis van de troon, wanneer het de Heer betreft, dus in het algemeen de gehele hemel, in het bijzonder de geestelijke hemel en abstract genomen het Goddelijk Ware, voortgaande; en omdat door dit de hemelen bestaan, worden daarom met de troon hier alle dingen van de hemel en van de Kerk aangeduid, nr. 253; dat Hij Die op de troon zat, de Heer is, zie de nrs. 267, 268; en uit de betekenis van Hem Die leeft tot in de eeuwen der eeuwen, namelijk dat het eeuwige leven uit Hem is, nr. 84; met Hem Die leeft, wordt immers aangeduid dat Hij alleen het Leven is en vandaar dat het al van het leven dat bij de engelen en bij de mensen is, uit Hem is; en met de eeuwen der eeuwen wordt het eeuwige aangeduid.

Dat de eeuwen der eeuwen het eeuwige betekenen, is omdat die in de wereld de tijden betekenen ten aanzien van hun gehele duur; in de hemel echter, waar de tijden zijn zodanig als die in de wereld zijn, niet bestaan, betekenen zij het eeuwige.

De letterlijke zin immers van het Woord is vanuit zulke dingen die in de wereld zijn; de geestelijke zin ervan echter is vanuit zulke dingen die in de hemel zijn, met als oorzaak, dat het Goddelijke stilhoudt in de natuurlijke dingen die van de wereld zijn, als in zijn laatsten en daarin rust en daarop blijft bestaan; vandaar is het dat eeuwen der eeuwen wordt gezegd en niet het eeuwige.

290. Zo vielen de vierentwintig ouderen neer voor Hem Die op de troon zat; dat dit betekent de vernedering en dan de erkenning door hen die in het ware vanuit het goede zijn.

Dat uit de Heer alle dingen van de hemel en van de Kerk zijn, staat vast uit de betekenis van neervallen, namelijk de vernedering en dan de erkenning met het hart; uit de betekenis van de vierentwintig ouderen, namelijk degenen die in het ware vanuit het goede zijn, nr. 270; en uit de betekenis van Hem Die op de troon zat, dus de Heer, uit Wie alle dingen van de hemel en van de Kerk zijn, nr. 289.

In dit vers en in het volgende van dit hoofdstuk wordt gehandeld over de opneming van het Goddelijk Ware en het Goddelijk Goede door de engelen van de hemel en door de mensen van de Kerk; in het vlak voorafgaande vers echter wordt gehandeld over de Heer, namelijk dat uit Hem het Goddelijk Ware en het Goddelijk Goede voortgaat; het laatstgenoemde wordt daarmee aangeduid, dat de levende wezens heerlijkheid en eer en dankzegging gaven aan Hem Die op de troon zat en Die leeft tot in de eeuwen der eeuwen, nr. 288; en het eerstgenoemde, namelijk de opneming en de erkenning, wordt daarmee aangeduid dat de ouderen neervielen voor Hem Die op de troon zat en aanbaden Hem Die leeft tot in de eeuwen der eeuwen.

Met neervallen immers wordt aangeduid de vernedering, de opneming en de erkenning en met de vierentwintig ouderen worden al degenen aangeduid die in het ware vanuit het goede zijn zowel in de hemelen als op aarde.

Men moet weten dat de opneming van het Goddelijk Ware en het Goddelijk Goede en de erkenning met het hart dat uit de Heer alle dingen van de hemel en van de Kerk zijn en het eeuwige leven, alleen bestaat bij hen die in het ware vanuit het goede zijn; de oorzaak hiervan is, dat alleen die in de liefde en het geloof zijn; en zij die hierin zijn, zijn degenen die verbonden zijn met de Heer ten aanzien van de ziel en ten aanzien van het hart; hierin vloeit de Heer in en niet in de dingen die slechts zijn vanuit het geheugen en de spraak daaruit; het

geheugen is immers slechts de ingang tot de mens en als het ware een voorhof waardoor men binnentreedt en ook is het zoals een herkauwersmaag bij de vogels en de dieren, waarmee ook het geheugen van de mens overeenstemt.

In de mens zijn de dingen die in zijn wil en daaruit in zijn verstand zijn, of wat hetzelfde is, dat wat in zijn liefde en daaruit in zijn geloof is, of wat hetzelfde is, dat wat in zijn liefde en daaruit in zijn geloof is.

Of men zegt van de mens dat hij in het goede en het ware is, dan wel in de liefde en het geloof, het is hetzelfde, aangezien al het goede is van de liefde en al het ware is van het geloof.

291. En zij aanbaden Hem Die leeft tot in de eeuwen der eeuwen; dat dit betekent de vernedering en dan de erkenning dat uit de Heer het eeuwige leven is, staat vast uit de betekenis van neervallen en aanbidden, dus de vernedering en dan de erkenning met het hart; en uit de betekenis van Hem Die leeft tot in de eeuwen der eeuwen, namelijk dat uit de Heer het eeuwige leven is, nr. 289.

De vernedering en dan de erkenning met het hart wordt gezegd, namelijk dat uit de Heer al het goede en het ware is en vandaar alle inzicht, wijsheid en gelukzaligheid; zij bestaat niet bij iemand dan alleen als hij in de vernedering is; want wanneer hij daarin is, dan is hij verwijderd van zijn eigene en het eigene van de mens neemt niet wat ook op en erkent niet wat ook van het goede en ware uit de Heer.

Het eigene van de mens immers is niets anders dan het boze en het boze verwerpt al het goede en al het ware van de hemel en van de Kerk.

Daaruit kan vaststaan, waarom de vernedering er is en vanwaar het is dat met neervallen en aanbidden de vernedering en dan de erkenning met het hart wordt aangeduid.

292. En zij wierpen hun kronen af voor de troon; dat dit betekent de vernedering en dan de erkenning met het hart dat niets van het goede is vanuit hen, maar dat het geheel uit de Heer is, staat vast uit de betekenis van de kroon, namelijk het goede en daaruit de wijsheid, nr. 272; en uit de betekenis van afwerpen voor de troon of daar afleggen, namelijk vanuit de vernedering erkennen dat dit niet is uit henzelf, maar alleen uit de Heer, want afwerpen is voor zichzelf afstand doen en afleggen voor de troon is erkennen dat dit alleen uit de Heer is. Het goede dat hier met de kronen wordt aangeduid, is het goede van de liefde en van de naastenliefde; dit goede vloeit in uit de Heer alleen en het wordt opgenomen door de engelen van de hemel en door de mensen van de Kerk in de waarheden die vanuit het Woord zijn. De ware dingen die vanuit het Woord zijn bij de engel en bij de mens, zijn in hun geheugen; daaruit roept de Heer deze dingen op en verbindt ze met het goede voor zoveel als de engel of de mens in de geestelijke aandoening van het ware is, die hij heeft, wanneer hij leeft volgens de waarheden vanuit het Woord.

De verbinding vindt plaats in de innerlijke of geestelijke mens en daaruit vindt zij plaats in de natuurlijke mens; die verbinding maakt de Kerk bij de mens terwijl hij op aarde leeft en daarna maakt zij de hemel bij hem.

Daaruit blijkt dat zonder die verbinding niemand kan worden gezaligd en ook dat er geen verbinding van het goede en het ware bestaat, tenzij de mens het leven van de liefde leeft. Het leven van de liefde is de geboden van de Heer doen, want liefhebben is doen; dat immers wat de mens liefheeft, dit wil hij en dit doet hij; datgene echter wat hij niet liefheeft, dit wil hij niet en dus doet hij het niet.

293. Zeggende, Waardig zijt Gij, Heer, te ontvangen de heerlijkheid en de eer en de mogendheid; dat dit betekent de verdienste en de gerechtigheid, die het Goddelijk Menselijke van de Heer heeft, namelijk dat vanuit Dit al het Goddelijk Ware en het Goddelijk Goede en

de zaliging is, staat vast uit de betekenis van waardig zijt Gij, Heer, dus de verdienste en de gerechtigheid, die het Goddelijk Menselijke van de Heer heeft, waarover hierna.

Uit de betekenis van de heerlijkheid en de eer, wanneer het de Heer betreft, namelijk het Goddelijk Ware en het Goddelijk Goede, die uit Hem zijn, nr. 288 en uit de betekenis van de mogendheid, namelijk de zaliging; dat de mogendheid hier de zaliging betekent, komt omdat alle mogendheid dit beoogt als het einddoel; de mens immers wordt vanuit de Goddelijke mogendheid hervormd en daarop binnengeleid in de hemel en daar afgehouden van het boze en het valse en gehouden in het goede en het ware, dit kan niemand dan alleen de Heer.

Degenen die voor zich die mogendheid opeisen, weten volstrekt niet wat de zaliging is, want zij weten niet wat de hervorming is, noch wat de hemel bij de mens is.

Voor zichzelf de mogendheid van de Heer opeisen, is een mogendheid opeisen over de Heer Zelf en deze mogendheid wordt genoemd ‘mogendheid der duisternis’, (Lukas 22:53).

Dat de mogendheid, wanneer die de Heer betreft, voornamelijk de zaliging beoogt, staat vast uit het volgende, bij Johannes: Jezus zei: Vader, Gij hebt de Zoon mogendheid gegeven over alle vlees, opdat Hij aan allen die Gij Hem gegeven hebt, het eeuwige leven geeft’, (Johannes 17:2).

Bij dezelfde: ‘Zovelen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij mogendheid gegeven zonen Gods te zijn, hun die in Zijn Naam geloven’, (Johannes 1:12).

Bij dezelfde: ‘Ik ben de Wijnstok, gij de ranken; die in Mij blijft en Ik in hem, deze draagt veel vrucht; omdat gij zonder Mij niet wat ook kunt doen’, (Johannes 15:5).

Bij Markus: ‘Zij verbaasden zich over Zijn leer; Hij was immers lerende hen als mogendheid hebbende’, (Markus 1:22).

Bij Lukas: ‘Met mogendheid en macht gebiedt Hij de onreine geesten en zij gaan uit’, (Lukas 4:36) en ook nog in andere plaatsen.

De Heer heeft eveneens mogendheid over alle dingen, omdat Hij alleen God is; maar zaliging van het menselijk geslacht is het voornaamste van de mogendheid, omdat ter wille daarvan de hemelen en de werelden zijn geschapen en dit de opneming is van het Goddelijke, voortgaande.

Dat met waardig zijt Gij, Heer, de verdienste en de gerechtigheid wordt aangeduid, die het Goddelijk Menselijke van de Heer heeft, is omdat waardig zijt Gij betekent, dat Hij heeft verdiend.

De verdienste van de Heer is dat Hij, toen Hij in de wereld is geweest, de hellen heeft overwonnen en alle dingen in de hemelen in de orde heeft gebracht en dat Hij Zijn Menselijke heeft verheerlijkt en dit vanuit eigen macht; hierdoor heeft Hij vanuit het menselijk geslacht al degenen gezaligd die in Hem geloven, dat wil zeggen, die het liefhebben Zijn geboden te doen, (Johannes 1:12,13).

Deze verdienste wordt ook in het Woord de gerechtigheid genoemd en de Heer wordt ten aanzien van het Goddelijk Menselijke krachtens dit genoemd: Jehovah de Gerechtigheid, (Jeremia 23:5,6; 33:15,16).

Over de verdienste of over de gerechtigheid zie ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 293, 294 en in ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 300 tot 306.

294. Omdat Gij alle dingen hebt geschapen; dat dit betekent dat uit Hem alle ontstaan en leven is en de hemel voor hen die opnemen, staat vast uit de betekenis van scheppen, namelijk dat alle dingen niet alleen uit de Heer zijn ontstaan, maar ook dat uit Hem alle leven is en omdat in de geestelijke zin van het Woord niet dan alleen over de hemel en de Kerk wordt gehandeld, wordt daarom met scheppen hier vooreerst hervormen aangeduid, dus de hemel geven aan hen die opnemen; dit immers is hervormen.

Dat het ontstaan van alle dingen uit de Heer is, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 7-12, 137 en dat alle leven het is, nr.9, en in ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nr. 278.

Maar hier wordt met scheppen niet aangeduid het natuurlijk ontstaan en leven, maar het geestelijk ontstaan en leven; dit wordt met scheppen in het Woord overal aangeduid. De oorzaak hiervan is, dat het bestaan van hemel en aarde niet het einddoel van de schepping is, maar het middel tot het einddoel.

Het einddoel van de schepping is dat het menselijk geslacht zal bestaan, opdat daaruit de hemel der engelen zal zijn en omdat dit het einddoel is, wordt daarom met scheppen aangeduid hervormen, dus de hemel geven aan hen die opnemen.

De einddoelen zijn het die in de geestelijke zin van het Woord worden verstaan, maar in de zin van de letter wordt slechts gesproken van de middelen die de einddoelen behelzen; op deze wijze schuilt het geestelijke verborgen in de letter van het Woord.

Dat scheppen betekent de mensen hervormen en wederverwekken en zo de Kerk instaureren, kan vaststaan uit de plaatsen in het Woord waar het wordt gezegd, zoals in het volgende, bij Jesaja: ‘Ik zal geven in de woestijn de ceder van Sittah en de mirte en het oliehout, opdat zij zien en bekennen en opletten en verstaan tezamen, dat de hand van Jehovah dit heeft gedaan en de Heilige Israëls dit heeft geschapen’, (Jesaja 41:19,20).

Daar wordt gehandeld over de instauratie van de Kerk bij de natiën; de woestijn betekent het niet-goede, omdat zij in onwetendheid zijn omtrent het ware; elk goede immers waarin de mens wordt hervormd, wordt niet gegeven tenzij door de ware dingen; de ceder van Sittah betekent het echte ware; de mirte en het oliehout betekenen het geestelijk goede en het hemels goede; daaruit blijkt, wanneer het de natiën betreft die niet in het goede van de Kerk of van de hemel zijn, omdat zij in onwetendheid zijn omtrent het ware, wat betekent: Ik zal geven in de woestijn de ceder van Sittah en de mirte en het oliehout, opdat zij zien, bekennen, opletten en verstaan tezamen, betekent de erkenningen, het verstand, de doorvatting en de aandoening, die van de liefde van het goede en het ware zijn.

Omdat deze dingen worden aangeduid, is het duidelijk dat de Heilige Israëls heeft dit geschapen, de hervorming betekent en dus dat scheppen is hervormen.

Bij dezelfde: ‘Zo zei Jehovah, uw Schepper, o Jakob en uw Formeerder, o Israël, want Ik heb u verlost, Ik heb geroepen bij uw naam, gij zijt Mijne; voer aan, Mijn zonen van verre en Mijn dochters van het uiteinde der aarde; een elk, genoemd naar Mijn Naam, tot Mijn heerlijkheid heb Ik hem geschapen, geformeerd en gemaakt; Ik Jehovah, uw Heilige, de Schepper van Israël, uw Koning’, (Jesaja 43:1,6,7,15).

Daar wordt ook gehandeld over de instauratie van de Kerk bij de natiën; vanwege hun hervorming wordt Jehovah genoemd Schepper en Formeerder en daarom wordt er gezegd: Ik heb u verlost, Ik heb u bij uw naam geroepen, gij zijt Mijne; voer aan Mijn zonen van verre en Mijn dochters van het uiteinde der aarde, betekent de natiën die buiten de Kerk zijn, maar die de waarheden en de goedheden van de Kerk uit de Heer opnemen.

Van verre en het uiteinde der aarde betekent degenen die buiten de Kerk zijn; de aarde is de Kerk; de zonen zijn zij die de waarheden opnemen en de dochters zijn zij die de goedheden opnemen; van dezen wordt gezegd dat zij zijn geschapen, geformeerd en gemaakt tot de heerlijkheid; de heerlijkheid is het Goddelijk Ware dat zij opnemen.

Bij David: ‘Een rein hart schep mij, o God en een vaste geest vernieuw in het midden van mij’, (Psalm 51:12); een rein hart scheppen, betekent hervormen ten aanzien van het goede van de liefde; een vast geest vernieuwen in het midden van mij, betekent hervormen ten aanzien van het ware van het geloof.

Het hart immers betekent het goede van de liefde en de geest het leven volgens het Goddelijk Ware, dus het geloof van het ware.

Bij dezelfde: ‘Waarom hebt Gij tevergeefs de zonen des mensen geschapen; waar zijn Uw vorige barmhartigheden’, (Psalm 89:48,50); de zonen des mensen scheppen, betekent hervormen door het Goddelijk Ware; de zonen des mensen zijn degenen die in de Goddelijke ware dingen zijn, dus abstract genomen de Goddelijke waarheden.

Bij dezelfde: ‘Vrezen zullen de natiën de Naam van Jehovah en alle koningen der aarde Uw heerlijkheid, omdat Jehovah Zion zal gebouwd hebben; dit zal geschreven worden tot het geslacht en het volk dat zal worden geschapen, zal Jah loven’, (Psalm 102:16,17,19); daar wordt gehandeld over de hervorming; onder de natiën die de Naam van Jehovah zullen vrezen, worden zij verstaan die in het goede zijn en onder de koningen van de aarde zij die in de waarheden vanuit het goede zijn; met Zion bouwen, wordt aangeduid de Kerk instaureren; Zion is de Kerk; met het volk dat zal worden geschapen en Jah zal loven, worden al degenen aangeduid, die hervormd worden.

Bij dezelfde: ‘Geeft Gij hun, zij verzamelen; opent Gij Uw hand, zij worden verzadigd met het goede; zendt Gij Uw Geest uit, zij worden geschapen en Gij vernieuwt de aangezichten der aarde’, (Psalm 104:28,30); dat hier scheppen hervormen is, is duidelijk, want met hun geven, zij verzamelen, wordt aangeduid dat zij de waarheden opnemen die door de Heer worden gegeven; met opent Gij de hand, zij worden verzadigd met het goede, wordt aangeduid dat zij het goede opnemen dat uit de Heer invloet; met de geest uitzenden, zij worden geschapen, wordt aangeduid dat zij ten aanzien van het leven volgens het Goddelijk Ware worden hervormd; en met Gij vernieuwt de aangezichten der aarde, wordt de instauratie van de Kerk aangeduid.

Bij Jesaja: ‘Heft op in de hoogte de ogen en ziet, Wie deze dingen heeft geschapen, Die uitleidt in getal hun heir, allen bij name roept: God uit het eeuwige Jehovah scheppende de einden der aarde; Hij wordt niet moede’, (Jesaja 40:26,28).

Ook hier wordt gehandeld over de hervorming, die wordt aangeduid met scheppen; met het heir dat Hij uitleidt, worden alle waarheden en goedheden aangeduid; met bij name noemen, wordt aangeduid de opneming volgens de hoedanigheid van eenieder; met scheppen de einden der aarde wordt aangeduid de Kerk instaureren, dus degenen die daar zijn, hervormen.

Bij Ezechiël: ‘In Eden, de tuin Gods, zijt gij geweest; alle kostbare steen was uw deksel; ten dage als gij geschapen werd, waren zij bereid; volmaakt waart gij in uw wegen van de dag af dat gij geschapen zijt, totdat er verkeerdheid in u gevonden is’, (Ezechiël 28:13,15); deze dingen zijn gezegd ten aanzien van de koning van Tyrus, met wie degenen worden aangeduid die in de waarheden zijn en daardoor in het goede; van hen wordt gezegd dat zij in de tuin Gods zijn geweest en dat alle kostbare steen hun deksel was; met de tuin Gods wordt het inzicht aangeduid en met de kostbare stenen, die daar ook worden genoemd, worden de erkenningen van het ware en het goede aangeduid; deze worden een deksel genoemd, omdat zij in de natuurlijke mens zijn en de natuurlijke mens bedekt de geestelijke; van deze wordt gezegd dat zij bereid waren ten dage als zij geschapen werden, dat wil zeggen, dat wil zeggen, ten dage als zij hervormd werden; daaruit blijkt wat er wordt aangeduid met volmaakt waart gij in uw wegen van de dag af dat gij geschapen zijt.

Bij Jesaja: ‘Scheppen zal Jehovah over alle habitakel van Zion en over haar samenroepingen een wolk overdag en de glans van een vuur der vlam des nachts, want over alle heerlijkheid een overdekking’, (Jesaja 4:5); met Zion wordt de Kerk aangeduid ten aanzien van het Woord; de innerlijke of geestelijke zin van het Woord ten aanzien van het goede wordt verstaan onder het habitakel; de uiterlijke of de letterlijke zin ten aanzien van de waarheden wordt verstaan onder de wolk overdag en ten aanzien van het goede onder de glans van een vuur der vlam ’s nachts; deze zin wordt, omdat die de geestelijke zin bedekt en verbergt, een deksel over alle heerlijkheid genoemd; de heerlijkheid is de geestelijke zin; deze dingen worden eveneens geschapen genoemd, omdat zij de waarheden van de hemel en van de Kerk zijn.

Bij Maleachi: ‘Heeft niet één God ons geschapen? Waarom handelen wij trouweloos?’, (Maleachi 2:10); omdat met Hij heeft ons geschapen, wordt aangeduid, Hij heeft hervormd opdat zij de Kerk zouden zijn, wordt er daarom gezegd: Waarom handelen wij trouweloos?

Bij Jesaja: ‘Zo zei God Jehovah, scheppende de hemelen en die uitbreidende, uitspannende de aarde, gevende de ziel aan het volk erop en de geest aan hen die daarop wandelen’, (Jesaja

42:5); met de hemelen scheppen en die uitbreiden en met de aarde uitspannen, wordt hervormen aangeduid; met de hemelen worden zowel de hemelen als de innerlijke dingen van de Kerk aangeduid; de innerlijke dingen van de Kerk zijn ook de hemelen bij de mensen daar en met de aarde wordt het uiterlijke van de Kerk aangeduid en hiervan wordt gezegd dat zij worden uitgebreid en uitgespannen, wanneer de waarheden vanuit het goede worden vermenigvuldigd.

Dat de hervorming daardoor wordt aangeduid, is duidelijk, want er wordt gezegd: Gevende de ziel aan het volk daarop en de geest aan hen die daarop wandelen.

Bij dezelfde: 'Jehovah scheppende de hemelen, formerende de aarde en die makende; niet een ledigheid heeft Hij haar geschapen, om te bewonen heeft Hij haar geformeerd', (Jesaja 45:12,18).

Met de hemelen en met de aarde en met scheppen worden hier eendere dingen aangeduid als die eerder zijn aangeduid; met niet een ledigheid heeft Hij haar geschapen, wordt aangeduid dat het niet is zonder het ware en het goede waarin de hervormden zijn; het ontbreken ervan is de ledigheid; met om te bewonen heeft Hij haar geformeerd, wordt aangeduid dat het is om te leven volgens die en vanuit die; wonen immers betekent leven.

Bij dezelfde: 'Zie, Ik scheppende een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; verblijdt u en springt op tot in het eeuwige over de dingen die Ik scheppende ben: zie, Ik zal Jeruzalem scheppen een opspringing en haar volk een blijdschap', (Jesaja 65:17,18).

Onder een nieuwe hemel en een nieuwe aarde scheppen, wordt niet verstaan een zichtbare hemel en een bewoonbare aarde, maar een innerlijke en uiterlijke nieuwe Kerk; de hemel is het innerlijke van de Kerk en wat haar uiterlijke is, zie 'de Leer van het Nieuwe Jeruzalem', nr. 246; daarom wordt er gezegd: Zie, Ik zal Jeruzalem scheppen een opspringing en haar volk een blijdschap; Jeruzalem is de Kerk; de opspringing is haar verkwikkelijke vanuit het goede en de blijdschap is haar verkwikkelijke van het ware.

Iets eenders wordt met de nieuwe hemel en de nieuwe aarde aangeduid bij dezelfde profeet, (Jesaja 66:22) en iets eenders met de nieuwe hemel en de nieuwe aarde in de (Openbaring 21:1) en iets eenders daarmee in het eerste hoofdstuk van Genesis: 'In de aanvang schiep Jehovah de hemel en de aarde en de aarde was woest en ledig en de duisternis over de aangezichten van de afgrond en de Geest Gods bewoog Zich over de aangezichten van de aarde en God zei: Er worde licht en er werd licht en God schiep de mens tot Zijn beeld, tot het beeld van God schiep Hij hem: manlijk en vrouwelijk schiep Hij hen', (Genesis 1:1-3,27); daar wordt gehandeld over de instauratie van de eerste Kerk op deze aarde; de hervorming van de mensen van die Kerk ten aanzien van het innerlijke en ten aanzien van het uiterlijke van hen, wordt verstaan onder de schepping van de hemel en de aarde in dat hoofdstuk.

Dat er eerst geen Kerk was, omdat de mensen zonder het goede en het ware waren, wordt daarmee aangeduid dat de aarde woest en ledig was en dat zij eerst in volslagen onwetendheid en eveneens in valsheden waren, wordt daarmee aangeduid dat duisternis over de aangezichten van de afgrond was.

De eerste verlichting van hen wordt daarmee aangeduid dat de Geest Gods Zich bewoog over de aangezichten van de aarde en dat God zei: Er worde licht en er werd licht.

Met de Geest Gods wordt aangeduid het Goddelijk Ware dat voortgaat uit de Heer en met Zich bewegen over de aangezichten van de aarde wordt de verlichting aangeduid.

Iets eenders wordt met licht aangeduid en met, er werd licht, wordt de opneming van het Goddelijk Ware aangeduid; dat God de mens schiep tot Zijn beeld, betekent opdat hij zou zijn in de liefde van het goede en het ware, en met de hemel dat hij zou overeenstemmen als het evenbeeld ervan.

De liefde immers van het goede en het ware is het beeld van God en vandaar eveneens is de hemel van de engelen het beeld van God en daarom ook is de hemel van de engelen in de aanblik van de Heer zoals één mens, zie het werk 'Hemel en Hel', nrs. 59 tot 67, 68 tot 72, 73 tot 77, 78 tot 86, 87 tot 102.

Dat Hij hen manlijk en vrouwelijk schiep, betekende dat Hij hen hervormde ten aanzien van het ware en het goede; manlijk is het ware en vrouwelijk is het goede.

Hieruit blijkt, dat niet de schepping van de hemel en de aarde, maar dat de nieuwe schepping of de hervorming van de mensen van de eerste Kerk in dat hoofdstuk en het volgende wordt beschreven.

Eendere dingen worden verstaan onder de nieuwe hemel en de nieuwe aarde en onder de schepping ervan, die in de vlak daarvoor aangevoerde plaatsen worden vermeld.

Dat de schepping in het Woord de hervorming en de restauratie van de Kerk betekent, die plaatsvinden door het Goddelijk Ware dat voortgaat uit de Heer, blijkt ook hieruit, bij Johannes: ‘In de aanvang was het Woord en het Woord was bij God en God was het Woord; alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt en zonder Hetzelve is niets gemaakt dat gemaakt is; in Hetzelve was het Leven en het Leven was het Licht van de mensen; en het Licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft niet begrepen; het was het ware Licht, hetwelk beschijnt elk mens komende in de wereld en de wereld is door Hetzelve gemaakt en de wereld heeft Hetzelve niet gekend; en het Woord is Vlees geworden en Het heeft in ons gewoond en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien’, (Johannes 1:1-5,9,10,14); onder het Woord wordt daar de Heer verstaan ten aanzien van het Goddelijk Ware; dat alle dingen door Hetzelve zijn geschapen, wordt daaronder verstaan dat alle dingen door Hetzelve zijn gemaakt en zonder Hetzelve niets is gemaakt dat gemaakt is en dat de wereld door Hetzelve is gemaakt.

Omdat onder het Woord de Heer wordt verstaan ten aanzien van het Goddelijk Ware, wordt daarom gezegd in Hetzelve was het Leven en het Leven was het Licht der mensen; het was het ware Licht.

Het Licht betekent het Goddelijk Ware en het leven alle inzicht en wijsheid vanuit het Goddelijk Ware, want deze maken het leven zelf van de mens en eveneens is volgens dit het eeuwige leven.

De tegenwoordigheid van de Heer bij eenieder met Zijn Goddelijk Ware, vanuit hetwelk het Leven en het Licht is, wordt verstaan onder: het Licht schijnt in de duisternis en het verlicht elk mens komende in de wereld; maar dat zij die in de valsheden vanuit het boze zijn, hetzelve niet doorvatten, dus ook niet opnemen, wordt daaronder verstaan dat de duisternis niet heeft begrepen en dat de wereld Hetzelve niet heeft gekend; de duisternis betekent de valsheden van het boze.

Dat het de Heer is ten aanzien van het Goddelijk Menselijke, Die hier onder het Woord wordt verstaan, blijkt duidelijk, want er wordt gezegd: en het Woord is Vlees geworden en Het heeft in ons gewoond en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien; de heerlijkheid betekent ook het Goddelijk Ware.

Dat alle dingen zijn geschapen door het Goddelijk Ware dat voortgaat uit de Heer, dat hier wordt verstaan onder het Woord, zie ‘Hemel en Hel’, nrs. 137,139 en in ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nr. 253.

Daaruit blijkt eveneens, dat maken of scheppen hier ook betekent de mens nieuw maken of hervormen; want hier wordt, eender als in het boek Genesis, direct over het Licht gesproken en dat dit betekent het Goddelijk Ware voortgaande, waardoor allen worden hervormd, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 126 tot 140 en in ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nr. 49.

295. En zij door Uw wil zijn en geschapen zijn; dat dit betekent dat zij door het Goddelijk Goede zijn en door het Goddelijk Ware bestaan, staat vast uit de betekenis van de wil, wanneer het de Heer betreft, namelijk de Goddelijke Liefde,

Uit de betekenis van zij zijn, of zijn, namelijk het goede van de liefde, hier het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde opgenomen, waarover hierna; en uit de betekenis van zij zijn geschapen of van geschapen worden, namelijk eveneens het Goddelijk Ware opgenomen, dus hierdoor hervormd.

Dat geschapen worden betekent tot bestaan komen, is omdat alleen van degenen die hervormd zijn, wordt gezegd dat zij bestaan; in hen immers is het leven en zij hebben het inzicht en de wijsheid; maar in hen die niet hervormd zijn, is het leven niet, maar de geestelijke dood; ook hebben zij het inzicht en de wijsheid niet, maar waanzin en dwaasheid; vandaar wordt van hen ook niet gezegd dat zij bestaan

Van elk ding dat verschijnt aan de ene of de andere zin, wordt weliswaar gezegd dat het bestaat, maar niet van de geestelijke mens, tenzij hij in het goede en het ware is.

Geschapen immers is de mens opdat hij levend, inzichtsvol en wijs zal zijn en daarom, wanneer hij dood, waanzinnig en dwaas is, bestaat hij niet, voor zover als mens.

Het zijn twee dingen die maken dat de mens, mens is, namelijk het goede en het ware, het ene en het andere uit de Heer; het goede is het 'zijn' van diens leven en het ware is het 'bestaan' van het leven daaruit; want elk ware bestaat vanuit het goede; het is immers de vorm van het goede en vandaar het hoedanige van het goede en omdat het goede het 'zijn' van het leven is en het ware het 'bestaan' van het leven daaruit en met geschapen worden 'bestaan' wordt aangeduid, is het daarvandaan dat gezegd wordt dat door Uw wil zij zijn en geschapen zijn; dit nu is de geestelijke zin van die woorden.

Dat de wil, wanneer het de Heer betreft, is de Goddelijke Liefde, is omdat het Goddelijke Zelf, vanuit Wie alle dingen zijn, de Goddelijke Liefde is en vandaar verschijnt de Heer aan de engelen als Zon, vurig en vlammend en dit heeft als oorzaak, dat de liefde in de geestelijke wereld verschijnt als een vuur en daarom is het, dat het vuur in het Woord, wanneer het de Heer, de hemel en de Kerk betreft, de liefde betekent.

Vanuit die Zon in de hemelen gaat de warmte en het licht voort en de warmte daar is het Goddelijk Goede, voortgaande en het licht is het Goddelijk Ware voortgaande; maar deze dingen zie men vollediger ontvouwde in het werk 'Hemel en Hel'; ten aanzien van de Zon in de hemel, nrs. 116 tot 125 en ten aanzien van de warmte en het licht, nrs. 126 tot 140; en omdat het Goddelijke Zelf, uit Wie alle dingen zijn, de Goddelijke Liefde is, is daarom eveneens de Wil, wanneer dit het Goddelijke Zelf betreft, de Goddelijke Liefde; dat wat immers de Liefde Zelf wil, is het goede van de Liefde.

Het ware dat van het geloof wordt genoemd, is slechts het middel opdat het goede zal bestaan en daarna opdat het zal bestaan vanuit het goede.

Vanuit deze oorsprong is bij de mens de wil en het verstand; de wil is de ontvanger van het ware van het geloof bij hem en het verstand is het middel opdat de wil wordt hervormd en daarna opdat de wil zal verschijnen in een vorm zodanig als hij is door het verstand; daaruit blijkt ook, dat de wil het 'zijn' van het leven van de mens is en het verstand het 'bestaan' van het leven daaruit, maar deze dingen zijn vollediger getoond in het werk 'de Leer van het Nieuwe Jeruzalem', waar gehandeld wordt over de wil en het verstand, nrs. 28 tot 35.

Omdat de wil van de mens zijn liefde is en de Wil van God de Goddelijke Liefde, kan het vaststaan, wat in de geestelijke zin wordt verstaan onder: de Wil van God en de Wil van de Vader doen, namelijk dat het is God liefhebben boven alle dingen en de naaste zoals zichzelf en omdat liefhebben is willen, is het eveneens doen; wat immers de mens liefheeft, dat wil hij en wat hij wil, dat doet hij ook.

Vandaar wordt onder de Wil van God of van de Vader doen, verstaan de geboden doen of leven volgens die vanuit de aandoening van de liefde of van de naastenliefde; deze dingen worden verstaan onder de Wil van God of van de Vader in de volgende plaatsen bij Johannes: 'God hoort de zondaars niet, maar indien iemand God vereert en Zijn Wil doet, die hoort Hij', (Johannes 9:31).

Bij Mattheüs: 'Hij die doet de Wil van de Vader, Die in de hemelen is, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen; niet een elk die tot Mij zegt: Heer, Heer, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar hij die doet de Wil van de Vader, Die in de hemelen is', (Mattheüs 7:21).

Bij dezelfde: ‘Uw Koninkrijk kome, Uw Wil geschiede, zoals in de hemel, aldus op de aarde’, (Mattheüs 6:10).

Bij dezelfde: ‘Het is niet de Wil van de Vader dat een van deze kleinen verloren ga’, (Mattheüs 18:14).

Dat, Zijn Wil opdat niet een van deze kleinen verloren ga, de Liefde is, is duidelijk.

Gezegd wordt de Wil van de Vader, omdat onder de Vader het Goddelijk Goede wordt verstaan, bij Johannes: ‘Indien gij in Mij zult gebleven zijn, al wat gij zult gewild hebben, vraagt het en het zal u geschieden’, (Johannes 15:7).

Dat aan hen die in de Heer blijven en in wie Zijn woorden blijven, zal geschieden al wat zij willen en vragen, is omdat zij dan niet iets anders willen dan dat de Heer hun het willen geeft en dit is het goede en het goede is uit Hem.

De Wil van de Heer wordt Zijn welbehagen genoemd in het Oude Testament en het betekent eveneens de Goddelijke Liefde; en Zijn Wil doen betekent God en de naaste liefhebben, dus leven volgens de geboden van de Heer en aangezien dit is God en de naaste liefhebben en aangezien dit neerdaalt vanuit de Liefde van de Heer, niemand immers kan de naaste en de Heer liefhebben tenzij vanuit de Heer; dit immers is het goede zelf voor de mens en al het goede is uit de Heer.

Dat het welbehagen die dingen betekent, blijkt uit deze plaatsen, bij Jesaja: ‘In Mijn toorn heb Ik u geslagen, maar in Mijn welbehagen heb Ik Mij over u ontfermd’, (Jesaja 60:10); in de toorn slaan, betekent de verzoeking; in het welbehagen Zich ontfermen, betekent de bevrijding vanuit de liefde; zich ontfermen is vanuit de liefde de behoeftigen weldoen.

Bij David: ‘Mijn gebed is jegens U, o Jehovah, ten tijde des welbehagens; o God, ter wille van de grootheid der barmhartigheid, antwoord mij in de waarheden van Uw heil’, (Psalm 69:14); de tijd des welbehagens van Jehovah betekent de aanneming vanuit de liefde; de tijd betekent de bestaande staat, wanneer het wordt gezegd ten aanzien van mensen, maar het voortdurend bestaande, wanneer het Jehovah betreft, dus Zijn Goddelijke Liefde, omdat deze voortdurend is; de verhoring en de hulpverlening vanuit de Liefde door het Goddelijke, voortgaande, dus het Goddelijk Ware, wordt aangeduid met ter wille van de grootheid van de barmhartigheid, antwoord mij in de waarheid van Uw heil.

Bij Jesaja: ‘Jehovah zei: In de tijd des welbehagens heb Ik u geantwoord en ten dage des heils heb Ik u geholpen’, (Jesaja 49:8); de tijd des welbehagens of van de wil betekent ook hier de Goddelijke Liefde; antwoorden betekent hulp verlenen en weldoen.

Bij dezelfde: ‘Om uit te roepen het jaar van het welbehagen van Jehovah, om te vertroosten alle treurenden’, (Jesaja 61:2); deze dingen ten aanzien van de Komst van de Heer en met het jaar van het welbehagen wordt aangeduid de tijd en de staat van de mensen van de Kerk, wanneer zij vanuit de Liefde moeten worden geholpen en daarom wordt ook gezegd ‘om te vertroosten alle treurenden’.

Bij David: ‘Gij zegent de gerechte, zoals met een schild zult Gij met welbehagen hen omgeven’, (Psalm 5:13); hier staat het welbehagen kennelijk voor de Goddelijke Liefde, waar vanuit de Heer allen beschermt.

Zijn bescherming vanuit de Liefde wordt aangeduid met, zoals met een schild zult Gij hen omgeven.

Bij dezelfde: ‘Jehovah opende de hand en verzadigde al het levende met welbehagen’, (Psalm 145:16); met de hand openen wordt aangeduid begiftigen met het goede; en met al het levende verzadigen met welbehagen, wordt aangeduid verrijken met het Goddelijk Ware vanuit de Liefde al degenen die het leven uit Hem opnemen.

Bij Mozes: ‘Van de kostbare dingen van de aarde en van de volheid ervan en het welbehagen van Degene Die woont in het braambos, dat die komen op het hoofd van Jozef en op de kruin van de Nazireeër van zijn broeders.

Naftali wordt verzadigd met het welbehagen en de zegen van Jehovah’, (Deuteronomium 33:16,23).

Met Jozef wordt in de hoogste zin de Heer aangeduid ten aanzien van het Goddelijk Geestelijke, in de innerlijke zin het geestelijk rijk en in de uiterlijke, de zaliging, de vruchtmaking van het goede en de vermenigvuldiging van het ware, nrs. 3969, 3871, 4669, 6417; daaruit kan vaststaan, wat daarmee wordt aangeduid dat Jozef zou ontvangen van de kostbare dingen van de aarde en van de volheid ervan en het welbehagen van Degene Die woont in het braambos.

De kostbare dingen van de aarde zijn de geestelijke goedheden en daaruit de waarheden die van de Kerk zijn; de aarde is de Kerk; het welbehagen van Degene Die woont in het braambos, is de Goddelijke Liefde van het Ware van de Heer; het braambos waarin ook de Heer verscheen voor Mozes, betekent die Goddelijke Liefde; het hoofd van Jozef betekent de wijsheid die van de innerlijke mens is en de kruin van de Nazireeër van zijn broers betekent het inzicht en de wetenschap die van de uiterlijke mens is.

Naftali, genoemd naar de worstelingen, betekent de verzoeken en de vertroosting en de zegen vanuit de Goddelijke Liefde erna.

Dit wordt verstaan onder: verzadigd wordt hij met het welbehagen en de zegen van Jehovah. Bij Jesaja: 'Zult gij dit een vasten noemen en een dag van het welbehagen van Jehovah; is het niet de hongerige uw brood breken en wanneer gij een naakte ziet, dat gij hem dekt', (Jesaja 58:5,7).

Dat met het welbehagen van Jehovah, wanneer het de mensen betreft, wordt aangeduid leven volgens Zijn geboden, namelijk God en de naaste liefhebben, zoals eerder is gezegd, is duidelijk; want er wordt gezegd: Zijn welbehagen is de hongerige het brood breken en de naakte dekken; met de hongerige het brood breken, wordt aangeduid vanuit de liefde het goede doen aan de naaste die het goede verlangt en met de naakte dekken, wordt aangeduid met waarheden degene onderrichten, die verlangt te worden onderricht.

Bij David: 'Uw welbehagen of Uw wil te doen, o mijn God, heb ik verlangd en Uw wet is in mijn ingewanden', (Palm 40:9).

Bij dezelfde: 'Leer mij Uw welbehagen doen; Uw goede Geest leidt mij in het land der rechtheid', (Psalm 143:10).

Bij dezelfde: 'Zegent gij Jehovah, al Zijn heirscharen, Zijn bedienaren doende Zijn welbehagen', (Psalm 103:21).

Het welbehagen van Jehovah God doen, betekent leven volgens Zijn geboden; dit is Zijn welbehagen of wil, omdat Hij vanuit de Goddelijke Liefde wil dat allen worden gezaligd en hierdoor worden zij gezaligd.

Het woord voor welbehagen in de Hebreeuwse taal betekent ook wil, want al wat volgens de wil plaatsvindt, geeft welbehagen en de Goddelijke Liefde wil niet iets anders dan dat de Liefde vanuit Hem zal zijn bij de engelen en de mensen en Zijn Liefde is dan bij hen, wanneer zij het liefhebben te leven volgens Zijn geboden; dat dit is de Heer liefhebben, leert Hijzelf bij (Johannes 14:15,21,23,24; 15:10,14; 21:15-17).

Dat de wil in de tegengestelde zin betekent: de liefde van het boze en de liefde van het valse, staat vast bij Johannes: 'Zo velen Jezus opgenomen hebben, heeft Hij mogendheid gegeven zonen van God te zijn, hun die geloven in Zijn Naam, die niet vanuit de bloeden, noch vanuit de wil van het vlees, noch vanuit de wil van de man, maar vanuit God geboren zijn', (Johannes 1:12,13).

Geloven in de Naam van de Heer, betekent leven volgens de geboden van Zijn leer; dat de Naam van de Heer alle dingen betekent waardoor Hij wordt vereerd, dus alle dingen van de liefde en van het geloof, zie de nrs. 102,135.

Die niet vanuit de bloeden, betekent die niet in een leven tegen het goede en het ware zijn; niet vanuit de wil van het vlees, betekent die niet zijn in de liefde van het boze; die niet vanuit de wil van de mens, betekent die niet zijn in de liefde van het valse; dat het vlees, wanneer het de mens betreft, diens eigen wil is, dus het boze, zie de nrs. 148,149,780,999,3813,8409, 10283 en dat de man is het eigen verstandelijke, dus het valse, nr. 4823.

Einde hoofdstuk 4

